

This ebook can be downloaded from
www.vallalar.org

முன்னுரை

திருச்சிற்றம்பலம்

பாரதியாரும் வள்ளலாரும்

சன்மார்க்க தேசிகள்

ஊரன் அடிகள்

அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி

வள்ளலார் கழல் வாழ்த்தல் வாழ்வாவதே !

வாழையடி வாழை என வந்த திருக்கூட்ட மரபினில் யான் ஒருவன் அன்றோ
என்று வள்ளலார் பாடுகிறார்.

வாழையடி வாழை என வந்ததிருக்கூட்ட
மரபினில் யான் ஒருவன் அன்றோ வகை அறியேன் இந்த

ஏழைபடும் பாடுனக்குந் திருவுளச்சம் மதமோ
இது தகுமோ இதுமுறையோ இதுதருமந் தானோ

மாழைமணிப் பொதுநடஞ் செய் வள்ளல்யான் உனக்கு
மகனலனோ நீ எனக்கு வாய்த்ததந்தை அலையோ
கோழைஉல குயிர்த்துயரம் இனிப்பொறுக்க மாட்டேன்
கொடுத்தருள்நின் அருள்ஒளியைக் கொடுத்தருள்இப் பொழுதே.

திருஅருட்பா - 3803.

வாழையடி வாழையாக வரும் திருக்கூட்ட மரபில் இரண்டாயிரம்
ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வந்தவர் திருவள்ளுவர். திருவள்ளுவர், திருமூலர்,
திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்திகள், மாணிக்கவாசகர், பட்டினத்தார்,
அருணகிரியார், தாயுமானவர் என்று தொடர்ந்து வரும் இம்மரபைத்தான் வாழையடி
வாழையென வந்த திருக்கூட்ட மரபு என்று வள்ளற்பெருமான் குறிப்பிடுகிறார்.

நாயன்மார்கள் ஆழ்வார்கள் சித்தர்கள் முதலியோரெல்லாம் இம்மரபில் வருபவர்களே. வள்ளலாரின் சமகாலத்தவரான இராமகிருஷ்ணரும் இம்மரபில் வருபவரே. வள்ளலாருக்குப் பின் வந்த அரவிந்தர், ரமணர் போன்றோரையும் இம்மரபிற் சேர்க்கலாம். மகாத்மா காந்தியடிகளையும் மகாகவி பாரதியாரையும் ஒருவகையில் இம்மரபில் சேர்த்துக் கூறலாம். காந்தியடிகள் பாரதியார் இவ்விருவரின் ஆன்மீகம் அவர்களை இவ்வரிசையில் வைத்து எண்ணிப்பார்க்க இடமளிக்கிறது.

வள்ளுவருக்கு முன்னே இவ்வரிசையில் சேர்ப்பதற்குரிய பெருஞானிகள், வடக்கே தோன்றித் தமிழ்நாட்டிலும் பரவி, உலகளாவிய நிலையினரான மகாவீரரையும் புத்தரையும் சேர்க்கலாம். பின்னாளில் கடல் கடந்த நாடுகளில் தோன்றி உலகளாவிய நிலையில் விளங்கும் இயேசுவையும் நபிகளையும் கூட இம்மரபிற் சேர்க்கலாம். உலகில் தோன்றிய ஆன்மீக ஞானிகள் அனைவரும் வாழையடி வாழை, என வரும் திருக்கூட்ட மரபினரே.

ஆயினும் நாம் இங்கு ஒப்பாய்வுக்கென எடுத்துக்கொள்வதில், வள்ளுவர் முதல் வள்ளலார் வரை உள்ளவர்களில் திருவள்ளுவர்-திருமூலர்-சைவ சமயகுரவர் நால்வர்-தாயுமானவர்-என எழுவரை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டுள்ளோம். வள்ளற்பெருமானது சமரச சுத்த சன்மார்க்க கொள்கைகளுக்கு ஒத்த, வள்ளற்பெருமானே ஓரிடத்திற் குறிப்பிட்டுப் போற்றியுள்ள மகாவீரர் புத்தர் ஆகிய இருவரையும் வள்ளுவருக்கு முன் வைத்துள்ளோம், வள்ளலாருக்குப் பின் காந்தியடிகளையும் பாரியாரையும் சேர்த்துக் கொண்டுள்ளோம்.

எனவே இவ்வாழையடி வாழை ஒப்பாய்வு வரிசை

1. மகாவீரரும் வள்ளலாரும்
2. புத்தரும் வள்ளலாரும்
3. வள்ளுவரும் வள்ளலாரும்
4. திருமூலரும் வள்ளலாரும்
5. சம்பந்தரும் வள்ளலாரும்
6. அப்பரும் வள்ளலாரும்
7. சுந்தரரும் வள்ளலாரும்.
8. மாணிக்கவாசகரும் வள்ளலாரும்
9. தாயுமானவரும் வள்ளலாரும்

10. வள்ளலாரும் காந்தியடிகளும்

11. வள்ளலாரும் பாரதியாரும்.

எனப் பதினோரு நூல்களாக அமைகிறது

கம்பரும் வள்ளலாரும் என்றொரு நூலை 2003-இல் வெளியிட்டுள்ளோம். சேக்கிழாரும் வள்ளலாரும் ஒரு சமயம் எழுதத் தொடங்கி இன்னும் முற்றுப்பெறாத நிலையில் உள்ளது.

இக்காலம் ஆய்வுக்காலம், அதிலும் ஒப்பாய்வுக் காலம் என்பதைக் கூறவேண்டியதில்லை. ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக் கூடியவற்றை ஒப்பிட்டுப் பார்த்துப் பொதுக் கருத்துக்களையும் அனுபவங்களையும் அறிவது பல்வேறு சமரசங்களுக்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

வள்ளலாரும் பாரதியாரும்

வள்ளலாரையும் திருவருட்பாவையும் பாரதியார் படித்தறிந்தார். வள்ளலாரைப்போற்றி சதேசமித்திரன் இதழில் எழுதினர். வள்ளலாரின் திருவருட்பாப் பாடல் ஒன்றை அக்காலத்திய அரசியல் நிலைக்கேற்ப திரித்துப் பாடினார். மனம் சோர்ந்த போதெல்லாம் வள்ளலாரின் திருவருட்பாப் பாடலைப் பாடி நெஞ்சைத் தேற்றினார். பாரதியாரின் நாட்டுப்பற்று வள்ளலாரிடத்திலும் இருந்தது. தமிழ்ப்பற்றில் இருவரும் ஒற்றுமையுடையவர்களாக இருந்தனர். வள்ளலாரின் ஜீவகாருண்யமும் ஆன்மநேய ஒருமைப்பாடும் பாரதியாரிடம் காணப்பட்டது. சாதி ஒழிப்பு, ஆண்பெண் சமரசம் முதலிய சீர்திருத்தங்களிலும் இருவரும் ஒத்த கருத்துடையவர்களாயிருந்தனர். பாரதியார் வள்ளலாரை முன்னோடியாகக் கொண்டார் என்று கூறலாம்.

வள்ளலார் கூறும் மரணமிலாப் பெருவாழ்வைப் போன்ற சில கருத்துக்களைப் பாரதியாரும் தம் இறுதி நாள்களில் கொண்டிருந்தார்.

வள்ளலாரையும் பாரதியாரையும் ஒப்பிட்டுச் சிலபல செய்திகளை விளக்கும் வகையில் இவ்வொப்பாய்வு நூல் அமைகிறது.

அவ்வப்போது எமது பணிகளில் உதவிவரும் **திரு குறிஞ்சி ஞான செல்வநாதன்**, எமது தனிப் பணியாளர் **திரு.இரா.இராஜேந்திரன்** ஆகிய இருவரும் இரவு பகல் பாராது இந்நூல்களின் உருவாக்கத்தின்போது உடனிருந்து பல வகைகளில் உதவினர். நமதன்பர் ஆர்க்காடு நல்லாசிரியர் **புலவர் திரு. ச. சுந்தரேசனார்** அவர்கள் நன்கு மெய்ப்புத் திருத்தி உதவினார். எமது நூல்களை

வழக்கமாக அச்சிடும் சிதம்பரம் சபாநாயகம் பிரிண்டர்ஸ் உரிமையாளர் திரு.இரா.கௌதம சங்கர் மற்றும்வர் தம் துணைவியார் திருமதி ஜெயநந்தினி அவர்களும் குறுகிய காலத்தில் அழகாக அச்சிட்டுவினார். இவர்களுக்கு நம் அன்பான பாராட்டும் வாழ்த்துக்களும் உரிய.

அன்பர்கள் இவ்வரிசை நூல்களை வாங்கிப் பயின்று பயன் பெறுவார்களாக.

வாழ்க! வாழ்க!

வள்ளலார் கழல் வாழ்த்தல் வாழ்வாவதே!

22/05/2005

ஊரன் அடிகள்

பாரதியாரும் வள்ளலாரும்

வள்ளலார் ஞானிகள் வரிசையில் வருபவர்

பாரதியார் கவிஞர்கள் வரிசையில் வருபவர்

இருவரும் ஒருவகைச் சித்தர்கள்

இருவரும் சமய சமரசவாதிகள்

இருவரும் சமுதாய சீர்திருத்த வாதிகள்

இருவரும் ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டினர்

இருவரும் பன்முக ஞானம் படைத்தவர்கள்

இருவரும் தமிழ்ப் பற்றாளர்கள்

இருவரும் பிறவிக் கவிஞர்கள்

இருவரும் மக்கள் கவிஞர்கள்

வள்ளலார் மும்முனை - பக்தி - சீர்திருத்தம் - ஜீவகாருண்யம்

பாரதியார் முத்தொழில் -

நமக்குத் தொழில் கவிதை
நாட்டுக்கு உழைத்தல்
இமைப்பொழுதும் சோராதிருத்தல்

வள்ளலார் பாராட்டிய முந்நூல்கள்
திருக்குறள்-திருமந்திரம்-திருவாசகம்

பாராட்டிய மூவர் -
கம்பர் - திருவள்ளுவர் - இளங்கோ அடிகள்

வள்ளலாரின் கொடை - சமரச சுத்த சன்மார்க்கம்
திருவருட்பா

பாரதியாரின் கொடை - பாரதியாரின் கவிதைகள்,
பிற ஆக்கங்கள்

வள்ளலார் நிலவுலகில் நிலவிய காலம் -
1823-10-05 - 1874-01-30

பாரதியார் வாழ்ந்த காலம் -1882-12-11 - 1921-09-12

வள்ளலாருக்கு எட்டாண்டுகளுக்குப் பின், வந்தவர் பாரதியார்.

பாரதியாரின் வாழ்க்கைச் சுருக்கம்

பாரதியார் பிறப்பு	: 1882 டிசம்பர் 11
பாரதியார் மறைவு	: 1921 செப்டம்பர் 12
வாழ்நாள்	: 38 ஆண்டு 9 மாதங்கள்
ஊர்	: எட்டயபுரம்
தந்தையார்	: சின்னசாமி ஐயர்
தாயார்	: லட்சுமி அம்மாள்

ஏழு, எட்டாம் வயதிலேயே பாடத் தொடங்கினார்.

பதினோராம் வயதில் : 'பாரதி' பட்டம் பெற்றார்.

திருநெல்வெலி இந்து கல்லூரியில் ஐந்தாவது பாரம் படித்து முடித்தார்.

பதினெந்தாவது வயதில் திருமணம்.

பாரதிக்கு வயது 141/2 செல்லம்மாளுக்கு வயது 7

திருமணமான மறு ஆண்டில் தந்தையார் காலமானார். பாரதியார் காசிக்கு அத்தை வீட்டுக்குச் சென்றார். காசியில் சமஸ்கிருதமும் இந்தியும் பயின்றார். அலகாபாத் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த இந்து கல்லூரியில் பிரவேச பரீட்சையில் (Entrance) தேறினார்.

பொருளடக்கம்

1.வள்ளலாரும் பாரதியாரும்.....	3
2.பாரதியாரும் வள்ளலாரும்.....	4
3.பாரதி பட்டம்.....	7
4.“பாரதி சின்னப் பயல்”.....	9
5.பாரதியார் வள்ளலாரைப் போற்றி எழுதியது.....	11
6.பாரதியார் அடிக்கடி பாடும் திருஅருட்பாப் பாடல்.....	14
7.இறைவன் தமிழால் அருளுதல்.....	23
8.ஆன்மநேய ஒருமைப்பாடு.....	37
9.அந்தணனாம் சங்கராசார்யன் மாண்டான்.....	80
10.அஸுரர்களின் பெயர்.....	88
11.அடைக்க லஞ்சே ரீசுவரன் தர்மராஜா.....	92

காசிக்கு வந்த எட்டயபுரம் ஜமீன்தாருடன் தமிழகம் திரும்பினார். பெரிய புத்தக மூட்டையோடு வந்து சேர்ந்தார். அத்தனையும் பழம்புத்தகங்கள், புதுப்புத்தகங்கள். செல்லம்மாளுக்கு ஒரே ஒரு காசிப் பட்டுப்புடவை. தலைப்பாகையும் மீசையும் காசியில் ஏற்பட்ட பழக்கம். கடைசி வரை நீடித்தது. பாரதியாரின் தலை சுத்தமான வழக்கை. தலைப்பாகை இல்லாமல் பார்க்க நன்றாயிராது. மதுரையில் சேதுபதி ஹைஸ்கூலில் தமிழ்ப்பண்டிதர் வேலை. மூன்று மாதம் பத்து நாள் வேலை பார்த்தார். சம்பளம் ரூ17-1/2 அந்நாளில் தியாகி வைத்தியநாதய்யர் பாரதியாரிடம் படித்தவர்.

சென்னைக்கு வந்து சுதேசமித்திரன் பத்திரிக்கையில் உதவி ஆசிரியரானார். வயது 22. ஆசிரியர் ஜி.சுப்பிரமணிய ஐயர்.

1908 - இல் புதுச்சேரிக்குச் சென்று புது(வை) வாழ்வை மேற்கொண்டார்.

10 ஆண்டுகள் புதுவை வாசம்

1918 -தமிழ்நாட்டுக்குத் திரும்பினார்.
கடயம் முதலிய இடங்களில் வசித்தார்.

1920 - மீண்டும் சென்னை வாசம்
சுதேசமித்திரன் துணை ஆசிரியர்.

1921- திருவல்லிக்கேணிக் கோயிலின் யானைக்கு மதம் பிடித்திருந்ததை அறியாமல் அதன் அருகில் சென்று தேங்காய் பழம் கொடுத்தார். யானை தள்ளிவிட்ட அதிர்ச்சியால் உடல்நலம் பாதிக்கப் பட்டார்.

1921-செப்டம்பர் 11-நோயுற்ற நிலையிலேயே அமரரானார். திருவல்லிக்கேணி கிருஷ்ணாம்பேட்டையில் இறுதிச் சடங்கு நிகழ்ந்தபோது இருபது பேருக்குமேல் கூட்டமில்லை.

வக்கீல் துரைசாமி ஐயர், ஹரிஹரசர்மா, வி.சர்க்கரைச் செட்டியார், கிறித்துவ பாதிரியாகிவிட்ட சுரேந்திரநாத் ஆர்யா, மண்டயம் சீனிவாச்சாரியார், எஸ்.என்.திருமலாச்சாரியார், குவளைக்கண்ணன் என்கிற கிருஷ்ணமாச்சாரியார் என்று உற்ற நண்பர்கள், அன்பர்கள் சிலரே கூடியிருந்தனர். இழவுக்கு வரக்கூடப் பலருக்குப் பயம்.

பாரதி பட்டம்

“பாரதி “ என்பது சரசுவதியையும் பைரவியையும் குறிக்கும். சிலப்பதிகாரத்தில் “பாரதி ஆடிய பாரதி அரங்கத்து “ (6-39), “ பாரதி ஆடியவியன் பாண்டரங்கமும்” (6-45), பரந்திசை எய்திய பாரதி விருத்தியும்” (10.கட்டுரை11) என பாரதி வருமிடங்களிலெல்லாம் பைரவி என்பதே பொருள். பைரவி காளி. நிகண்டு நூல்கள் நாமகள் (சரஸ்வதி) எனப் பொருள் கூறுகின்றன. வேறு சில பொருள்களையும் கூறுகின்றன.

பைரவி (காளி)க்கு ஆற்றல். சரசுவதிக்கு அறிவு (ஞானம்). சிருங்கேரி சங்கராச்சாரியர்களுக்கு “பாரதி” என்ற பட்டம் உண்டு. காஞ்சி சங்கராச்சாரியர்கள் “இந்திர சரஸ்வதி” பட்டம் உடையவர்கள்.

இளமையிலேயே பாரதியாருக்கிருந்த அறிவாற்றலைப் பாராட்டி, சரசுவதி என்ற பொருளில்தான் “பாரதி” பட்டம், பாரதியாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது.

பட்டம் கொடுத்தவர் யார் என்பதில் கருத்துவேற்றுமைகள் உள்ளன. எட்டயபுரம் சமஸ்தான வித்வான்களால் கொடுக்கப்பட்டதென்பது பொதுவாகப் பலரும் கூறிவருவது. சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் 1955-இல் வெளியிட்ட தமிழ்ப் புலவர் வரலாறு ஒன்பதாம் புத்தகத்தில் உள்ள விருதை சிவஞானயோகிகள் வரலாற்றில், பாரதியாருக்குப் பாரதி பட்டத்தை வழங்கியவர் விருதை சிவஞானயோகிகளே என்று கூறப்பெற்றுள்ளது. பாரதி ஆய்வாளர் சீனி.விசுவநாதன் போன்றோர், விருதை சிவஞானயோகிகளால் பாரதி பட்டம் வழங்கப்பெற்ற தென்பதனையே ஏற்கின்றனர்.

திருநெல்வேலியில் படித்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வந்த பெரும்புலவர் ஒருவரைக் காணவும் அவரோடு அளவளாவவும் கூடியிருந்த புலவர் கூட்டத்தில், பாரதியார், அவரது பள்ளித்தோழர் நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார், அவரது பள்ளித் தோழர் நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார் ஆகிய இருவருக்குமே, யாழ்ப்பாணத்துப் புலவரால் பாரதியார் பட்டம் கொடுக்கப்பட்டதாக நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார் வரலாறுகள் கூறுகின்றன.

பாரதியார் என்ற பட்டப் பெயருடையவர்கள் பாரதியாருக்கு முன்னும் பின்னும் பலர்.

பாரதி தீபநிகண்டு ஆசிரியர் திருவேங்கடபாரதி.

நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை பாடிய கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார்.

கவிக்குஞ்சர பாரதியார்.

அனந்த பாரதி சுவாமிகள்

இலட்சுமணபாரதியார்

கிருஷ்ணபாரதியார்

சிதம்பர பாரதியார்

சோணாசல பாரதியார்

பாலபாரதி முத்துசுவாமி ஐயர்

விசுவநாத பாரதியார்

திருவாசக உரை வரைந்த நவநீதகிருஷ்ண பாரதியார்

வரகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார்

நாவலர் ச.சோமசுந்தர பாரதியார்

கவியோகி.சுத்தானந்த பாரதியார்

இவ்வாறு பாரதியார்கள் பலர் இருந்த போதிலும் பொதுவாகப் பெயர் சொல்லாமல் பாரதியார் என்று சொன்னால் மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் ஒருவரையே குறிக்கும். மற்றவர்களையெல்லாம் பெயர் சுட்டிப் பெயரோடு பாரதியார் சேர்த்துச் சொல்ல வேண்டும்; நம் பாரதியாருக்கு அப்படியன்று. பாரதியார் என்றாலே இவர் ஒருவர்தான்.

நாவலர் பலர் இருந்தாலும், பொதுவாக நாவலர் என்றால் ஆறுமுக நாவலர் ஒருவரையே குறிக்கும் பிள்ளையவர்கள் என்றால் மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை ஒருவரையே குறிக்கும். ஐயரவர்கள் என்றால் டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் ஒருவரையே குறிக்கும். இவற்றைப் போன்று பாரதியார் எனின் மகாகவி பாரதியார் ஒருவரையே குறிக்கும்.

பாரதியார் என்ற பெயரை, பட்டத்தை, விளங்க வைக்க வந்தார் பாரதியார்.

“பாரதி சின்னப் பயல்”

எட்டயபுரத்திலும் திருநெல்வேலியிலும் அந்நாளில் தமிழ்ப் புலவர்கள் பலர் இருந்தனர். புலவர் சபை அடிக்கடி கூடித் தமிழின்பத்தை அனுபவிப்பது வழக்கம். பாரதியார் பள்ளிப் பருவத்திலேயே “பாரதி “ பட்டம் பெற்றுவிட்டதில் அவர்களிற் பலருக்கு ஒருவகைப் பொறாமை. காந்திமதிநாத பிள்ளை என்பவர் வயது முதிர்ந்த தமிழறிஞர். ஒரு நாள் சபையில் பாரதியாரைப் பார்த்து, “பாரதி சின்னப் பயல்” என்ற ஈற்றடியை வைத்து ஒரு செய்யுளிற்றக் கூறினார். பாரதியைச் சின்னப்பயல் என்று எள்ளி நகையாடுவது அவரது நோக்கம்.

“பாரதி சின்னப்பயல்” என்பதை ஈற்றடியாகக் கொண்டு உடனே ஒரு வெண்பாவைப் பாடினார் பாரதியார். காந்திமதிநாதனை என்பதை ஈற்றடிக்குமுன் முன்றாவது அடியின் இறுதியில் வருமாறு அமைத்து, “காந்திமதி நாதனைப் பாரதிசின்னப்பயல்” என்று பாடிமுடித்தார். காந்திமதி நாதனைப் பார் அதி சின்னப் பயல் நெறு பிரித்துப் பொருள் கொள்ளவேண்டும்.

பாரதி சின்னப்பயல் என்று காந்திமதிநாதபிள்ளை ஈற்றடி கொடுத்தார். “காந்திமதிநாதனைப்பார் அதி சின்னப் பயல்” என்று பாரதி பாடி முடித்தார். பாரதி சின்னப்பயல் என்பதைப் பார் அதி சின்னப் பயல் என்று பிரித்தார். பார் என்பதைக் காந்திமதிநாதபிள்ளையுடன் சேர்த்தார். காந்திமதிநாதனைப் பார் அதிசின்னப் பயல் என்று காந்திமதிநாத பிள்ளையை அதிசின்னப்பயல் ஆக்கிவிட்டார். சின்னப் பயல் என்று பரிசுசித்தவருக்கு அதிசின்னப்பயல் என்ற பட்டங் கிடைத்தது. பாரதியார் பாடிய பாடல் வருமாறு:

**ஆண்டில் இளையவனென் றந்தோ, அகந்தையினால்
ஈண்டிங் கிகழ்ந்தென்னை ஏளனஞ்செய்-மாண்பற்ற
காரிருள்போ லுள்ளத்தான் காந்திமதி நாதனைப்
பாரதி சின்னப் பயல்.**

இப்பாடலைக் கேட்ட காந்திமதிநாதப்பிள்ளை வெட்கித் தலைகுனிவ வேண்டியவரானார். அவரது முகம் சுண்டிவிட்டது. சின்னப்பையனிடம் ஏன் வாயைக் கொடுத்தோம் என்றாகிவிட்டது. சபையினரும் கலகலவெனச் சிரித்துவிட்டனர். பெரியவரின் மனத்தைப் புண்படுத்திவிட்டோமோ என்ற எண்ணம் பாரதிக்கும் எழுந்தது. சமாதானம் செய்ய விரும்பினார். ஐயா, என்ன இருந்தாலும் தாங்கள் எனக்கு வயதில் மூத்தவர்கள், நான் உண்மையில் சின்னப்பயல், தங்கள் மனம் நோகும்படி செய்ததைப் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்போது அதே ஈற்றடியை வைத்து இன்னொரு பாட்டுப் பாடுகிறேன் என்று கூறி, முன்பாட்டை அடியோடு மாற்றியமைத்து, இரண்டாவதாக ஒருபாடல் பாடினார்.

**ஆண்டி லிளையவனென் றைய, அருமையினால்
ஈண்டின் றென்னை நீ யேந்தினையால் - மாண்பற்ற
காரதுபோ லுள்ளத்தான் காந்திமதி நாதற்குப்
பாரதி சின்னப் பயல்.**

முதற்பாடலில் தனிச்சீர், மாண்பத (மாண்பு அற்ற). இரண்டாம் பாடலில் தனிச்சீர் மாண்பற்ற (மாண்பு உற்ற). ஒரே ஒரு எழுத்துதான் வேறுபாடு. பொருள் எவ்வளவோ மாறிவிட்டது. முதற்பாடலில் காரிருள்போல் உள்ளத்தான் காந்திமதிநாதன். இரண்டாம் பாடலில் காரது போல் உள்ளத்தான் காந்திமதிநாதன். கார் இருள் போல்-கரிய இருளைப்போல். காரது போல் - கரிய மேகம்போல். காரிருள் தீயது, கார்மேகம் நல்லது.

இவ்விரண்டாம் பாடலைக் கேட்ட காந்திமதிநாத பிள்ளையின் உள்ளம் எப்படி இருந்திருக்கும்! பாரதி சின்னப்பயல் என்று சொல்லப்பட்டபோதே, பாரதி பெரிய ஆள் ஆகிவிட்டார்.

கவிபாடும் ஆற்றல் எல்லாருக்கும் வாராது.

வள்ளலாரும் பாரதியாரும் பிறவிக் கவிஞர்கள். விளையாடும் பிள்ளைப் பருவத்திலேயே கவிபாடும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தனர். பாரதியாருக்குத்தொழிலே கவிதை. நமக்குத்தொழில் கவிதை, நாட்டுக்குழைத்தல், இமைப்பொழுதும் சோராதிருத்தல் என்ற அவர் வாக்கை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

வள்ளலாரின் கவிக்கொடை திருவருட்பா.

பாரதியாரின் கவிக்கொடை பாரதியார் கவிதைகள்.

இருபெருங் கொடைகளும் உலகம் உள்ள அளவும் நிலைத்திருக்கும்.

பாரதியார் வள்ளலாரைப்

போற்றி எழுதியது

சுதேசமித்திரன் இதழில் தமிழ்நாட்டில் விழிப்பு என்ற தலைப்பில் பாரதியார் இருவேறு சமயங்களில் எழுதிய இரண்டு கட்டுரைகளில் வள்ளலரைக் குறிப்பிட்டுப் போற்றி எழுதியுள்ளார்.

ராமலிங்க சுவாமிகளும், 'சுதேசமித்திரன்' சுப்பிரமணிய அய்யரும் இவர்களைப் போன்ற வேறு சில மகான்களும் தமிழ்நாட்டின் புதிய விழிப்புக்கு ஆதிகர்த்தாக்களாக விளங்கினார். ஹிந்து தர்மத்தின் புதுக் கிளர்ச்சிக்கு விவேகானந்தர் ஆரம்பம் செய்தார். அவரை தமிழ்நாடு முதலாவது அங்கீகாரம் செய்துகொண்ட பிறகுதான், வங்கம் மஹாராஷ்டிரம் முதலிய ஹிந்து தேசத்து மாகாணங்கள் அவருடைய பெருமையை உணர்ந்தன.

* * * * *

அடுத்த விஷயம் மத பேதங்களைக் குறித்தது. இதில் பாரத தேசம் முக்கியமாகத் தமிழ்நாடு - இன்று புதிதாக அன்று, நெடுங்காலமாக தலைமையொளி வீசிவருவதால் எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ராமானுஜர் தமிழ்நாட்டில் பிறந்தவர் அன்றோ? ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் அவதாரம் புரிந்தது தமிழ்நாட்டிலன்றோ? பறையனைக் கடவுளுக்கு நிகரான நாயனார்க்கிக் கோயில் வைத்தது தமிழ் நாட்டிலன்றோ? சிதம்பரம் போயிலுக்குள்ளே நடராஜாவுக்கு ஒரு சந்நதி, பெருமாளுக்கு ஒரு சந்நதி, ஸ்ரீரங்கத்திலே, பெருமாளுக்கு ஒரு துலுக்கப்பெண்ணைத் தேவியாக்கித் துலுக்க நாச்சியார் என்று பெயர் கூறி வணங்குகிறார்கள். "எம்மதமும் சம்மதம்" என்றார் ராமலிங்க சுவாமி.

உலகத்திலுள்ள மதபேதங்களையெல்லாம் வேருடன் களைந்து ஸர்வ ஸமய ஸமரஸக் கொள்கையை நிலைநாட்ட வேண்டுமானால், அதற்குத் தமிழ்நாடே சரியான களம். உலக முழுவதும் மத விரோதங்களில்லாமல் ஒரே தெய்வத்தைத் தொழுது

உஜ்ஜீவிக்கும்படி செய்யவல்ல மஹான்கள் இப்போது தமிழ்நாட்டில் தோன்றியிருக்கிறார்கள். அது பற்றியே பூமண்டலத்தில் புதிய விழிப்பு தமிழகத்தே தொடங்குமென்கிறோம்.

“எம்மதமும் சம்மதம் என்றார் ராமலிங்க சுவாமி” என்று பாரதியார் எழுதுகிறார்.

அக்காலம் அருட்பா மருட்பா வாதங்கள் நாட்டில் பரவலாக நிகழ்ந்து ஓய்ந்திருந்த காலம். எங்கும் வள்ளலாரைப் பற்றிய பேச்சாக இருந்தது. திருவருட்பாப் புத்தகங்கள் மூன்று பதிப்புகள் வெளிவந்து பரவியிருந்தன. பத்திரிகையாசிரியரும் அறிஞரும் கவிஞருமான பாரதியார் வள்ளலாரைப் பற்றி நன்கு அறிந்திருந்தார். திருவருட்பாப் பாடல்களையும் படித்திருந்தார். **பாரதியாருக்கு வள்ளலாரைத் தெரிந்திருந்தது என்பதற்கு அவர் வள்ளலாரைக் குறிப்பிட்டுப் பாராட்டி எழுதியிருப்பதே போதுமான சான்று.** எம்மதமும் சம்மதம் என்றார் இராமலிங்க ஸ்வாமி என்று பாரதியார் எழுதுவதற்குப் பின்வரும் திருவருட்பாப் பாடல் ஆதாரமாகலாம்.

எம்மத நிலையும் நின்னருள் நிலையில்
இலங்குதல் அறிந்தனன் எல்லாம்
சம்மதம் ஆக்கிக் கொள்கின்றேன் அல்லால்
தனித்துவே நெண்ணிய துண்டோ
செம்மலன் பாதம் அறியநான் அறியேன்
சிறிதும் இங் கினித்துயர் ஆற்றேன்
இம்மதிக் கடியேன் குறித்தவா றுள்ள
தியற்றுவ துன்கடன் எந்தாய்.

- திருஅருட்பா - 3639

“உலகத்திலுள்ள மதபேதங்களையெல்லாம் வேருடன் களைந்து சர்வசமய சமரசக் கொள்கையை நிலை நாட்ட வேண்டுமானால் அதற்குத் தமிழ்நாடே சரியான களம்” என்கிறார் பாரதியார். **சர்வ சமய சமரசக் கொள்கையை உருவாக்கி களத்தைச் செப்பனிட்டு வைத்தவர் வள்ளலாரே.**

“உலக முழுவதும் மதவிரோதங்களில்லாமல் ஒரே தெய்வத்தைத் தொழுது உஜ்ஜீவிக்கும்படிச் செய்யவல்ல மகான்கள் இப்போது தமிழ்நாட்டில் தோன்றியிருக்கிறார்கள்” என்று பாரதியார் எழுதுவது வள்ளலாரை முதலாகக் கொண்டுதான்.

“ராமலிங்க சுவாமிகளும், சுதேசமித்திரன் சுப்பிரமணிய அய்யரும் இவர்களைப் போன்ற வேறு சிலமகான்களும் தமிழ்நாட்டின் புதிய விழிப்புக்கு ஆதிகர்த்தாக்களாக விளங்கினர்” என்று பாரதியார் எழுதுகிறார். **தமிழ்நாட்டின் புதிய விழிப்புக்கு ஆதிகர்த்தாக்கள் என்று பாரதியார் குறிப்பிடுவதில் வள்ளலாரையே முதலிற் குறிப்பிடுகிறார்.**

வள்ளலாரின் தாக்கம் பாரதியாரிடம் நிரம்ப உண்டு என்பதற்குப் பாரதியாரின் இவ்வெழுத்துகள், வள்ளலாரைப் பெயர் குறிப்பிட்டு எழுதும் இவை, நேர் ஆதாரங்களாகும். வள்ளலார் பாரதியார் கருத்தொத்த இடங்களைப் பாரதியார் கவிதைகளில் பல இடங்களிற் காண்கிறோம்.

வள்ளலாரின் திருவருட்பாப்பாடலொன்றைப் பாரதியார்

திரித்துப் பாடியது

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் வைஸ்ராய் (கவர்னர் ஜெனரல்) கவர்னர் ஆகிய பெரும் பதவிகளில் இருந்தவர்கள் இந்திய மக்களுக்கு நல்லது செய்வது போல நடித்துப் பல கெடுதல்களைச் செய்தார்கள். மார்லி என்பவர் (லார்டுமார்லி) பிரிட்டனில் இந்திய மந்திரியாக இருந்தார். கர்சன் (லார்டு கர்சன்) இங்கு டெல்லியில் கவர்னர் ஜெனரலாக இருந்தார். வங்காளப் பிரிவினையையும் புதிய கல்வித் திட்டத்தையும் கொண்டு வந்தார். இந்திய மக்களுக்கு நன்மை பயக்காத இத்திட்டங்களுக்கு லண்டன் இந்திய மந்திரி மார்லி உடந்தையாக இருந்தார்.

மார்லி, கர்சன் சீர்திருத்தங்களுக்கு இந்திய தேசிய காங்கிரசின் எதிர்ப்பு எழுந்தது. பாரதியார் கர்சனையும் மார்லியையும் கண்டித்துக் கட்டுரைகள் எழுதினார். ஒரு பாடலும் புனைவ எண்ணினார். வள்ளலாரின் திருவருட்பாப் பாடல் ஒன்று அவருக்குக் கைகொடுத்தது. திருவருட்பாப் பாடலைத் திரித்து, சில இடங்களில் சில சொற்களை மட்டும் மாற்றி கர்சனுக்கும் மார்லிக்கும் பொருந்துமாறு அப்பாடலை அமைத்துவிட்டார். பாரதியார் கவிதைகளில் காணப்படும்.

களக்கமுறும் மார்லிநடம் கண்டுகொண்ட தருணம்
கடைச்சிறியேன் உளம்பூத்துக் காய்த்தொரு காய்தான்
விளக்கமுறப் பழுத்திடுமோ? வெம்பிவிழுந் திடுமோ?
வெம்பாது விழினுமென்றன் கரத்திலகப் படுமோ?
வளர்த்தபழம் கர்சன் என்ற குரங்கு கவர்ந் திடுமோ?
மற்றிங்ஙன் ஆட்சிசெய்யும் அணில்கடித்து விடுமோ?
துளக்கமற யான்பெற்றிங் குண்ணுவனோ, அல்லால்
தொண்டை விக்கு மோஏதும் சொல்லரிய தாமோ?

என்ற பாடல் “களக்கமறப் பொதுநடம் நான் கண்டு கொண்ட தருணம்” என்ற திருவருட்பாப் பாடலைத் திரித்துப் பாடியதாகும். திருவருட்பாப் பாடலைத் திரித்துப் பாடியது என்றொரு குறிப்பும் பாரதியார் கவிதையில் கொடுக்கப்பெற்றுள்ளது. வள்ளலாரின் மூலப்பாடல் வருமாறு.

களக்கமறப் பொதுநடம்நான் கண்டுகொண்ட தருணம்
கடைச்சிறியேன் உளம்பூத்துக் காய்த்தொரு காய்தான்
விளக்கமுறப் பழுத்திடுமோ வெம்பிஉதிரிந் திடுமோ
வெம்பாது பழுக்கினும்என் கரத்தில்அகப் படுமோ

கொளக்கருது மலமாயைக் குரங்குகவர்ந் திடுமோ
குரங்குகவ ராதெனது குறிப்பில்அகப் படினும்
துளக்கமற உண்ணுவனோ தொண்டைவிக்கிக் கொளுமோ
ஜோதிதிரு வுளம்எதுவோ ஏதும்அறிந் திலனே.

- திருவருட்பா - 3380

வள்ளலாரின் ஆன்மீகப் பாடலை, பாரதியார் அரசியற்பாடலாகச் சிறிது மாற்றித், திரித்து, அமைத்துக் கொண்டார்.

வள்ளலாரின் தாக்கம் பாரதியாரிடம் உண்டு என்பதற்கு இது வலுவான ஆதாரமல்லவா?

பாரதியார் அடிக்கடி பாடும்

திருஅருட்பாப் பாடல்

“நான் பும்பாடு” என்ற திருவருட்பாப் பாடலைப் பாரதியார் அடிக்கடி பாடுவார் என்று பாரதியாரின் திருமகளார் சகுந்தலா பாரதி எழுதிய பாரதி - என் தந்தை என்ற நூலிற் கூறியுள்ளார்.

“நான்பும்பாடு” என்ற ராமலிங்க ஸ்வாமிகளின் பாடலைக் கேதார கௌளராகத்தில் அவர் அடிக்கடி பாடுவதைக் கேட்டிருக்கிறேன். குளிக்கும் போதும் சாப்பிடும்போதும் எப்பொழுதும் பாடிக்கொண்டேயிருப்பார். அவர் பாடக்கூடிய பாட்டுகள் எந்த பாஷையாக இருந்தபோதிலும் அந்த பாஷைக்குரிய, அந்தப் பாட்டுக்குரிய அர்த்தம், பாவம் இவை ததும்பி நிற்கும்.”

“பாரதி - என் தந்தை “ - சகுந்தலாபாரதி
பழனியப்பா பிரதர்ஸ், இரண்டாம்பதிப்பு 2003, ப. 21

திருவருட்பா மூன்றாம் திருமுறையில் திருவருள் முறையீடு என்ற தலைப்பில் வள்ளலார் 232 பாடல்களை ஒரு தொடராகப் பாடியுள்ளார். எல்லாப் பாடல்களுமே கட்டளைக் கலித்துறை. அதில் ஒன்பதாவது பாடல் “நான் பும் பாடு” என்று தொடங்கும் பாடல்.

நான்பும் பாடு சிவனே உலகர் நவிலும்பஞ்சு
தான்படு மோசொல்லத் தான்படு மோண்ணைத் தான்படுமோ
கான்படு கண்ணியின் மான்படு மாறு கலங்கிநின்றேன்
ஏன்படு கின்றனை என்றிராங் காய்என்னில் என்செய்வனே.

- திருவருட்பா-2179

நான்படும்பாடு பஞ்சுதான்படுமோ, சொல்லத்தான் படுமோ எண்ணத்தான் படுமோ என்று வள்ளலார் கேட்கிறார். பஞ்சு துணியாக ஆவதற்குள் படுபாடுபடுகிறது. பஞ்சுதான் படுமோ என்ற அடுக்குத் தொடர்கள், அவ்விளமைக் காலத்தில் வள்ளலார் இறைவன் அருளைப் பெறுவதற்காகப் பட்டபாட்டை உருக்கமாகக் கூறுகின்றன. காட்டில் வேடர்களின் கண்ணியில் அகப்பட்டுக் கொண்ட மான் படும் பாட்டைப் போன்று (கான்படு கண்ணியின் மான்படுமாறு) தான்கலங்கி நிற்பதாகப் படுகின்றார்.

அருள் பெறுவதற்காகப் பெருமான் அரும்பாடு பட்டார். படாதபாடுபட்டார். ஒன்பதாம் அகவையில் இறைவனால் ஆட்கொள்ளப் பெற்ற பெருமான் பன்னிரண்டாம் அகவை முதல் மிகுதியும் பாடுபடத்தொடங்கினார். ஐம்பத்தோராம் அகவையில் ஞான சித்திபெறும்வரை முப்பத்தொன்பதாண்டு காலம் தனக்காகவும் பிறருக்காகவும் பெரும்பாடு பட்டார். பட்ட பாட்டையெல்லாம் தம் பாடல்களில், திருஅருட்பா ஆறாம் திருமுறையில் உருக்கமாகக் கூறுகின்றார்

இப்பாடு பட எனக்கு முடியாது துரையே - 3033

படமுடியா தினித்துயரம் படிமுடியா தரசே
பட்ட தெல்லாம் போதும் - 3802

ஏழைபடும் பாடுனக்குந் திருவுளச் சம்மதமோ
இதுதகுமோ இதுமுறையோ இதுதருமந்தானோ - 3803

**உன்னருள் அடைய நான் இங்கே
படாத பாடலாம் பட்டனன் அந்தப்
பாடெலாம் நீ அறியாயோ - 3846**

பனிரண்டாண்டு தொடங்கி இற்றைப்
பகலின் வரையுமே
படியிற் பட்ட பாட்டை நினைக்கில்
மலையுங் கரையுமே. -5041

ஈராறாண்டு தொடங்கி இற்றைப்
பகலின் வரையுமே
எளியேன் பட்ட பாட்டை நினைக்கில்
இரும்புங் கரையுமே. -5042

இவ்ஆறாம் திருமுறைப் பாடல்களையும் பாரதியார் படித்திருக்கக் கூடும். எனினும் “நான்படும் பாடு சிவனே... பஞ்சுதான் படுமோ” என்ற திருவருட்பா மூன்றாம் திருமுறைப் பாடல் அவர் உள்ளத்தில் நன்றாகப் படிந்துவிட்டது. வறுமைக் கொடுமையால் பலகாலும் படாதபாடுபட்ட பாரதியாருக்கு, வள்ளலாரின் இத்திருவருட்பாப் பாடலை அவ்வப்போது பாடி, இறையருளை நினைவது, ஒருவகை ஆறுதலாக இருந்திருக்கக்கூடும்.

வள்ளலார் பாரதியார் நாட்டுப்பற்று

மண்ணின் மீது பிறக்கிறோம். மண்ணின் மீது வாழ்கிறோம். மண்ணிலேயே மடிகிறோம். சிலர் விண்ணுக்கு ஏகுவதும் உண்டு. மண்ணில் விண்ணைக் காணவேண்டும். இகத்தே பரம் என்பது இதுதான். வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும் என்பது இதுதான். மண்ணே ஆதாரம். மண்ணிலிருந்துதான் விண்ணுக்கு ஏக வேண்டும். மண்ணின் மதிப்பு பெரிது.

உலகத்து மண்ணிலெல்லாம் ஆசிய மண் சிறந்த மண். ஞானமண். உலகத்து தீர்க்கதரிசிகள் அனைவரையும் ஈன்ற மண். ஆசிய மண்ணிலும் இந்திய மண் சிறந்த மண், இந்திய மண்ணிலும் தமிழ்மண் சிறந்த மண்.

சில மண்ணில் கள்ளியும் கற்றாழையும் சிறந்து விளையும். சில மண் குரோட்டன்சுக்கு சிறப்பு. சில மண் மல்லிகை முல்லை தாமரை சிறந்து விளைவது. தமிழ் மண் மல்லிகை, முல்லை, தாமரை, மா, பலா, வாழை-முக்கனி விளையும் மண், தாவர விளைவைப் போன்றுதான் மக்கள் விளைவும் (உற்பத்தியும்) இருக்கும்.

ஞானிகளை விளைவிக்குந் திறத்தில் தமிழ்மண் ஒன்றே நன்செய்நிலம். ஏனைய நிலங்களெல்லாம் புன்செய்க் காடுகளே.

மண்ணிற் பிறந்தார்க்கு மண்பற்று - நாட்டுப்பற்று வேண்டும். வள்ளலாருக்கும் பாரதியாருக்கும் அது நிரம்ப இருந்தது. இருவரும் எல்லையற்ற நாட்டுப்பற்றுள்ளவர்கள்.

வள்ளலாரின் நாட்டுப்பற்று

இந்திய நாட்டை பரதகண்டம் என்று வழங்குவது பண்டைய வழக்கு; இன்றும் உள்ளது. பரத கண்டத்தைச் சிவயோக பூமி என்கிறார் வள்ளலார்.

“சிவயோக பூமியாகிய பரத கண்டத்தில் பௌராணிக தத்துவத்தாற் குறிக்கப்பட்ட ஐம்பத்தாறு தேசங்களுள் சுதேசந் தவிர மற்ற ஐம்பத்தைந்து தேச பாஷைகளிலுமில்லாததாயும்” என்பது வள்ளற்பெருமான் தமிழ் என்னும் சொல்லுக்கு வரைந்த உரையின் ஒரு பகுதி.

“வடக்கிலும் தெற்குச் சிறந்தது” என்பது வள்ளலார் உபதேசம். “மாதவம் செய்த தென்திசை” “தேசம் எல்லாம் விளங்கிய தென்திசை” என்பன சேக்கிழார் வாக்குகள்.

ஞானபூமியாகிய தமிழகத்தில் பிறந்ததற்காக வள்ளலார் பெருமைப்படுகிறார். தமிழகத்தில் பிறப்பித்ததற்காக இறைவனுக்கு நன்றி கூறுகிறார். வள்ளலார் இறைவனிடம் பாடல் விண்ணப்பங்கள் பல செய்தார். உரைநடை விண்ணப்பங்கள் நான்கு செய்தார். அவற்றுள் இரண்டாவதாகத் திகழ்வது சமரச சுத்த சன்மார்க்க

சத்தியப் பெருவிண்ணப்பம். இவ்விண்ணப்பத்தைப் பெருமான் தம் திருக்கரத்தாலேயே எழுதியுள்ளார். தன்னைத் தமிழ்நாட்டில் பிறப்பித்ததற்காகவும், தனக்குத் தமிழ்ப்பற்றைக் கொடுத்ததற்காகவும் வள்ளலார் இவ்விண்ணப்பத்தில் நன்றி கூறுகிறார். அப்பகுதி வருமாறு.

“சுத்த சன்மார்க்க லக்ஷிய சத்தியஞானக் கடவுளே! ஜீவர்களாற் கணித்தறியப்படாத பெரிய உலகின் கண்ணே பேராசை, பெருங்கோபம், பெருமோகம், பெருமதம், பெருலோபம், பேரழுக்காறு, பேரகங்காரம், பெருவயிரம், பெருமடம், பெருமயக்கம் முதலிய பெருங்குற்றங்களே பெரும்பாலும் விளைவதற்குரிமையாகிய மற்றையிடங்களிற் பிறப்பியாமல் குணங்களே பெரும்பாலும் விளைவதற்குரிய இவ்விடத்தே, உறுப்பிற் குறைவு படாத உயர் பிறப்பாகிய இம்மனிதப் பிறப்பில் என்னைப் பிறப்பித்தருளிய தேவரீரது பேரருட் பெருங்கருணைத் திறத்தையென்னென்று கருதி யென்னென்று துதிப்பேன்!”

தன்னைத் தமிழ்நாட்டில் தமிழனாகப் பிறப்பித்ததற்காக இறைவனுக்கு நன்றி கூறுமளவுக்குச் செல்கிறாரென்றால் வள்ளலாரின் நாட்டுப்பற்றை எவ்வாறு அளவிடுவது. பற்றனைத்தினையும் முற்றுத்துறந்த ஞானியாகிய வள்ளலாருக்கு நாட்டுப்பற்று இவ்வளவு இருக்கலாமோ என்று கேட்கலாம். அதற்கு நாம் என்ன செய்வது, தமிழ் மண்ணின் ஞானம், வள்ளலார் போன்றாரையும் அந்த அளவுக்கு நாட்டுபற்றுக் கொள்ள வைக்கிறது.

வள்ளலாரின் மாணாக்கர்களுள் ஒருவரான இறுக்கம் இரத்தின முதலியார் சென்னையில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். ஒருசமயம் அவர் வடக்கே நெல்லூருக்குப் பணியாற்றச் செல்லும் சூழல் ஏற்பட்டது. சென்னைக்குத் தெற்கே பணி அமைவதே தன் விருப்பம் என்றும், அவ்வாறே கடவுளைப் பிரார்த்திப்பாதகவும் அவருக்கு வள்ளற்பெருமான் திருமுகம் எழுதினார்.

“தாங்கள் சென்னப்பட்டணத்தை விட்டு நெல்லூர்க்கு உத்தியோக விஷயமாகப் போகக் கருதி பிரயத்தனம் செய்வதாயும் தற்கால அலுவல்தானே நீங்கி விடுவதாயும் கேள்விப்பட்டேன்.... நான் பிரார்த்திக்கிற தென்னெனில் சென்னைப் பட்டணத்தை விடுத்தால் பட்டணத்துக்குத் தென்பாகத்தில் அலுவல் நேரிட வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறதுதான்”.

என்பது வள்ளலார் திருமுகத்தின் ஒரு பகுதி. வள்ளலாரின் நாட்டுப்பற்றை இதனாலும் அறியலாம். “தென்னாடுடைய சிவன் எந்நாட்டவர்க்கும் இறை” - “தென்பாண்டி நாடே சிவலோகம்” என்ற மாணிக்க வாசகரின் மணிவாக்குகளும் இங்கு எண்ணத்தக்கவை.

பாரதியாரின் நாட்டுப்பற்று

பாரதியாரின் நாட்டுப்பற்றைப் பற்றி அதிகம் சொல்லித் தெரியவேண்டும் என்பதில்லை. எல்லாருக்குமே நன்கு தெரியும். வள்ளலாரின் நாட்டுப்பற்று பலர் அறியாதது. வெளிப்படையாகத் தெரியாதது. பாரதியாரின் நாட்டுப்பற்று, அனைவரும் அறிந்தது. இருந்தாலும் இரண்டொரு கருத்துக்களைக் கூறுவோம்.

இமயம் முதல் குமரி வரை இந்தியா ஒரு நாடு (ஒரே நாடு) என்ற எண்ணமே இந்தியர் பலருக்கு இன்று இல்லை, தமிழரில் மிகப் பலருக்கு இல்லை. வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடைத் தமிழ்கூறு நல்லுலகம் என்று சொன்னாலும் சொன்னோம், வேங்கடத்துக்கு அப்பால் அந்நிய நாடு என்றே இன்று தமிழறிற் பலர் எண்ணிக்கொண்டுள்ளனர். தேசிய பாரம்பரியம், திராவிட பாரம்பரியம் என இரண்டு வகை இன்று பேசப் பெறுகிறது. இந்திய தேசியம் பேசப்பட்ட காலம் போக இன்று தமிழ்த்தேசியம் பேசப் பெறுகிறது. வடக்கு தெற்கு, தமிழ் சமஸ்கிருதம், ஆரியம் திராவிடம் ஆரியன் தமிழன் என்ற பேச்செல்லாம் இரண்டாயிரம் வருடங்களாகவே இருந்து வருகின்றன. குறை ஒரு புறம் மட்டுமன்று. இரண்டு பக்கமும் உண்டு.

இந்தியத் தலைநகர், வட இந்தியாவின் மத்தியில் உத்தரப்பிரதேசத்தில் உள்ளது. வட இந்தியத் தலைவர்களும் மைய அரசினரும் தமிழ்நாட்டை, தமிழ்மக்களை, தமிழ்மொழியை உரிய அளவு மதிப்பதில்லை. இங்கு தமிழ் மாநிலத் தலைவர்களுக்கும் அவ்வாறே வடக்கு என்றால் அவ்வளவாக விருப்பில்லை, ஒருவகை வெறுப்பே உள்ளது. தெற்கின் தேவை வடக்கால் புறக்கணிக்கப்படும்போது நிலைமை இப்படித்தான் இருக்கும். இவற்றை யெல்லாம் இங்கு விரிவாக அலசி ஆராய இடம்போதாது, இன்றியமையாமையும் (அவசியமும்)இல்லை. ஆதலின் மேற்சொல்வோம்.

இமயம் - குமரி, இமயம்-பொதியம், காசி-இராமேஸ்வரம், மதுரா(வடமதுரை)-மதுரை, காசி-தென்காசி என்று வடக்கு தெற்கு இணைப்பைப் பழங்காலத்திலேயே ஏற்படுத்தி வைத்துள்ளனர். வடக்கே நேபாளமும் தெற்கே இலங்கையும் இன்று அரசால் (ஆட்சியால்) அயல்நாடுகள். ஆனால் பழங்காலத்தில் அவை இந்தியாவின் அகநாடுகள்-உள்நாடுகள், ஆப்கானிஸ்தானம், கஜகஸ்தானம், துருக்மேனிஸ்தானம் போன்று ஸ்தானப் பெயர்பெற்ற அண்டை நாடுகளெல்லாம் முன் ஒரு காலத்தில் அகண்ட பாரதத்தின் அகநாடுகளே, அயல்நாடுகளன்று.

இனி, பாரதியாரின் நாட்டுப்பற்றுக்கு வருவோம்.

பாரதியாருக்கு அகில இந்திய தேயப்பற்றும் இருந்தது. அதேசமயம் தமிழ்நாட்டுப்பற்றும் இருந்தது. இரண்டு பற்றுகளும் குறைவின்றி நிரம்பியிருந்தன.

**பாருக் குள்ளே நல்ல நாடு-எங்கள்
பாரத நாடு.**

என்று பாரத நாட்டைப் பாடிய பாரதியார்.

செந்தமிழ் நாடென்ற போதினிலே - இன்பத்

தேன்வந்து பாயுது காதினிலே - எங்கள்
தந்தையார் நாடென்ற பேச்சினிலே - ஒரு
சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே

என்று தமிழ் நாட்டைப் பாடினார்.

வாழிய செந்தமிழ் வாழ்க நற்றமிழ்
வாழிய பாரத மணித்திருநாடு.

என்று இரண்டையும் இணைத்துப் பாடினார்.

இந்திய நாட்டைப் பாரதமாதா என்றார். பாரதமாதாவிற்குத் திருப்பள்ளி
எழுச்சி பாடினார். திருத்தசாங்கம் பாடினார். பாரதமாதவைப் பாரதராணி, பாரததேவி,
பாரதநாயகி, ஆரியராணி, ஆரியர்தேவி என்றெல்லாம் தம் பாடல்களிற் போற்றினார்.

பாரத பூமி பழம்பரும் பூமி
நீரதன் புதல்வர், இந் நினைவகற்றாதீர்
பாரதநாடு பார்க்கெலாம் திலகம்
நீர்அதன் புதல்வர், இந் நினைவகற்றாதீர்.

.....
.....
தேவர்கள் வாழ்விடம், திறலுயர் முனிவர்
ஆவலோ டடையு மரும் புகழ்நாடு!
ஊனமொன் றறியா ஞானமெய்ப் பூமி!
வானவர் விழையு மாட்சியர் தேயம்!
பாரத நாட்டிசை பகராயன் வல்லனோ?
நீர் அதன் புதல்வர்!இந் நினைவகற்றாதீர்

.....
-சத்ரபதி சிவாஜி தன்சைனியத்துக்கு கூறியது.

என்று பாரத நாட்டின் பெருமையைப் பேசி, பாரத நாட்டின் புண்ணியப்
புதல்வர்களுக்கு, நாம் பாரத புத்திரர் என்ற நினைப்போடு இருங்கள், இந்நினைப்பை
அகற்றாதீர் என்று அறிவுரை பகர்கிறார்.

தமிழ்நாட்டின் பெருமையைப் பலபடியாகப் பாடுகிறார். “கல்வி சிறந்த
தமிழ்நாடு-புகழ்க் கம்பன் பிறந்த தமிழ்நாடு” என்கிறார். வள்ளுவன் தன்னை
உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு என்கிறார். “நெஞ்சை அள்ளும்
சிலப்பதிகாரம் என்று ஓர் மணி ஆரம் படைத்த தமிழ்நாடு” என்கிறார்.

பாரதியார் தேசபக்திக் கவிஞர். தெய்வபக்தி என்பது மிகப் பழமையான வழக்கு, ஆனால் தேசபக்தி என்றொரு புதிய வழக்கு தேசிய விடுதலைப் போராட்ட காலத்தில் உண்டாயிற்று. தேசத்தைத் தெய்வம் போல் பாவிக்க வேண்டும். தெய்வத்திடம் பக்தி செலுத்துவதைப் போன்று, தேசத்தினிடமும் பக்தி செலுத்த வேண்டும் என்ற ஒரு கொள்கையே சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் உண்டாயிற்று. பாரதியார் தெய்வ பக்தியையும் தேச பக்தியையும் இரு கண்களாகக் கொண்டிருந்தார்.

பாரதியார் பாடல்களில் பெரும்புகழ் பெற்றவை தேசிய கீதங்களே, தேசபக்திப் பாடல்களே, பாரதியாரின் தேசிய கீதங்கள் அனைத்தும் அவரது தேசபக்தியை, நாட்டுப் பற்றை பறைசாற்றும். பாரதம் தமிழ்நாடு ஆகிஇரண்டையும் பாடியவையே பாரதியின் தேசிய கீதங்கள்.

பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும் நற்றவ வானினும் நனி சிறந்தனவே

என்பது பாரதியின் கொள்கை. தாய்நாடுதான் சொர்க்கம். சொர்க்கத்தைவிடச் சிறந்தது.

மக்கள் அனைவரும் நாட்டுப் பற்றுக் கொள்ள வேண்டும். காக்கைக்கும் தன்குஞ்சு பொன்குஞ்சு. அப்படித்தான் அவரவர் நாடு அவரவருக்கு. தன்நாட்டின் மீது பற்றுக் கொண்டிருக்கும் அதே போழ்தில் பிற நாட்டையும் உரிய அளவு மதிக்க வேண்டும். நாட்டுப்பற்று, உலக ஒருமைப்பாட்டுக்கு இடையூறாக இருந்துவிடக்கூடாது.

வள்ளலார் பாரதியார் தமிழ்ப்பற்று

வள்ளலாரின் தமிழ்ப்பற்று

**என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே**

என்று திருமூலர் பாடினார்.

**இருந்தமிழே உன்னால் இருந்தேன் இமையோர்
விருந்தமிழ்தம் என்றாலும் வேண்டேன்**

என்றார் தமிழ்விடு தூது பாடியவர்.

**தமிழ்மொழிக்கு உயர்மொழி தரணில் உளதெனின்
வெகுளி யற்றிருப்போன் வெறும் புலவோனே**

என்று பாடினார் வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள்.

தமிழ்மொழியைவிட உயர்ந்த மொழி ஒன்று உலகத்தில் இருக்கிறது என்று ஒருவர் கூறினால், கேட்கும் புலவருக்குக் கோபம் வரவேண்டுமாம். கோபம் வராத புலவன் வெறும் புலவனாம். தண்டபாணி சுவாமிகள் சொல்கிறார். வள்ளலாருக்கு அப்படி ஒரு சமயம் கோபம் வந்தது.

அக்காலத்திய சங்கராசாரிய சுவாமிகள் “சமஸ்கிருதமே மாத்ரு பாஷை” (எல்லா மொழிக்கும் தாய்மொழி) என்று கூறினாராம். வள்ளலாரின் திருச் செவிகளுக்கு இது எட்டியதும் வள்ளலார் அப்படியா! அப்படியாயின் “ தமிழ் பித்ரு பாஷை” என்று கூறினாராம். எல்லாமொழிக்கும் தந்தை மொழி தமிழ் என்றாராம். “மாத்ருபாஷை” “பித்ருபாஷை” என்ற இவ்வாதம் எப்படியிருக்கிறது. தாய்மொழி, தந்தைமொழி. மாத்ரு பாஷைக்குப் பதிலடி பித்ரு பாஷை. சமஸ்கிருதம் எல்லாமொழிக்கும் தாய் என்றால், தமிழ் எல்லா மொழிகளுக்கும் தந்தை. தந்தை இல்லாமல் தாய் மட்டும் குழந்தையைப் பெறமுடியாது.

தமிழ் எல்லா மொழிக்கும் தந்தை மொழி (பித்ரு பாஷை) என்று கூறிய வள்ளலார் “தமிழ்” என்ற சொல்லுக்கு - பெயருக்கு - தத்துவார்த்தமாக ஒரு வியாக்கியானத்தையும் செய்து வெளிப்படுத்தினார். திருஅருட்பா உரைநடைப் பகுதியில் அது சேர்ந்துள்ளது.

தன்னைத் தமிழ்நாட்டில் பிறப்பித்ததற்காக இறைவனுக்கு நன்றி கூறுவதைப் போன்றே, தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவனாகப் பிறப்பித்ததற்கும், தமிழ்ப்பற்றைக் கொடுத்ததற்கும் இறைவனுக்கு நன்றி கூறுகிறார் வள்ளலார். சமரச சத்த சன்மார்க்க சத்தியப் பெருவிண்ணப்பத்தின் அப்பகுதி வருமாறு.

“எல்லா மானவராயும் ஒன்று மல்லாதவராயும் எல்லா அண்ட சராசரங்களின் அகத்தும் புறத்தும் நிறைந்து விளங்குகின்ற தனித்தலைமைக் கடவுளே!.

** **

இடம்பத்தையும் ஆரவாரத்தையும் பிரயாசத்தையும் பெருமறைப்பையும் போதுபோக்கையும் உண்டு பண்ணுகின்ற ஆரிய முதலிய பாஷைகளில் எனக்கு ஆசை செல்லவொட்டாது, பயிலுதற்கு மறிதற்கும் மிகவு மிலேசுடையதாய்ப் பாடுதற்கும் துதித்தற்கு மிகவு மினிமையுடையதாய் சாகாக் கல்வியை இலேசிலறிவிப்பதாய்த் திருவருள் வலத்தாற் கிடைத்த தென்மொழி யொன்றனிடத்தே மனம் பற்றச்செய்து அத்தென்மொழிகளாற் பல்வகைத் தோத்திரப் பாட்டுகளைப் பாடுவித் தருளினீர்”.

தமிழ்மொழியினிடத்தே மனம் பற்றச் செய்ததற்கு இறைவனுக்கு நன்றி கூறும் வள்ளலார் ஆரியம் முதலிய மொழிகளில் ஆசை செல்ல வொட்டாது தடுத்ததற்காகவும் நன்றி கூறுகிறார். தமிழின் இனிமையைக் கூறுகின்றவர் ஆரிய முதலியவற்றின்

இன்னாமையையும் கூறுகின்றார். இதனின்றும் பின்வரும் செய்திகள் தெளிவாகப் பெறப்படும்.

ஆரிய முதலிய மொழிகள் இடம்பத்தை உண்டு
பண்ணுவன. தமிழில் இடம்பம் இல்லை.

ஆரியம் முதலிய மொழிகள் ஆரவாரத்தை உண்டு
பண்ணுவன. தமிழில் பிரயாசை இல்லை.

ஆரியம் முதலிய மொழிகள் பெருமறைப்பை உண்டு
பண்ணுவன. தமிழ் மறைப்பில்லாதது. உள்ளதனை உள்ளபடி
உணர்த்துவது.

ஆரியம் முதலிய மொழிகள் போது போக்கை
உண்டுபண்ணுவன. தமிழில் போது போக்குக்கு
இடமில்லை.

தமிழ் பயிலுவதற்கு மிகவும் இலேசுடையது. ஆரியம் முதலியவை
பயிலுவதற்கு இலேசுடையனவன்று.

தமிழ் அறிதற்கு மிகவும் இலேசுடையது. ஆரியம்
முதலியவை அறிதற்கு இலேசுடையனவன்று.

தமிழ் பாடுதற்குமிகவும் இனிமையுடையது
ஆரியம் முதலியவை பாடுவதற்கு இனிமையுடையனவன்று.

தமிழ் துதித்தற்கு மிகவும் இனிமையுடையது. ஆரியம்
முதலியவை துதித்தற்கு இனிமையுடையனவன்று.

தமிழ் சாகாக் கல்வியை இலேசில் அறிவிப்பது.
ஆரியம் முதலியவை சாகாக் கல்வியை
அறிவிக்கா.

தமிழ் திருவருள் வலத்தாற் கிடைத்தது. ஆரியம்
முதலியவை திருவருள் வலத்தாற் கிடைத்தன
வன்று.

தமிழில் மனம் பற்றச் செய்ததற்கு வள்ளலார் மகிழ்கின்றார். ஆரிய
முதலியவற்றில் ஆசை செல்ல ஒட்டாது. தடுத்ததற்கும் மகிழ்கின்றார்.
தென்மொழியினிடத்தே மனம் பற்றச் செய்து என்று கூராது, தென்மொழி
ஒன்றினிடத்தே எனக் கூறுவதால், வள்ளலர் தமிழ்மொழி ஒன்றிலேயே பற்றுக்
கொண்டிருந்தாரென்பது பெறப்படும்.

இறைவன் வள்ளலாரைத் தமிழால் வளர்த்தல்

தன்னை இறைவன் தமிழால் வளர்க்கின்றான். என்பதை வள்ளலார் “மெய்யடியார் சபை நடுவே எந்தை உனைப்பாடி மகிழ்ந்தின்புறவே வைத்தருளிச் செந்தமிழின் வளர்க்கின்றாய்” (4802) என வாயாரப்பாடி மகிழ்கிறார்.

இறைவன் தமிழால் அருளுதல்

“வடிக்குறும் தமிழ்கொண்டு அன்பருக்கு அருளும் வள்ளலே ஒற்றியூர் வாழ்வே” (875) என்று ஒற்றியூர்ச் சிவபெருமானை வள்ளலார் பாடுகின்றார். ஒற்றியூர் இறைவன் அன்பர்களுக்குத் தமிழால் அருள் புரிகிறான். வடிக்குறும் தமிழ்கொண்டு அன்பருக்கு அருளும் வள்ளலே என்று வள்ளலார் பாடுவது, அவருக்கும் பொருந்தும். அவருக்கும் வள்ளலர் என்று பெயரல்லவா? வடிக்குறும் தமிழ் கொண்டு அருளும் வள்ளலாக ஒற்றியூர்ப் பெருமானும், வள்ளலாரும் திகழ்கிறார்கள்.

தமிழ்க் கவிதையின் சாந்தம்

திருவொற்றியூரிலுள்ள நந்தி ஆசிரமம் சாந்தம் மிக்கது என்பதைக் கூறும் இடத்தில் வள்ளலார் தண்டமிழ்க் கவிதைபோல் சாந்தம் மிக்கது என்று கூறுகிறார்.

தமிழ் மொழியே சுத்த சிவானுபூதியைக் கொடுப்பது

தமிழ்மொழி, இயற்கை உண்மைச் சிறப்பியல் மொழி என்றும், தமிழ்மொழியே அதி சுலபமாகச் சுத்த சிவானுபூதியைக்கொடுப்பது என்றும், தமிழ் என்னும் சொல்லுக்கிட்ட உரையில் வள்ளற்பெருமான் கூறுகின்றார்.

“இராமலிங்கரும் தமிழும்” என்றே நாம் ஒரு நூல் எழுதியுள்ளோம். வள்ளலாரின் தமிழ்ப் பற்றையும் பணிகளையும் அதனுள் விரிவாகக் காணலாம். காண விரும்புவார் காண்க.

பாரதியாரின் தமிழ்ப்பற்று

பாரதியார் பன்மொழிப் புலவர். தமிழ், தெலுங்கு, சமஸ்கிருதம், வங்காளம், இந்தி, இங்கிலீஷ், பிரஞ்சு முதலிய பல மொழிகளிலும் புலமையுடையவர். தமிழைப் பற்றி அவர் பாடுகிறார்.

யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல்
இனிதாவ தெங்கும் கானோம்,
பாமரராய், விலங்குகளாய், உலகனைத்தும்
இகழ்ச்சிசொலப் பான்மை கெட்டு
நாமமது தமிழரெனக் கொண்டிங்கு
வாழ்ந்திடுதல் நன்றோ? சொல்வீர்!

**தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும்வகை செய்தல் வேண்டும்.**

“யாமறிந்த மொழிகளிலே” என்று பெருமிதத்தோடு கம்பீரமாகப் பாடலைத் தொடங்குகிறார். யாம் அறிந்த மொழிகளிலே என்று ஒரு பன்மொழிப் புலவர்தான் பாடமுடியும், தமிழைமட்டும் அறிந்த தனித் தமிழ்ப் புலவரோ, வடமொழி ஒன்றை மட்டுமே அறிந்த சமஸ்கிருத வித்வானோ பாடமுடியாது. பலமொழிகளையும் அறிந்த பாரதி, பன்மொழி அறிஞர் பாரதி, “யாமறிந்த மொழிகளிலே” என்கிறார். தமிழ்மொழி போல் இனிதாவதை எங்கும் காணோம். இங்கு இந்நாட்டில் மட்டுமல்ல, எங்கும் எந்நாட்டிலும் காணோம். இவ்வளவு இனிய மொழியை உடைய தமிழர்கள் எப்படி இருக்கிறார்கள். “பாமரராய்” இருக்கிறார்கள். “விலங்குகளாய்” (மிருகங்களாக) இருக்கிறார்கள். மக்களாக இல்லை; மாக்களாக இருக்கிறார்கள். உலக முழுவதும் இகழ்ந்து பேசும்படிப் பான்மை கெட்டு இருக்கிறார்கள். மனப்பான்மை மொழிப்பான்மை, செயற்பான்மை கெட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் பேர் மட்டும் பெரிய பேர் (பெத்த பேர்) வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். “நாமமது தமிழரெனக் கொண்டு இங்கு வாழ்ந்திடுதல் நன்றோ! சொல்வீர்!” தமிழ் நன்றாகத் தெரியாது, சரியாகத் தெரியாது. ஆனால் பேர் மட்டும் தமிழர். எனக்குத் தமிழ் வராது, சரியாக வராது என்று பெருமையாகச் சொல்லி மேடைப் பேச்சைத் தொடங்கும் பெரிய மனிதர்கள், மெத்தப் படித்தவர்கள், பட்டதாரிகள். ஆங்கிலத்தில் வெள்ளையரும் வியப்ப அழகொழுக இலக்கிய இலக்கணமாகப் பேசுவவர்கள் பாரதிநாளில் பலர் உண்டு. அவர்களையெல்லாம் எண்ணித்தான் சொல்லுகிறாரோ, என்னவோ? பொதுமக்களுக்கும் போதிய அளவு தமிழறிவு இல்லை, புலமக்களுக்கும் அந்நிய மொழியின் அளவுக்குத் தமிழறிவு இல்லை. இந்த இரங்கத்தக்க நிலையில்தான் “நாமமது தமிழரெனக் கொண்டிங்கு வாழ்ந்திடுதல் நன்றோ? சொல்வீர்! என்று பாரதியார் பாடுகிறார். தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும் என்று அறிவுறுத்துகிறார். அது அன்றைய நிலை.

இன்று “தமிழோசை” என்ற பெயரிலேயே உலகெங்கும் இரவு பகல் இருபத்து நான்கு மணிநேரமும் ஒலிபரப்பும் ஒளிபரப்பும் வந்து விட்டது. தமிழார்வம் பெருகி வழிந்து ஓடுகிறது. ஆர்வம், பற்று, பெருகிய அளவுக்கு அறிவு, புலமை, இன்னும் போதிய அளவு பெருகவில்லை என்பதுதான் இன்றைய நிலை.

“யாமறிந்த மொழிகளிலே” என்று தொடங்கியதைப் போல, அடுத்த பாடலை “யாமறிந்த புலவரிலே” என்று தொடங்குகிறார். தமிழ்ப் புலவருலகம் முழுவதையும் பாரதியார் அறிவார். வடமொழிப் புலவருலகையும் அறிவார். ஷெல்லி, ஷேக்ஸ்பியர், மில்ட்டன், பைரன், கீட்ஸ், வேர்ட்ஸ்வொர்த், டெனிசன், வால்ட்விட்மன் போன்ற ஐரோப்பியப் புலவர்களையும் நன்கறிவார். ஷெல்லிதாசன் என்று சிலகாலம் புனைபெயர் வைத்துக் கொண்டிருந்தும் உண்டு. இவ்வாறு உலகப் புலவர்களையெல்லாம் அறிந்த பாரதி, தமிழ்ப்புலவர் மூவரைத் தேர்ந்தெடுத்து, (தெரிந்தெடுத்து) அவர்களைப் போன்றோர் உலகத்தில் வேறு எங்குமே பிறக்கவில்லை என்று பாடுகிறார்.

யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப்போல்
வள்ளுவர்போல், இளங்கோ வைப்போல்
பூமிதனில் யாங்கணுமே பிறந்ததிலை,
உண்மை, வெறும் புகழ்ச்சியில்லை!
ஊமையராச் செவிடர்களாய்க் குருடர்களாய்
வாழ்கின்றோம்; ஒருசொற் கேளீர்!
சேமமுற வேண்டுமெனில் தெருவெல்லாம்
தமிழ்முழக்கம் செழிக்கச் செய்வீர்!

யாம் அறிந்த புலவரிலே கம்பனைப்போல் வள்ளுவர்போல் இளங்கோவைப்போல் பூமிதனில் யாங்கணுமே பிறந்ததில்லை என்கிறார் என்று சொல்லிவிட்டு இது உண்மை. வெறும் புகழ்ச்சியில்லை என்று உறுதிப்படுத்துகிறார். கம்பர், திருவள்ளுவர், இளங்கோவடிகள் என்ற மூவர் தேர்வு ஓர் அருமையான தேர்வு. ஒப்பற்ற தேர்வு. மூவருமே சமய சமரசம் வாய்ந்தவர்கள். கம்பர் சைவ வைணவ பேசுபவர். கம்பர் சைவர் என்றும், வைணவர் என்றும் இருசாராரும் உரிமை கொண்டாடுவர். கம்பரின் சைவ வைணவ சமரசத்தைக் கம்பரும் வள்ளலாரும் என்றும் எமது நூலில் எடுத்துக்காட்டியுள்ளோம். வள்ளுவர் சமயப் பொதுவினர். சமயக் கணக்கர் மதிவழி கூறாது எல்லார்க்கும் பொதுவாகக் கூறியவர், வள்ளுவரைச் சைவர் என்றும் வைணவர் என்றும் சமணர் என்றும் கிறித்துவர் என்றும் அவ்வச் சமயத்தார் உரிமைகொண்டாடுவர். இளங்கோவடிகள் சமணக் காப்பியம் பாடிய போதிலும் வேடுவவரி முதலிய இடங்களில் பரம சைவராகவும் பரம வைணவராகவும் காட்சியளிக்கிறார். இளங்கோவடிகள் சமணரா அல்லது சைவரா என்ற சர்ச்சை இன்றும் உள்ளது. கம்பர், வள்ளுவர், இளங்கோ ஆகிய மூவர் நூல்களும் தனித்தன்மை வாய்ந்தவை.

இம்மூவரும் பாரதியாரின் உள்ளத்தில் நீங்காத ஓரிடத்தைப் பெற்றுள்ளனர். இம்மூவரையும் பாரதியார் பல இடங்களில் போற்றிப் பாடுகிறார்.

**கல்வி சிறந்த தமிழ்நாடு - புகழ்க்
கம்பன் பிறந்த தமிழ்நாடு....**

**வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே - தந்து
வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு - நெஞ்சை
அள்ளும் சிலப்பதிகாரம் என்றோர் மணி
ஆரம் படைத்த தமிழ்நாடு**

“ சிலப்பதி காரச் செய்யுளைக் கருதியும்,
திருக்குற னுறுதியும் தெளிவும் பொருளின்
ஆழமும் விரிவு மழகுங் கருதியும்,
‘எல்லையொன் றின்மை’ யெனும்பொரு ளதனைக்
கம்பன் குறிகளாற் காட்டிட முயலு
முயற்சியைக் கருதியும், முன்புநான் தமிழ்ச்

**சாதியை யமரத் தன்மைவாய்ந்தது” வென்
றுறுதிகொண் டிருந்தேன்”**

என்று பாரதியார் பாடுகிறார்.

கம்ப னென்றொரு மானிடன் வாழ்ந்ததும்

.....
.....

**சேரன்தம்பி சிலம்பை இசைத்ததும்
தெய்வ வள்ளுவன் வான்மறை செய்ததும்**

என்று தன் சுயசரிதையிற் குறிப்பிடுகிறார். இவையனைத்தும் யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப்போல் வள்ளுவர்போல் இளங்கோவைப்போல் என்ற பாடலோடு சேர்த்துச் சிந்திப்பதற்குரியவை. இம்மூவரையும் போல் உலகில் வேறெங்கணுமே பிறக்கவில்லை, இது உண்மை, வெறும் புகழ்ச்சியில்லை என்று கூறிவிட்டு, இவர்களைப் பெற்ற தமிழ் மக்கள் தற்காலம் எப்படி வாழ்கிறார்கள் என்பதையும் கூறுகிறார். ஊமையராய், செவிடர்களாய், குருடர்களாய் வாழ்கின்றோம் என்கிறார். கம்பர் வள்ளுவர் இளங்கோ-க்களைப் பெற்றிருந்தும் வாயில்லாத ஊமையர்களாக, காதில்லாத செவிடர்களாக, கண்ணில்லாத குருடர்களாகத் தமிழ் மக்கள் வாழ்வதைக் கண்டு இரங்கிப் பாடுகிறார். ஒரு சொல் கேளீர்! என்று அறை கூவுகிறார். சேமமுற வேண்டுமெனில் தெருவெல்லாம் தமிழ் முழக்கம் செழிக்கச் செய்வீர் என்று அறை கூவுகிறார்.

உலகமெலாம் தமிழோசை பரவச் செய்ய வேண்டும், தெருவெல்லாம் தமிழ் முழக்கம் கேட்கச் செய்ய வேண்டும். உலகமெலாம் தமிழோசை, தெருவெல்லாம் தமிழ் முழக்கம். இது பாரதியின் ஏக்கம், எதிர்பார்ப்பு, பாரதிப் பாடிப் பல ஆண்டுகள் ஆகிவிட்ட பின் இன்றும் தமிழ்நாட்டுத் தெருக்களில் தமிழ் இல்லை; தமிழுக்காகப் போராடும் நிலைதான் உள்ளது. தமிழ்நாட்டுக் கல்விக் கூடங்களில் தமிழ் இல்லை, அரசு அலுவலகங்களில் தமிழ் இல்லை, நீதிமன்றங்களில் இல்லை, கோயில்களில் இல்லை. எங்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழ் என்பது வெறும் வாய்முழக்கமாகவே உள்ளது. செயலில் இல்லை. எங்கும் எதிலும் ஆங்கிலமும் இந்தியுமே அரசோச்சுகின்றன.

“யாமறிந்த மொழிகளிலே”, “யாமறிந்த புலவரிலே” என்ற இரண்டு பாடல்களைத் தொடர்ந்து இன்னும் இரண்டு பாடல்கள் உள்ளன.

**“பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள்
தமிழ்மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும்;
இறவாத புகழுடைய புதுநூல்கள்
தமிழ்மொழியில் இயற்றல் வேண்டும்;**

**மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்கதைகள்
சொல்வதிலோர் மகிமை யில்லை;
திறமான புலமையெனில் வெளிநாட்டார்**

அதைவணக்கஞ் செய்தல் வெண்டும்.

“உள்ளத்தில் உண்மையொளி யுண்டாயின்
வாக்கினிலே ஒளியுண்டாகும்;
வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போற் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்
பள்ளத்தைல் வீழ்ந்திருக்குங் குருடரொலாம்
விழிபெற்றுப் பதவி கொள்வார்;
தெள்ளுற்ற தமிழமுதின் சுவைகண்டார்
இங்கமரர் சிறப்புக் கண்டார்.

பிறநாட்டு நல்லறிஞர்களின் நூல்களையெல்லாம் தமிழ் மொழியில் பெயர்த்தல் வேண்டும் என்கிறார். “சென்றிடுவீர் எட்டுத்திக்கும் கலைச்செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்து இங்கு சேர்ப்பீர்!” என்று மற்றொரு பாடலிலும் அறைகூவி அறிவுறுத்தினார். இறவாத புகழடைய புதுநூல்கள் தமிழ் மொழியில் இயற்றல் வேண்டும் என்கிறார். “மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்கதைகள் சொல்வதிலோர் மகிமையில்லை” என்று இடித்துரைக்கிறார். பழங்கதைகள் பேசுவதுதான் இன்று நடைபெறுகிறது. புத்தாக்கங்கள் போதுமானவை செய்யப் பெறவில்லை. திறமான புலமை எனில் வெளிநாட்டார் அதை வணக்கஞ் செய்தல் வேண்டும் என்றார். திருக்குறளும் திருவாசகமும் திறமான புலமை. அவற்றை வெளிநாட்டார் வணக்கஞ் செய்தார்கள். திருக்குறளை வெளிநாட்டார், புறச்சமயத்தார் பலர் மொழி பெயர்த்தார்கள். அது தமிழ்நாட்டு **எல்லையை** தாண்டி உலக இலக்கியங்களில் ஒன்றாயிற்று. திருவாசகத்தை டாக்டர் ஜி.யு. போப் மொழிபெயர்த்தார். அதன் அருமை வெளி உலகுக்குத் தெரிந்தது.

தமிழ் நூல்கள் தமிழிலேயே, தமிழகத்துக்குள்ளேயே இருக்கின்றன. வெளிமாநிலங்களில், வெளிநாடுகளில், வெளிமாநில மொழிகளில், வெளிநாட்டு மொழிகளில் அவற்றை நாம் பரப்பவில்லை. குடத்துள் விளக்காகவே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். குன்றின்மேலிட்ட விளக்காக ஒளிவீசச் செய்யும் ஆற்றலற்றவராக இன்றும் இருக்கிறோம்.

உள்ளத்தில் உண்மை ஒளி உண்டாயின் வாக்கினிலே ஒளி உண்டாகும் என்றார். நம் உள்ளத்தில் உண்மை ஒளி இல்லை. அதனால் வாக்கினிலும் ஒளி உண்டாகவில்லை. பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் நாமெல்லாம் இன்றும் பள்ளத்திலேயே கிடக்கிறோம். பாரதியார் மேலேற்ற எண்ணுகிறார், மேலே ஏற அழைக்கிறார்.

தமிழ் என்ற தலைப்பிலுள்ள இந்த நான்கு பாடல்களும் நமது நால் வேதங்களாக இருக்க வேண்டாமா?

புத்தம் புதிய அறிவியல் நூல்கள், கலைநூல்கள், தொழில்நுட்ப நூல்கள் மேலை நாடுகளில் தோன்றி மெத்த வளருகின்றன. அந்த மேன்மைக் கலைகள் தமிழில்

இல்லை, அவற்றைத் தமிழில் சொல்லவும் முடியாது. அவற்றைச் சொல்லும் திறமை தமிழுக்கு இல்லை, மெல்லத் தமிழ் இனிச் சாகும், மேற்கு மொழிகள் புவியிசை ஓங்கும் என்று, அன்று ஒரு கல்வியாளன், பச்சையப்பன் கல்லூரித் தலைமை ஆசிரியன் ரோலோ என்பவன் கூறினான். கேட்ட பாரதியாருக்குப் பொறுக்கவில்லை. கூறத்தகாதவன் கூறினான், அந்தப் பேதை உரைத்தான் என்று அதற்கு மறுப்பாகப் பன்னிரண்டு கண்ணிகள் கொண்டதோர் பாடலைப் பாடி அவர் கூற்றைச் சாடினார். தமிழ்த்தாய் தன் மக்களைப் புதிய சாத்திரம் வேண்டுதல் என்ற தலைப்பின் அமைந்துள்ள அப்பாடல் வருமாறு:

தமிழ்த்தாய்

தன் மக்களை புதிய சாத்திரம் வேண்டுதல்

(தாயுமானவர் ஆனந்தக் களிப்பு சந்தம்)

1. ஆதி சிவன் பெற்று விட்டான் - என்னை
ஆரிய மைந்தன் அகத்திய நென்றோர்
வேதியன் கண்டு மகிழ்ந்தே-நிறை
மேவும் இலக்கணஞ் செய்து கொடுத்தான்.
2. மூன்று குலத்தமிழ் மன்னர்-என்னை
முண்டநல் லன்பொடு நித்தம் வளர்த்தார்;
ஆன்ற மொழிகளி னுள்ளே - உயர்
ஆரியத் திற்கு நிகரென வாழ்ந்தேன்.
3. கள்ளையுந் தீயையுஞ் சேர்த்து - நல்ல
காற்றையும் வான வெளியையுஞ் சேர்த்துத்
தெள்ளு தமிழ்ப்புல வோர்கள் - பல
தீஞ்சுவைக் காவியஞ் செய்து கொடுத்தார்.
4. சாத்திரங் கள்பல தந்தார் - இந்தத்
தரணி யெங்கும் புகழ்ந்திட வாழ்ந்தேன்;
நேத்திரங் கெட்டவன் காலன் - தன்முன்
நேர்ந்த தனைத்துங் துடைத்து முடிப்பான்
5. நன்றென்றுந் தீதென்றும் பாரான் - முன்பு
நாடும் பொருள்கள் அனைத்தையும் வாரிச்
சென்றிடுங் காட்டுவெள் ளம்போல்-வையச்
சேர்க்கை யனைத்தையுங் கொன்று நடப்பான்

6. கன்னிப் பருவத்தில் அந்நாள் - என்றான்
காதில் விழுந்த திசைமொழி யெல்லாம்
என்னென்ன வோபெய ருண்டு - பின்னர்
யாவும் அழிவுற றிறந்தன கண்டீர்.
7. தந்தை அருள்வலி யாலும்-முன்பு
சான்ற புலவர் தவவலி யாலும்
இந்தக் கணமட்டுங் காலன் - என்னை
ஏறிட்டுப் பார்க்கவும் அஞ்சியிருந்தான்.
8. இன்றொரு சொல்லினைக் கேட்டேன்!-இனி
ஏதுசெய் வேன்? என தாருயிர் மக்காள்!
கொன்றிடல் போலொரு வார்த்தை - இங்கு
கூறத் தகாதவன் கூறினன் கண்டீர்!
9. “புத்தம் புதிய கலைகள் - பஞ்ச
பூதச் செயல்களின் நுட்பங்கள் கூறும்;
மெத்த வளருது மேற்கே - அந்த
மேன்மைக் கலைகள் தமிழினில் இல்லை.
10. சொல்லவுங் கூடுவ தில்லை-அவை
சொல்லுந் திறமை தமிழ்மொழிக் கில்லை!
மெல்லத் தமிழினிச் சாகும்-அந்த
மேற்கு மொழிகள் புவிமிசை யோங்கும்”
11. என்றந்தப் பேதை உரைத்தான் - ஆ!
இந்த வசையெனக் கெய்திட லாமோ!
சென்றிடுவீ ரெட்டுத் திக்கும்-கலைச்
செல்வங்கள் யாவுங் கொணர்ந் திங்கு சேர்ப்பீர்!
12. தந்தை யருள்வலி யாலும் - இன்று
சார்ந்த புலவர் தவவலி யாலும்
இந்தப் பெரும்பழி தீரும் - புகழ்
ஏறிப் புவிமிசை யென்று மிருப்பேன்.

கூறத்தகாதவன் அன்று கூறியதை, அந்தப் பேதை உரைத்ததை இன்றும் நம்மவர்களிற் பலர் கூறிக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். நாடெங்கும் தமிழ் உணர்ச்சி உள்ள அளவுக்குத் தமிழ் அறிவு பெருகவில்லை. உணர்ச்சியைத் தூண்டி அரசியல் ஆதாயம் முதலியன பெறப்படுகிறதே தவிர அறிவைத் தூண்டி, அறிவைப் பெருக்கி, ஆக்கவேலைகள் செய்யப்பெறவில்லை. படித்த மக்களிடையே கூடப்

பாரதியாரின் பாடற் கருத்துகள், கட்டுரைக் கருத்துகள் போதுமான அளவு பரவவில்லை. பாரதி அமரராகி ஐம்பதாண்டுகளுக்குமேல் ஆகிவிட்டன. நிலைமைகளில் அதிக மாற்றம் இல்லை. சில பல நிலைகள் அன்று போலவே இன்றும் உள்ளன. செவிடர்காத்தில் ஊதிய சங்காகவே போய்விடுமோ என்று அஞ்ச வேண்டியுள்ளது. ஊமையராய், செவிடர்களாய், குருடர்களாய் வாழ்கின்றோம் என்று பாரதி நன்றாகச் சொன்னார். ஊமைத்தனமும் செவிட்டுத்தனமும், குருட்டுத்தனமும் இன்னும் நம்மைவிட்டு நீங்கியபாடில்லை. இன்னொரு பாரதியார் இன்னொரு வள்ளலார் வந்தால்தான் நீங்குமோ என்னவோ?

பாரதியார் தமிழ்ச்சாதி என்றொரு பாடலைப் பாடியுள்ளார். “விதியே! விதியே! தமிழ்ச்சாதியை என்செய்நினைத்தாய்”!, நீண்ட அப்பாடலில் “ விதியே! தமிழ்ச்சாதியை எவ்வகை விதித்தாய்”, விதியே!விதியே! தமிழ்ச்சாதியை என்செய்க் கருதியிருக்கின்றாயடா?” என்று மூன்று இடங்களிற் கேட்கிறார். சிலப்பதிகாரத்தையும் திருக்குறளையும் கம்பனையும் அதிற் குறிப்பிடுகிறார். நாட்டில் அறிவுத் தலைமை இருவகைகளாக இருக்கிறது. ஒருவகையினர் சீமை வைத்தியரைப்போன்ற போலிச் சீர்திருத்தவாதிகள். மற்றொரு வகையினர் நாட்டுவைத்தியரைப் போன்ற வறட்டு வைத்தியர்கள். இந்த இருதலைக் கொள்ளியினிடையே தமிழ்ச்சாதியை என் செய்க் கருதியிருக்கின்றாயடா என்று கேட்கிறார். முன்னும் பின்னும் சில பல வரிகள் கிடைக்காமற் போன இந்நீண்ட அப்பாடலுக்குச் சிலபதிப்புகளில் இருதலைக் கொள்ளியினிடையே என்பது தலைப்பு. சில பதிப்புகளில் தமிழ்ச்சாதி என்பது தலைப்பு. நீண்ட அப்பாடலை அப்படியே முழுமையாக எடுத்துக்காட்டுகிறோம்.

தமிழ்ச்சாதி

எனப்பல பேசி யிறைஞ்சிடப் படுவதாய்
நாட்பட நாட்பட நாற்றமுஞ் சேறும்
பாசியும் புதைந்து பயனீ ரலதாய்
நோய்க் களமாகி யழிகெனு நோக்கமோ?
விதியே, விதியே, தமிழ்ச் சாதியை
என்செய் நினைத்தா யெனக்குரை யாயோ?
சார்வினுக் கெல்லாந் தகத்தக மாறித்
தன்மையுந் தனது தருமமு மாயா
தென்றுமோர் நிலையா யிருந்துநின் னருளால்
வாழ்ந்திடும் பொருளொடு வகுத்திடு வாயே?
தோற்றமும் புறத்துத் தொழிலுமே காத்துமற்
றுள்ளுறு தருமமு முண்மையு மாறிச்
சிதைவுற் றழியும் பொருள்களிற் சேர்ப்பையோ?
அழியாக் கடலோ? அணிமலர்த் தடமோ?
வானுறு மீனோ? மாளிகை விளக்கோ?
கற்பகத் தருவோ? காட்டிடை மரமோ?
விதியே, தமிழ்ச் சாதியை யெவ்வகை
விதித்தா' யென்பதன் மெய்யெனக் குணர்த்துவாய்

ஏனெனில்,
“சிலப்பதி காரச் செய்யுளைக் கருதியும்
திருக்குற னுறுதியும் தெளிவும் பொருளின்
ஆழமும் விரிவு மழகுங் கருதியும்,
‘எல்லையொன் றின்மை’ யெனும்பொரு ளதனைக்
கம்பன் குறிகளாற் காட்டிட முயலு
முயற்சியைக் கருதியும், முன்புநான் தமிழ்ச்
சாதியை யமரத் தன்மைவாய்ந்தது” வென்
றுறுதிகொண் டிருந்தேன். ஒரு பதினாயிரஞ்
சனிவாய்ப் பட்டுந் தமிழ்ச் சாதிதான்
உள்ளுடை வின்றி யுழைத்திடு நெறிகளைக்
கண்டென துள்ளங் கலங்கிடா திருந்தேன்
ஆப்பிரிக் கத்துக் காப்பிரி நாட்டிலுந்
தென்முனை யடுத்த தீவுகள் பலவினும்
பூமிப் பந்தின் கீழ்ப்புறத் துள்ள
பற்பல தீவினும் பரவி யிவ்வெளிய
தமிழ்ச்சாதி, தடியுதை யுண்டும்
காலுதை யுண்டும் கயிற்றடி யுண்டும்
வருந்திடுஞ் செய்தியும் மாய்ந்திடுஞ் செய்தியும்
பெண்டிரை மிலேச்சர் பிரிந்திடல் பொறாது
செத்திடுஞ் செய்தியும் பசியாற் சாதலும்
பிணிகளாற் சாதலும் பெருந்தொலை யுள்ளதந்
நாட்டினைப் பிரிந்த நலிவினாற் சாதலும்
இஃதெலாங் கேட்டு மெனதுள மழிந்திலேன்;
‘தெய்வ மறவார், செயுங்கடன் பிழையார்,
ஏதுதாஞ் செயினு மேதுதான் வருந்தினும்
இறுதியில் பெருமையு மின்பமும் பெறுவார்’
என்பதென் னுளத்து வேரகழ்ந் திருத்தலால்.
எனினும்,
இப்பெருங் கொள்கை யிதயமேற் கொண்டு
கலங்கிடா திருந்த வெனைக்கலக் குறுத்தும்
செய்தியொன்ற தனைத் தெளிவுறத் கேட்பாய்;
ஊனமற் றெவைதாம் உறினுமே பொறுத்து,
வானம் பொய்க்கின் மடிந்திடு முலகுபோல்,
தானமும் தவமுந் தாழ்ந்திடல் பொறுத்து
ஞானம் பொய்க்க நசிக்குமோர் சாதி.
சாத்திரங் கண்டாய் சாதியு னுயிர்த்தலம்;
சாத்திர மின்றேற் சாதி யில்லை,
பொய்மைச் சாத்திரம் புகுந்திடின் மக்கள்
பொய்மை யாகிப் புழுவென மடிவர்.
நால்வகைக் குலத்தார் நண்ணுமோர் சாதியில்,
அறிவுத் தலைமை யாற்றிடுந் தலைவர்
மற்றிவர் வகுப்பதே சாத்திரமாகும்

இவர்தாம்;
 உடலு முள்ளமுந் தம்வச மிலராய்
 நெறிபிழைத் திகழ்வுறு நிலைமையில் வீழினும்
 பெரிதிலை, பின்னும் மருந்ததிற் குண்டு
 செய்கையுஞ் சீலமுங் குன்றிய பின்னரும்
 உய்கைக் குரிய வழிசில வுளவாம்
 மற்றிவர்,
 சாத்திரம் - (அதாவது, மதியிலே தழுவிய
 கொள்கை, கருத்து, குளிர்ந்திடு நோக்கம்) -
 ஈங்கிதிற் கலக்க மெய்திடு மாயின்
 மற்றதன் பின்னர் மருந்தொன் றில்லை
 இந்தநா ளெமெது தமிழ்நாட்டிடையே
 அறிவுத் தலைமை தமதெனக் கொண்டார்
 தம்மிலே யிருவகை தலைப்படக் கண்டேன்:
 ஒருசார்,
 மேற்றிசை வாழும் வெண்ணிற மாக்களின்
 செய்கையு நடையும் தீனியு முடையும்
 கொள்கையு மதமுங் குறிகளு நம்முடை
 யவற்றினுஞ் சிறந்தன; ஆதலி னவற்றை
 முழுதுமே தழுவி மூழ்கிடி னல்லால்,
 தமிழ்ச் சாதி தரணி மீதிராது
 'பொய்த்தழி வெய்தல் முடி' பெனப் புகலும்
 நன்றடா! நன்று! நாமினி மேற்றிசை
 வழியெலாந் தழுவி வாழ்குவ மெனிலோ,
 'ஏ, ஏ! அஃதுமக் கிசையா! தென்பர்.
 'உயிர்தரு மேற்றிசை நெறிகளை யுவந்துநீர்
 தழுவிடா வண்ணந் தடுத்திடும் பெருந்தடை
 பல, அவை நீங்கும் பான்மைய வல்ல'
 என்றருள் புரிவர். இதன் பொருள் 'சீமை
 மருந்துகள் கற்ற மருத்துவர் தமிழ்ச்
 சாதியின் நோய்க்குத் தலையசைத் தேகினர்'
 என்பதே யாகும். இஃதொரு சார்பாம்
 பின்னொரு சார்பினர் வைதிகப் பெயரொடு
 நமது மூதாதையர் (நாற்பதிற் றாண்டின்
 முன்னிருந் தவரோ முந்நூற் றாண்டிற்
 கப்பால் வாழ்ந்தவர் கொல்லோ, ஆயிரம்
 ஆண்டின் முன்னவரோ, ஐயா யிரமோ?
 பவுத்தரே நாடெலாம் பல்கிய காலத்
 தவரோ? புராண மாக்கிய காலமோ?
 சைவரோ? வைணவ சமயத் தாரோ?
 இந்திரன் றானே தனிமுதற் கடவுள்
 என்றுநம் முன்னோ ரேத்திய வைதிகக்
 காலத் தவரோ? கருத்திலா தவர்தாம்

எமது மூதாதைய ரென்பதிங் கெவர்கொல்?)
 நமது மூதாதையர் நயமுறக் காட்டிய
 ஒழுக்கமு நடையுங் கிரியையுங் கொள்கையும்
 ஆங்கவர் காட்டிய வவ்வப் படியே
 தழுவிடின் வாழ்வு தமிழர்க் குண்டு.
 எனிலது தழுவ லியன்றிடை வண்ணம்
 கலிதடை புரிவன். கலியின் வலியை
 வெல்லலா கா'தென விளம்புகின் றனரால்
 நாசங்கூறு 'நாட்டு வயித்தியர்'
 இவராம். இங்கிவ் விருதலைக் கொள்ளியி
 னிடையே நம்மவ ரெப்படி யும்வர்?
 விதியே! விதியே! தமிழ்ச் சாதியை
 யென்செயக் கருதி யிருக்கின் றாயடா?
 விதி
 மேலைநீ கூறிய விநாசப் புலவரை
 நம்மவ ரிகழ்ந்து நன்மையு மறிவும்
 எத்திசைத் தெனினும் யாவரே காட்டினும்
 மற்றவை தழுவி வாழ்வீ ராயின்
 அச்சமொன் றில்லை, ஆரிய நாட்டின்
 அறிவும் பெருமையும்..

நெல்லையப்பருக்குக் கடிதம்

பாரதியாரின் நெருங்கிய நண்பர்களில் பரலி. ச. நெல்லையப்பரும் ஒருவர். அவருக்கு எழுதிய கடிதமொன்றில் பாரதியார் பின்வருமாறு எழுதுகிறார். கடிதத்தின் ஒரு பகுதி வருமாறு:

தமிழ், தமிழ், தமிழ் என்று எப்போதும்
 தமிழை வளர்ப்பதே கடமையாகக் கொள்க!
 ஆனால்
 புதிய புதிய செய்தி
 புதிய புதிய யோசனை
 புதிய புதிய உண்மை
 புதிய புதிய இன்பம்
 தமிழில் ஏறிக்கொண்டே போகவேண்டும்.

தம்பி! - நான் ஏது செய்வேனடா!

தமிழைவிட மற்றொரு பாஷை சுகமாக இருப்பதைப் பார்க்கும் போது எனக்கு வருத்தமுண்டாகிறாது.

தமிழனைவிட மற்றொரு ஜாதியான் அறிவிலும் வலிமையிலும்
உயர்ந்திருப்பது எனக்கு ஸம்மதமில்லை.

தமிழ்ச்சியைக் காட்டிலும் மற்றொரு ஜாதிக்காரி அழகாயிருப்பதைக்
கண்டால் என் மனம் புண்படுகிறது.

தம்பி - உள்ளமே உலகம்.

ஏறு! ஏறு! ஏறு! மேலே, மேலே, மேலே

.....

உனக்குச் சிறகுகள் தோன்றுக, பறந்து போ.
பற! பற! மேலே, மேலே, மேலே,
தம்பி - தமிழ்நாடு வாழ்க என்றெழுது.
தமிழ்நாட்டில் நோய்கள் தீர்க என்றெழுது.
தமிழ்நாட்டில் வீதிதோறும் தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்கள்
மலிக என்றெழுது.

அந்தத் தமிழ்ப் பள்ளிக் கூடங்களிலே நவீன
கலைகளெல்லாம் பயிற்சி பெற்று வளர்க
என்றெழுது.

தமிழ்நாட்டில் ஒரே ஜாதிதான் உண்டு.
அதன்பெயர் தமிழ்ஜாதி.
அது ஆர்யஜாதி என்ற குடும்பத்திலே
தலைக் குழந்தை என்றெழுது.

ஆணும் பெண்ணும் - ஒருவரில் இரண்டு
கலைகள் என்றெழுது.

அவை ஒன்றிலொன்று தாழ்வில்லை என்றெழுது.

பெண்ணைத் தாழ்மை செய்தோன் கண்ணைக்
குத்திக் கொண்டான் என்றெழுது.

பெண்ணை அடைத்தவன் கண்ணை அடைத்தவன்
என்றெழுது.

தொழில்கள், தொழில்கள், தொழில்கள் என்று கூவு,

தப்பாக வேதம் சொல்பவனைக் காட்டிலும் நன்றாகச்
சிரைப்பவன் மேற்குலத்தான் என்று கூவு.

வியாபாரம் வளர்க, யந்திரங்கள் பெருகுக
முயற்சிகள் ஓங்குக.

ஸங்கீதம், சிற்பம், யந்திரநூல், பூமிநூல், வானநூல்.
இயற்கை நூலின் ஆயிரம் கிளைகள்.
இவை தமிழ் நாட்டிலே மலிந்திடுக என்று முழங்கு.

சக்தி, சக்தி, சக்தி என்று பாடு
தம்பி - நீ வாழ்க.,.

பொறி பறக்கும் சொற்களால் அமைந்துள்ள இக் கடிதம் பாரதியாரின்
இலட்சிய வேகத்தைக் காட்டுகிறது.

மகா மகோபாத்தியாய வாழ்த்து

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழுலகில் பிள்ளையவர்களும் நாவலரும்
வள்ளலாரும் முச்சுடராக ஒளிவீசினார்கள். மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை
இலக்கியப் புலவருள் தலைசிறந்தவராகத் திகழ்ந்தார். ஆறுமுகநாவலர் இலக்கணப்
புலமையில் தலை நின்றார். இருவரும் சைவப் புலமையிலும், தலைசிறந்து
விளங்கினர். வள்ளலார் இலக்கியம், இலக்கணம், சைவம், சன்மார்க்கம்
ஆகியவற்றோடு அருட்புலமையிலும் தலைசிறந்து ஞானியாக விளங்கினார்.

பிள்ளையவர்கள் நாட்டுக்கு வழங்கிய நன்கொடை ஐயரவர்கலை
உருவாக்கியளித்தது. ஐயரவர்களின் கொடை சங்க இலக்கியப் பதிப்புகள், பழந்தமிழ்
நூற்பதிப்புகள், பழந்தமிழ் நூற்பதிப்புகள், அக்காலத்தில் தமிழ்ப் புலவருலகின்
தலைமைப் புலவராக ஐயரவர்கள் பெரும் புகழோடு விளங்கினார். அவர் புகழுக்கு முன்
வேறு யாருடைய புகழும் நிற்கவில்லை.

காஞ்சிகாமகோடி பீடம் சங்கராசாரிய சுவாமிகள் ஐயரவர்களுக்கு
தாக்கூறினாத் கலாநிதி (தென்னாட்டுக் கலைச்செல்வர்) என்னும் பட்டத்தை வழங்கிச்
சிறப்பித்தார். பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் 'மஹாமஹோபாத்தியாயப்' பட்டம் வழங்கிச்
சிறப்பித்தது. சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் டாக்டர் பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பித்தது.

தட்சிணாத்திய கலாநிதி மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர்
சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் (பிரசிடென்சி காலேஜ்) தமிழ்ப் பேராசிரியராகப்
பட்டம் பதவிகளோடு சிறந்து விளங்கினார் ஏடுதேடி அவர் செய்த யாத்திரையைச்
சமயாசாரியரின் தலயாத்திரைக்கு ஒப்பாகச் சொல்லலாம். தமிழுலகத்தால் தமிழ்த்
தாத்தா என்று போற்றப்பெற்றார். அக்காலம் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலம். 1906
ஜனவரி மாதத்தில் வேல்ஸ் இளவரசரும் அவருடைய மனைவியாரும் சென்னைக்கு
விஜயம் செய்தனர். இளவரசர் வருகையை முன்னிட்டுத் தகுதியுள்ள பலருக்குப்

பட்டங்கள் வழங்கப் பெற்றன. 1906 ஜனவரி முதல் தேதியில் பட்டங்கள் அறிவிக்கப் பெற்றன.

சாமிநாதையருக்கு மகாமகோபாத்தியாயப் பட்டம் வழங்கப்பெற்றது. அந்நாள் வரை வடமொழிப் புலவர்களுக்கே அப்பட்டம் வழங்கப்பெற்று வந்தது. முதன் முதலாக மகாமகோபாத்தியாயப் பட்டம் பெற்ற தமிழறிஞர் ஐயரவர்களே. பின்னாளில் அப்பட்டம் பண்டிதமணி கதிரேசச் செட்டியாருக்கும் வழங்கப்பெற்றது. மகாமகோபாத்தியாயப் பட்டம் பெற்றவர் பலர் இருந்தாலும் ஐயரவர்களுக்கு அப்பட்டம் சிறந்து விளங்கியது போல் வேறு யாருக்கும் சிறந்து விளங்க வில்லை. பட்டம் பதவிகளால் ஐயரவர்கள் சிறப்புப் பெற்றார் என்பதைவிட, ஐயரவர்களால் பட்டம் பதவிகள் சிறப்புப் பெற்றன என்று சொல்லவேண்டும்.

ஐயரவர்கள் மகாமகோபாத்தியாயப் பட்டம் பெற்றதைப் பாராட்ட ஒரு பாராட்டுக் கூட்டம் 1906-ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 17-ஆம் தேதி சென்னையில் மாநிலக் கல்லூரியில் நிகழ்ந்தது. மிகச் சிறப்பாக நிகழ்ந்த அப்பாராட்டுக் கூட்டத்தில் பாரதியாரும் கலந்து கொண்டார். மகாமகோபாத்தியாய வாழ்த்து என்று மூன்று பாடல்களைப் பாடி அரங்கேற்றினார்.

மகாமகோபாத்தியாய வாழ்த்து

செம்பரிதி யொளிபெற்றான் பைந்நறவு
சுவைபெற்றுத் திகழ்ந்த தாங்கண்
உம்பரெலாம் இறவாமை பெற்றனரென்
றெவரேகொல் உவத்தல் செய்வார்?

கும்பமுனி யெனத்தோன்றும் சாமிநா
தப்புலவன் குறைவில் சீர்த்தி
பம்பலுறப் பெற்றனனேல், இதற்கென்கொல்
பேருவகை படைக்கின் றீரே?

1

அன்னியர்கள், தமிழ்ச்செவ்வி யறியாதார்
இன்றெம்மை ஆள்வோ ரேனும்,
பன்னியசீர் மகாமகோ பாத்தியா
யப்பதவி பரிவின் ஈந்து.
பொன்னிலவு குடந்தைநகர்ச் சாமிநா
தன்றனக்குப் புகழ் செய் வாரேல்,
முன்னிவனப் பாண்டியர்நாள் இருந்திருப்பின்
இவன்பெருமை மொழிய லாமோ?

2

'நிதியறியோம்' இவ்வுலகத் தொருகோடி
இன்பவகை நித்தந் துய்க்கும்
'கதியறியோம்' என்றுமனம் வருந்தற்க
குடந்தைநகர்க் கலைஞர் கோவே!

பொதியமலைப் பிறந்தமொழி வாழ்வறியும்
காலமெலாம் புலவோர் வாயில்
துதியறிவாய், அவர்நெஞ்சின் வாழ்த்தறிவாய்,
இறப்பின்றித் துலங்கு வாயே.

3

இம்மூன்று பாடல்களையும் பாரதியார் அப்போது அங்கேயே ஒருதாளில் பென்சிலால் எழுதினார். தனது பாராட்டுரையாக மேடையில் அரங்கேற்றினார்.

பாரதியார் பாடிய மகாமகோபாத்தியாய வாழ்த்துப் பாடல்கள், மகாமகோபாத்தியாயப் பட்டத்தைவிடச் சிறந்தவை என்று சொல்லவேண்டும். தமிழின் அருமை பெருமையை நன்குணர்ந்த பாரதியார், ஐயரவர்களைப் பாராட்டுவது தமிழ்த்தாயையே பாராட்டுவதாகும் என்று கருதினார். தம் உள்ளத்து உவகையைப் பிழிந்து மூன்று பாடல்களாக வடித்தார். மூன்று பாடல்களும் மும்மணிகள், முக்கணிகள். ஒன்றுக்கு ஒன்று உயர்வு. மூன்றாவது பாடல் சென்னை மாநிலக் கல்லூரி வளாகத்திலுள்ள ஐயரவர்களின் உருவச் சிலையின் கீழ் கல்லிற்பொறிக்கப் பெற்றுள்ளது.

தமிழில் ஐயரவர்களைப் பற்றிய புகழ்ப் பாக்களில் இதுவே தலையானது சிறந்தது. இதேபோல் காந்தியடிகளைப் பற்றிய புகழ்ப்பாக்களில் “வாழ்ந்த நீ எம்மான்” என்ற காந்தி பஞ்சகமே தலையானது, சிறந்தது. இவர்களுக்கு இவற்றினும் சிறந்த புகழ்ப்பாக்கள் வேறில்லை.

வள்ளலார் பாரதியார்

ஆன்மநேய ஒருமைப்பாடு

வள்ளலாரின் சன்மார்க்கத்தில் முக்கிய கொள்கை ஆன்மநேய ஒருமைப்பாடு. சன்மார்க்கப் பெருநெறி ஒழுக்கம் என நான்கு ஒழுக்கங்களை வள்ளலார் கூறியுள்ளார்.

- 1.இந்திரிய ஒழுக்கம் - பஞ்சேந்திரியங்களையும் (ஐம்பொறிகளையும்) கட்டுப்படுத்தி ஒழுகுதல்.
2. கரண ஒழுக்கம் - மனம் முதலிய அந்தக் கரணங்களை(உட்கருவி-களை)க் கட்டுப்படுத்தி ஒழுகுதல்
3. ஜீவஒழுக்கம் - மக்கள் அனைவரையும் தன்னைப் போல் பாவித்து ஒழுகுதல்.
4. ஆன்ம ஒழுக்கம் - எல்லா உயிர்களையும் தன்னைப்போல் பாவித்து

ஒழுக்குதல்.

ஜீவ ஒழுக்கம்-இன்று உலகெங்கும் பேசப்பெறும் மனிதநேயம். ஆன்ம ஒழுக்கம் - அனைத்துயிர் நேயம். இன்று மனித நேயம், மனித உரிமை பேசப் பெறும் அளவுக்கு அனைத்துயிர் நேயம், உயிர் உரிமை பேசப்பெறுவதில்லை. நூற்றைம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வள்ளலார் அனைத்துயிர் நேயம் பேசினார்.

**எத்துணையும் பேதமுறா தெவ்வுயிரும்
தம்உயிர்போல் எண்ணி உள்ளே
ஒத்துரிமை உடையவராய் உவக்கின்றார்.
யாவர் அவர் உளந்தான் சுத்த
சித்துருவாய் எம்பெருமான் நடம்புரியும்
இடம் என நான் தெரிந்தேன் அந்த
வித்தகர்தம் அடிக்கவேல் புரிந்திடஎன்
சிந்தைமிக விழைந்த தாலோ.**

- 5297

என்பது வள்ளலார் பாடிய திருஅருட்பா.

வள்ளலார் அனைத்துயிர் நேயத்தைப் பேசியது போன்று, செயலில் செய்து காட்டியது போன்று, செயலில் செய்து காட்டியது போன்று, பாரதியாரும் அனைத்துயிர் நேயத்தைப் பேசி (பாடி)யுள்ளார், செய்து காட்டியும் உள்ளார். ஜயபேரிகை கொட்டடா என்ற பாடலில்.

**காக்கைகுருவி யெங்கள் ஜாதி _ நீள்
கடலு மலையு மெங்கள் கூட்டம்
நோக்குந் திசையெலாம் நாமன்றி வேறில்லை
நோக்க நோக்க களி யாட்டம்.**

என்று பாடியுள்ளார். காக்கை குருவி எங்கள் ஜாதி என்று பாடியதோடு மட்டும் நிற்கவில்லை. செயலிலும் செய்து காட்டியுள்ளார். பாரதியார் செல்வச்செழிப்பில் வாழ்ந்தவரல்லர். காலமெல்லாம் வறுமையில் வாடியவர். சில நாட்கள் சமையலுக்கு வீட்டில் அரிசி இருக்காது. மனைவி செல்லம்மாள் அரிசி இல்லை என்று சொன்னால் சினப்பர். அரிசி இல்லை என்று சொல்லாதே. இல்லை என்ற வார்த்தையே கூடாது. ஆனா ஈனா (அ-இ) என்று சொல் என்பார். ஆனா-ஈனா (அ-இ) என்றால் அரிசி இல்லை என்று பொருளாம். “இல்லை என்ற கொடுமை உலகில் இல்லையாக வைப்பேன்” என்று பாடியவரல்லவா? ஒரு நாள் செல்லம்மாள் வீட்டு மாடி முற்றத்தில் முறத்தில் அரிசியைப் பரப்பி வைத்திருந்தார். அது அன்றைய சமையலுக்கு. பாரதியார் பார்த்தார். அரிசி முறத்தையும் பார்த்தார். அருகில் கட்டைச் சுவரில் அழகாக அமர்ந்திருந்த சிட்டுக் குருவிகளையும் பார்த்தார். முறத்திலிருந்த அரிசியை முற்றத்தில் வாரி இறைத்தார். சிட்டுக்குருவிகள் கூச்சலிட்டுக் கொண்டு வந்து அரிசியைப் பொறுக்கித் தின்றன. வீட்டினுள்ளிருந்த செல்லம்மாள் வெளியே வந்து பார்த்தார். இன்றைய சமையலுக்கு இதுதானே இருந்தது, அதையும் குருவிகளுக்கு வாரி இரைத்துவிட்டீர்களே என்றார். குருவிகள் எவ்வளவு, மகிழ்ச்சியாகக் கொத்தித்

தின்கின்றன பார் என்று சொல்லிக் கை கொட்டிச் சிரித்தார். காக்கை குருவி எங்கள் ஜாதி என்று ஆடிப்பாடி மகிழ்ந்தார்.

மண்மீதுள்ள மக்கள், விலங்குகள், பறவைகள், பூச்சிகள், புல், பூண்டு, மரங்கள் எல்லாம் என் செயலால் இன்புற்று வாழவேண்டும் என்று விநாயகரை வேண்டுகிறார். விநாயகர் நான்மணிமாலையில் ஒரு பாடல்.

பேசாப் பொருளைப் பேசநான் துணிந்தேன்,
கேட்கா வரத்தைக் கேட்கநான் துணிந்தேன்,
மண்மீதுள்ள மக்கள், பறவைகள்
விலங்குகள், பூச்சிகள், புற்பூண்டு, மரங்கள் -
யாவுமென் வினையா லிடும்பை தீர்ந்தே
இன்பமுற் றன்புட னிணங்கிவாழ்ந் திடவே
செய்தல் வேண்டும், தேவ தேவா!
ஞானா காசத்து நடுவே நின்றுநான்
'பூமண் படலத்தில் அன்பும் பொறையும்
விளங்குக, துன்பமு மிடிமையு நோவுஞ்
சாவு நீங்கிச் சார்ந்துபல் லுயிரெலாம்
இன்புற்று வாழ்க' என்பேன்! இதனைநீ
திருச்செவி க்மொண்டு திருவுள மிரங்கி
'அங்ஙனே யாகுக' என்பாய், ஐயனே!
இந்நாள், இப்பொழு தெனக்கிவ் வரத்தினை
அருள்வாய்; ஆதி மூலமே! அநந்த
சக்தி குமாரனே! சந்திர மவுலீ!
நித்தியப் பொருளே சரணம்
சரணம் சரணம் சரணமிங்கு னக்கே

பாரதியார் மேலே எழும்பி ஞானாகாசத்தின் நடுவே நின்று “பூமண்டலத்தில் அன்பும், பொறுமையும், விளங்குக, துன்பமும் வறுமையும் நோயும் சாவும் நீங்கி எல்லா உயிர்களும் இன்புற்று வாழ்க! என்பாராம். அதனை விநாயகப்பெருமான் திருச்செவிகேட்டு, திருவுளம் இரங்கி, அங்ஙனமே ஆகுக (ததாஸ்து!) என்று சொல்லி வாழ்த்தவேண்டுமாம். எப்பேர்ப்பட்ட ஏற்றமான வேண்டுகோள். எல்லா உயிர்களும் இன்புற்று வாழ வேண்டும் என்பது பாரதியார் உள்ளம். “எல்லா உயிர்களும் இன்புற்று வாழ்க” என்பது வள்ளலார் வாக்காகச் சன்மார்க்க உலகில் வழிபாட்டு நிறைவில் வேண்டும் வேண்டுகோள் மொழியாக, சன்மார்க்கக் கூட்டங்களில் மங்கலமொழியாக வழங்குவதைக் காணலாம்.

வள்ளலாரின் ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டுரிமை பாரதியாரிடத்திலும் காணப்படுகிறது. பல இடங்களில் பாரதியார் ஆன்மநேயத்தைப் பாடியுள்ளார். வாழ்வில் கடைப்பிடித்தும் காட்டியுள்ளார்.

வள்ளலார் பாரதியார் பசிக்கொடுமை அகற்றல்

உயிர்வாழ்கைக்கு இன்றியமையாது வேண்டியவற்றுள் முதலாவது உணவு. உணவு இன்றேல் உயிர் வாழ்க்கையே இல்லை. எல்லாக் கொடுமைகளிலும் பசிக்கொடுமை பெரிய கொடுமை. ஏழை எளியவர்கள் உண்ண உணவின்றிப் பசியால் வாடுவதையும் செல்வம் உள்ளவர்கள் பிறருக்குக் கொடுக்காமல் தானே தனித்து உண்பதையும் காணும்போது, என் உள்ளம் எரிகின்றது உடம்பும் எரிகின்றது என்று வள்ளலார் பாடுகிறார்.

உள்ளலேன் உடையார் உண்ணவும் வறியார்,
உறுபசி உழந்துவெந் துயரால்
வள்ளலே நெஞ்சம் வருந்தவும் படுமோ
மற்றிதை நினைத்திடுந் தோறும்
எள்ளலேன் உள்ளம் எரிகின்ற துடம்பும்
எரிகின்ற தென்செய்வேன் அந்தோ
கொள்ளலேன் உணவும் தரிக்கிலேன் இந்தக்
குறையெலாம் தவிர்த்தருள் எந்தாய்.

- 5382

உள்ளம் எரிகின்றது, உடம்பும் எரிகின்றது என்று பாடுகிறார். ஏழைகளின் பசித்துன்பத்தைக் கண்டு உடம்பெரிச்சற்படுகிறார் வள்ளலார்.

பாரதியாரோ, உலகத்தில் எங்காவது ஒரு மனிதனுக்கு உணவு இல்லை என்றால் உலகத்தையே அழித்து விடுவோம் என்கிறார். பாரத சமுதாயம் வாழ்கவே என்ற பாடலில்.

இனி ஒரு விதிசெய்வோம்-அதை
எந்த நாளும் காப்போம்
தனி ஒருவனுக் குணவில்லை எனில்
ஐக்கதினை அழித்திடுவோம்

என்று பாடுகிறார். தனி ஒருவனுக்கு-எங்காவது யாராவது ஒருவனுக்கு. உணவில்லை என்றால் உலகத்தையே அழித்துவிடுவோம் என்கிறார். “ இரந்தும் உயிர் வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து கெடுக உலகியற்றியான்” என்று திருவள்ளுவர் பாடினாற் போல இருக்கிறது.

மேலும் இப்பாடலில்,
மனிதர் உணவை மனிதர் பறிக்கும்
வழக்கம் இனி உண்டோ?

எனக் கேட்கிறார். இனி உண்டோ என்று கேட்பதால், இதுவரை உண்டு, ஒரு மனிதர் உணவை மற்றொரு மனிதர் பறிக்கும் வழக்கம் இருந்தது என்பது தெரியும்.

“இனி ஒரு விதி செய்வோம், அதை எந்த நாளும் காப்போம்” என்கிறார். இது வரை போனது போகட்டும். இனிமேலாவது ஒரு விதி செய்வோம், அதை எந்த நாளும் காப்போம் என்கிறார். விதி செய்தல் பெரிதன்று; அதை எந்த நாளும் காப்பதுதான் பெரிது. எத்தனையோ விதிகளைச் செய்தோம். ஒன்றைக் கூடக் காக்கவில்லை. பெயரளவில் விதிகள் உள்ளன. செயலளவில் இல்லை. இனி ஒரு விதி செய்வோம். அதை எந்த நாளும் காப்போம் என்னும் பாரதியாரின் வைரவரி, அனைவர் உள்ளத்திலும், முக்கியமாக இன்றைய அரசியல்வாதிகள் உள்ளத்தில் வைரம்போல் பதியவேண்டும்.

**வயிற்றுக்குச் சோறுண்டு கண்டர்-இங்கு
வாழும் மனிதர் எல்லோர்க்கும்
பயிற்றி உழுதுண்டு வாழ்வீர் - பிறர்
பங்கைத் திருடுதல் வேண்டாம்.**

முரசுப் பாட்டின் ஒரு கண்ணி இது. தன் பங்கைப் பிறருக்குக் கொடுக்காவிட்டாலும், பிறர் பங்கைத் திருடுதல் வேண்டாம். மனிதர் உணவை மனிதர் பறிக்கும் வழக்கம் இனி உண்டோ என்பதோடு இதை இணைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

**வயிற்றுக்குச் சோறிட வேண்டும்-இங்கு
வாழும் மனிதருக் கெல்லாம்
பயிற்றிப் பல கல்விதந்து -இந்தப்
பாரை உயர்த்திட வேண்டும்.**

முரசுப் பாடலில் இதுவும் ஒன்று.

பாரத ஜனங்களில் தற்கால நிலைமை என்ற தலைப்பில் நெஞ்சு பொறுக்கு திலையே என்று தொடங்கி நீண்ட சிந்துப்பாவைப் பாடுகிறார். அதில் ஒரு கண்ணி.

**நெஞ்சு பொறுக்குதிலையே - இதை
நினைந்து நினைந்திடிலும் வெறுக்குதிலையே
கஞ்சி குடிப்பதற்கிலார் - அதன்
காரணங்கள் இவையென்னும் அறிவுமிலார்
பஞ்சமோ பஞ்சமென்றே-நிதம்
பரிதவித் தேயிர் துடி துடித்து
துஞ்சி மடிகின்றாரே- இவர்
துயர்களைத் தீர்க்கவோர் வழியிலையே(நெஞ்சு)**

கஞ்சி குடிப்பதற்கிலார், அதன் காரணங்கள் இவையென்னும் அறிவுமிலார் என்கிறார். குடிப்பதற்குக் கஞ்சி இல்லாததைவிட, ஏன் இல்லை, இல்லாத காரணம் என்ன என்று அறியாமல் இருக்கிறார்களே அதுதான் பெருங்கொடுமை. குடிப்பதற்குக் கஞ்சி கொடுக்க வேண்டும். கஞ்சி கிடைக்காத காரணத்தை அறிந்து அதை நீக்க வேண்டும்.

வாடிய பயிரைக் கண்ட போதெல்லாம் வாடியவர் வள்ளலார். ஏழைகளின் பசிக் கொடுமையைக் கண்டு ஆற்றாது வடலூரில் ஒரு தருமச்சாலையை கட்டினார். அதில் அணையாத அடுப்பை மூட்டினார். பல்லாயிரக்கணக்கான ஏழை எளியவர்களின் பசிக் கொடுமையை நீக்க வழி செய்தார். ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம் என்று ஒரு உரைநடை நூலையே எழுதினார். வள்ளலாரின் ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தைப் பின்பற்றிய பாரதியாரும் பற்பல பாடல்களைப் பாடினார். உலகத்தில் பசிக்கொடுமை ஒழிய வேண்டும். எங்கும் யாரும் எந்த ஒரு உயிரும் பசியால் வாடக் கூடாது என்பது இருவருடைய எண்ணம், சொல், செயல்.

வள்ளலாரும் பாரதியாரும் பாடிய

சமய சமரசம்

வள்ளலார் தமது மார்க்கத்திற்குச் சமரச சுத்த சன்மார்க்கம் என்று பெயரிட்டார். முன்னூனிகள் சமய தத்துவங்களை ஆறு வகை முடிவுகளாகப் பிரித்துள்ளனர். அவை அந்தங்கள் எனப் பெயர் பெறும். வேதாந்தம் சித்தாந்தம் ஆகிய இரண்டு அந்தங்களைப் பலரும் அறிவர். இவைபோன்று இன்னும் நான்கு அந்தங்கள் உண்டு. கலாந்தம், நாதாந்தம், யோகாந்தம், போதாந்தம் என்பன அவை. இவை எல்லாம் சேர்ந்து அந்தங்கள் ஆறாகும். 1.கலாந்தம், 2.நாதாந்தம், 3.யோகாந்தம், 4.போதாந்தம், 5.வேதாந்தம், 6.சித்தாந்தம்.

வள்ளலாருக்கு முன் வந்த தாயுமானவர் வேதாந்தம் சித்தாந்தம் ஆகிய இரண்டந்தங்களையும் சமரசப் படுத்திப் பாடினார். வேதாந்த சித்தாந்த சமரசங்கண்டார் தாயுமானவர். “வேதாந்த சித்தாந்த சமரச நன்னிலை வகுத்த வித்தக சித்தர் கணமே” என்பது தாயுமானவர் வாக்கு. வள்ளலார் ஆறு அந்தங்களையுமே சமரசப்படுத்திச் சடாந்த சமரச சுத்த சன்மார்க்கத்தைக் காண்கிறார். வேதாந்தமும் சித்தாந்தமும் இன்று பலரும் அறிய வியாபகமாக விளங்குகின்றன, ஏனைய நான்கு அந்தங்களும் அவ்வளவு வியாபகமாக இல்லை, அவை என்னாயின என்று கேட்கலாம். அதற்கு வள்ளலாரே விளக்க மளித்துள்ளார்.

“ஷடாந்தமும் வியாபகமல்லாமல் வேதாந்த சித்தாந்தத்தில் நான்கந்தமும் வியாப்பிய மாயிருக்கின்றன. மேற்படி அந்தம் நான்கின் ஐக்கியவிபரம். வேதாந்தத்தில் போதாந்த யோகாந்தமும், சித்தாந்தத்தில் நாதாந்த கலாந்தமும் அடங்கியிருக்கின்றன. இந்த ஐக்கியம் பற்றி வேதாந்த சித்தாந்தமே இப்போது அனுபவத்தில் சுத்த வேதாந்த சுத்த சித்தாந்தமாய் வழங்குகின்றன.” என்று வள்ளலார் விளக்கமளிக்கிறார். வள்ளலாரின் கொள்கை, சமரச சுத்த சன்மார்க்கம், வேதாந்த சித்தாந்த சமரசமானது. ஷடாந்த (ஆறந்த) சமரசமானது.

வள்ளலார் காலத்தில் சமய சமரசம் குறைவு. வள்ளலார்தான் சமய சமரசத்தைத் தொடங்கி வைக்கிறார். சைவ வைணவ ஒற்றுமை காண்பதே அரிதான

காலத்தில் அருகர் என்றும் புத்தர் என்றும் சமண பௌத்தப் பெயர்களைச் சேர்த்து வள்ளலார் பாடுகிறார்.

பெருகியபேர் அருளுடையார் அம்பலத்தே நடிக்கும்
பெருந்தகைகள் கணவர்திருப் பேர்புகல்என் கின்றாய்
அருகர்புத்தர் ஆதி என்பேன் அயன் என்பேன் நாரா
யணன்என்பேன் அரன்என்பேன் ஆதிசிவம் என்பேன்
பருகுசதா சிவம்என்பேன் சத்திசிவம் என்பேன்
பரமம்என்பேன் பிரமம்என்பேன் பரப்பிரமம் என்பேன்
துருவுசுத்தப் பிரமம் என்பேன் துரியநிறைவென்பேன்
சுத்தசிவம் என்பனஇவை சித்துவிளை யாட்டே 5801

சிற்பையில் நடிக்கின்ற நாயகனார் தமக்குச்
சேர்ந்தபுறச் சமயப்பேர் பொருந்துவதோ என்றாய்
பிறசமயத் தார்பெயரும் அவர்பெயரே கண்டாய்
பித்தர்என்றே பெயர்படைத்தார்க் கெப்பெயர்ஒவ் வாதோ
அச்சமயத் தேவர்மட்டோ நிற்பெயர்என் பெயரும்
அவர்பெயரே எவ்வுயிரின் பெயரும்அவர் பெயரே
சிற்பையில் என்கணவர் செய்யும்ஒரு ஞானத்
திருக்கூத்துக் கண்டளவே தெளியும்இது தோழி. - 5802

இவ்விரண்டு திருவருட்பாப் பாடல்களும் வள்ளலாரின் சமய சமரசத்திற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாகத் திகழ்கின்றன. இப்பாடல்களின் விரிவான பொருளை மகாவீரரும் வள்ளலாரும் புத்தரும் வள்ளலாரும் என்ற எமது நூல்களிற காணலாம். வள்ளலார் காலத்தில் சைவ வைணவ ஒற்றுமை, இந்திய தத்துவ தரிசனங்களுக்குள் ஒற்றுமை, பேசும் நிலையே இருந்தது. அந்நிலையில் வள்ளலார் சமண பௌத்தங்களையும் சேர்த்துச் சமரசம் பேசுகின்றார். கிறித்துவ இஸ்லாமிய முதலிய சமயங்களைச் சேர்த்துப் பேசும் நிலை அன்று எழவில்லை.

சிறிது பின்பு காந்தியடிகள் ஈஸ்வர் அல்லா தேரே நாம் என்று இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமையை முழங்குகிறார். வள்ளலாரும் சிறிது பின்பு பாட நேரில், கர்த்தர் என்பேன், அல்லா என்பேன், இயேசு என்பேன், முகம்மது என்பேன் என்று பாடியிருப்பார்.

பாரதியார் காலம் மிகவும் மாறிவிட்டது. பாரதியார் உலக சமயங்கள் எல்லாவற்றையுமே குறித்துச் சமரசம் பாடுகிறார். பாரதி அறுபத்தாறில்சர்வமத சமரசம் என்ற தலைப்பில் சில பாடல்கள் பாடுகிறார். அவற்றுள் ஒன்று.

பூமியிலே, கண்டமைந்து, மதங்கள் கோடி!
புத்தமதம், சமணமதம், பார்ஸி மார்க்கம்
சாமியென யேசுபதம் போற்று மார்க்கம்,
ஸநாதனமாம் ஹிந்துமதம், இஸ்லாம், யூதம்,

நாமமுயர் சீனத்துத் “தாவு” மார்க்கம்,
நல்ல “கன்பூசி” மத முதலாப் பார்மேல்
யாமறிந்த மதங்கள் பல வுளவா மன்றே
யாவினுக்கு முட்புதைந்த கருந்திங் கொன்றே.

65

முரசுப் பாட்டிலும் பல் சமய ஒற்றுமையை அழகாகப் பாடுகிறார்.

தெய்வம் பலபலசொல்லிப் - பகைத்
தீயை வளர்ப்பவர் மூடர்;
உய்வ தனைத்திலு மொன்றாய் - எங்கும்
ஓர்பொரு ளானது தெய்வம்.

தீயினைக் கும்பிடும் பார்ப்பார்,-நித்தந்
திக்கை வணங்குந் துருக்கர்,

கோயிற் சிலுவையின் முன்னே - நின்று
கும்பிடும் யேசு மதத்தார்.

யாரும் பணிந்திடும் தெய்வம்-பொருள்
யாவினும் நின்றிடும் தெய்வம்,
பாருக்குள்ளே தெய்வ மொன்று; - இதில்
பற்பல சண்டைகள் வேண்டாம்.

உலக மதங்களின் ஒற்றுமை, சமரசம், வள்ளலாருக்குப் பின்பு காந்தியடிகளாலும்
பாரதியாராலும் மிகுதியாகப் பேசப்பட்டது. வள்ளலார் காந்தி பாரதி அன்பர்கள்
இவற்றையெல்லாம் நன்கறிந்து கடைப்பிடித்து ஒழுகவேண்டும்.

தெய்வம் ஒன்றே

தெய்வங்கள் பலபல சிந்தை செய்வாரும்
சேர்கதி பலபல செப்புகின்றாரும்
பொய்வந்த கலைபல புகன்றிடுவாரும்
பொய்ச்சம யாதியை மெச்சுகின்றாரும்
மெய்வந்த திருவருள் விளக்க மொன்றில்லார்
மேல்விளை வறிகிலர் வீண்கழிக் கின்றார்.
எய்வந்த துன்பொழித் தவர்க்கறி வருள்வீர்
எனைப்பள்ளி எழுப்பிமெய் இன்பந் தந்தீரே.-4726

என வள்ளலார் பாடுகிறார். இதைப்போன்றே பாரதியாரும் பாடுகிறார்.

ஆயிரந் தெய்வங்களுண்டென்று தேடி
 அலையு மறிவிலிகாள் - பல்
 லாயிரம் வேத மறிவொன்றே தெய்வமுண்
 டாமெனல் கேளீரோ?
 மாடனைக் காடனை வேடனைப் போற்றி
 மயங்கு மறிவிலிகாள் - எத
 னூடுநின் றோங்கு மறிவொன்றே தெய்வமென்
 றோதி அறியீரோ? - அறியேதெய்வம் 1:2

இகத்தே பரம்

இகத்தே பரத்தைப் பெறவேண்டும் என்று வள்ளலார் பாடினார். செத்தபிறகு சிவலோகம் வைகுந்தம் சேர்வதில் பயனில்லை. இங்கே இப்பொழுதே முத்தி சேர்ந்திட வேண்டும் என்று ஜீவன் முத்தி நிலையைப் பாடினார். பாரதியார்.

செத்தபிறகு சிவலோகம் வைகுந்தம்
 சேர்ந்திட லாமென்றே எண்ணியிருப்பார்
 பித்த மனிதராவர் சொல்லுஞ் சாத்திரம்
 பேயுரை யாமென்றிங் கூதேடா சங்கம்

இத்தரை மீதினிலேயிந்த நாளினில்
 இப்பொழு தேமுக்கி சேர்ந்திட நாடிச்
 சுத்த அறிவு நிலையிற் களிப்பவர்
 தூயவராமென்றிங் கூதேடா சங்கம்.. சங்கு 1:2

போலித்துறவிகள்

காவித்துணி வேண்டா கற்றைச் சடைவேண்டா
 பாவித்தல் போதும் பரமநிலை எய்துதற்கே.

என்று பாரதியார் பாடுகிறார். (பரசிவவெள்ளம் -20) காவிஉடையும் கற்றைச் சடையுமே துறவுக்கு அடையாளமாக அன்றும் இன்றும் கருதப்படுகிறது. வள்ளலாரிடம் காவி உடை இல்லை. கற்றைச் சடை இல்லை. நாயன்மார்களும் சைவசமயகுரவர்களும் ஆழ்வார்களும் காவி அணிய வில்லை. வெள்ளாடையினராகவே விளங்கினர். கற்றைச் சடையில்லை. மழித்தல் நீட்டலின்றி இயல்பாகவே இருந்தனர். வேடம் மிகுந்துவிட்டதை எண்ணி, வேடமே உண்மை என்றாகிவிட்டதை எண்ணி காவித்துணிவேண்டா, கற்றைச் சடைவேண்டா பாவித்தல் போதும் பரமநிலை எய்துதற்கே என்று பாரதியார் பாடினார். பாவித்தல் என்பது மனப்பக்குவம், உள்ளத்துறவு, அகத்துறவு, புறத்துறவினும் அகத்துறவே சிறந்தது என்பது வள்ளலார் பாரதியார் கருத்து.

பொய்ச்சாத்திரங்கள்

வேதம், ஆகமம், சாத்திரம், புராணம், இதிகாசம் ஆகியனவெல்லாம் முடிந்த முடிவான பேருண்மைகளை வெளிப்படையாகத் தெரிவிக்க மாட்டா. அவற்றிலுள்ள உண்மைப் பொருள்களை மட்டுமே ஆராய்ந்து எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். கற்பனைக் கதைகளையும் சாதாரணப் பொருள்களையும் தள்ளிவிட வேண்டும் என்பது வள்ளலார் கருத்து.

வேதங்களும் ஆகமங்களும் மறைபொருளாகச் சொல்லுகின்றன. உண்மையை வெளிப்படையாகச் சொல்லவில்லை. இவற்றால் என்ன பயன் என்று வள்ளலார் கேட்கிறார்.

வேதாக மங்களென்று வீண்வாதம் ஆடுகின்றீர்
வேதாக மத்தின் விளைவறியீர் - சூதகச்
சொன்னவலால் உண்மைவெளி தோன்ற உரைக்கவில்லை.
என்னபயனோ இவை.

- 5616

சாத்திரங்கள் எல்லாம் தடுமாற்றஞ் சொல்லுகின்றன, நேத்திரங்கள் போற் காட்டவில்லை என்கிறார். நேத்திரங்கள்-கண்கள்.

சாத்திரங்கள் எல்லாம் தடுமாற்றம் சொல்வதன்றி
நேத்திரங்கள் போற்காட்ட நேராவே - நேத்திரங்கள்
சிற்பம் பலவன் திருவருட்சீர் வண்ணமென்றே
உற்றிங் கறிந்தேன் உவந்து.

- 5515

வேதம் ஆகமம் புராணம் இதிகாசம் ஆகியவை சொல்லுகின்ற சூதுகளையும் உளவுகளையும் இறைவன் வள்ளலாருக்குக் காட்டி உள்ளதனை உள்ளபடி உணருமாறு கூறினான். (சூது - மறைபொருள்)

வேதநெறி ஆகமத்தின் நெறிபவரா ணங்கள்
விளம்புநெறி இதிகாசம் விதித்தநெறி முழுதும்
ஓதுகின்ற சூதனைத்தும் உளவனைத்தும் காட்டி
உள்ளதனை உள்ளபடி உணரஉரைத் தனையே
ஏதமற உணர்ந்தனன்வீண் போதுகழிப் பதற்கோர்
எள்ளளவும் எண்ணம்இலேன் என்னொடுநீ புணர்ந்தே
தீதறவே அனைத்தும்வல்ல சித்தாடல் புரிவாய்
சித்தசிகா மணியே என் திருநடநா யகனே.

-3767

வேதங்கள் ஆகமங்கள் புராணங்கள் இதிகாசங்கள் முதலாக இந்திரஜாலம் ஈறாக எல்லாமே சாலம். நூல் அனைத்தும் சாலம் (ஜாலம்). ஆதலின் அவற்றின் செயல் அனைத்தையும் அருள் ஒளியால் காண்க என்று இறைவன் வள்ளலாருக்கு அறிவுறுத்தினான்.

இயல்வேதாக மங்கள்புரா ணங்கள்இதி காசம்
இவைமுதலா இந்திரசா லங்கடையா உரைப்பார்
மயல்ஒருநூல் மாத்திரந்தான் சாலம் என அறிந்தார்
மகனேநீ நூல்அனைத்தும் சாலம்என அறிக
செயல்அனைத்தும் அருள்ஒளியால் காண்கஎன எனக்கே
திருவுளம்பற் றியஞான தேசிகமா மணியே
அயல்அறியா அறிவுடையார் எல்லாரும் போற்ற
ஆடுகின்ற அரசேஎன் அலங்கல்அணிந் தருளே. - 4176

வேதங்களையும் ஆகமங்களையும் ஜாலம் என்று கூறினோம். அவற்றின் உட்பொருள் உண்மைப் பொருள் பொய்யன்று, அது உனக்கு ஆகும். உலகர் அறிந்த சாதாரணப் பொருள் வெளிப்பொருள்தான் பொய் என்று இறைவன் வள்ளலாருக்கு மேலும் ஒரு தெளிவையும் தெரிவித்தருளினான்.

தோன்றியவே தாகமத்தைச் சாலம்என உரைத்தேம்
சொற்பொருளும் இலக்கியமும் பொய்எனக்கண் டறியேல்
ஊன்றியவே தாகமத்தின் உண்மைநினக் காகும்
உலகறிவே தாகமத்தைப் பொய் எனக்கண் டுணர்வாய்
ஆன்றதிரு அருட்செங்கோல் நினக்களித்தோம் நீயே
ஆள்கஅருள் ஒளியால்என் றளித்ததனிச் சிவமே
ஏன்றதிரு அமுதெனக்கும் ஈந்தபெரும் பொருளே
இலங்குநடத் தரசேஎன் இசையும்அணிந் தருளே. -4177

ஊன்றிய வேதாகமம், உலகறிவேதாகமம் என்று இரண்டாகச் சொல்லியுள்ளதைக் கவனிக்கவேண்டும். ஊன்றிய வேதாகமம் என்பது வேதாகமங்களின் உண்மை. உலகறிவேதாகமம் என்பது உலகியலார் அறிந்த மேம்போக்கான பொருள். ஊன்றிய வேதாகமம் உண்மை. உலகறிவேதாகமம் பொய். ஊன்றியவேதாகமம் உனக்காகும் என்று இறைவன் வள்ளலாருக்கு அறிவுறுத்தினான்.

வள்ளலாரைப் போன்றே பாரதியாரும் சாத்திரப் பொய்மைகளைக் கண்டிக்கிறார்.

நமது சாத்திரங்களெல்லாம் செல்லரித்துப் போய்விட்டன
 - ஞானரதம்

சாத்திரங்கள் பலதேடினேன் - அங்கு
 சங்கையில்லாதன சங்கையாம்.

- கண்ணன் எனது சற்குரு - 1

சாத்திரங்கள் வேண்டா சதுமறைகள் ஏதுமில்லை
தோத்திரங்கள் இல்லை உளந்தொட்டு நின்றால் போதுமடா.

- பரசிவவெள்ளம் - 21

மடச் சாத்திரங்கள் பொய்யென்று தள்ளடா

- கண்ணன் எனது சற்குரு

வேதங்கள் கோத்துவைத்தான் - அந்த
வேதங்கள் மனிதர்தம் மொழியிலில்லை

- கண்ணன் என் தந்தை - 7

“வேதம், உபநிஷத்துக்கள், புராணங்கள் - இவற்றை இக்காலத்தில் வழங்கும்
தேசபாஷைகளில் தெளிவாக மொழிபெயர்க்க வேண்டும்.

புராணங்களில் தத்தம் தேவர்களை மேன்மைப்படுத்தும் அம்சங்களையும்,
மேற்படி பொது வேதக் கொள்கையாகிய தவம், உபாஸனை, யோகம் முதலியவற்றை
விளக்கும் அம்சங்களையும், உலகநீதி பூர்வ சரித்திரம் இவற்றை விளக்கும்
அம்சங்களையும் மாத்திரமே ப்ரமாணமாகக் கொண்டு, இதர தேவதூஷணை செய்யும்
அம்சங்களை ப்ரமாணமில்லாதனவென்று கழித்துவிட வேண்டும்”

சைவ புராணங்களில் விஷ்ணுதூஷணைகளும், வைஷ்ணவ புராணங்களில்
சிவதூஷணைகளும் ஏராளமாகச் சேர்க்கப்பட்டன. அதற்கிசையவே புதிய கதைகளும்
கற்பிக்கப்பட்டன.”

- கட்டுரை, புராணங்கள்

வள்ளலார் பாரதியார் சீர்திருத்தம்

வள்ளலார் பாரதியார், இவ்விருவருமே சீர்திருத்தவாதிகள். சமயசீர்திருத்தம்,
சமூக சீர்திருத்தம் எனப் பல்வேறு துறைகளிலும் சீர்திருத்தம் செய்தவர்கள். சாதி
ஒழிப்பு, மூடநம்பிக்கை ஒழிப்பு என்னும் இருபெருஞ் சீர்திருத்தங்களை இங்கே காண
இருக்கிறோம்.

உலகத்தில் மக்களைப் பிரிக்கும் பிரிவினைகளில் பலவற்றில் பெரிய
பிரிவினைகள் மதப் பிரிவினை சாதிப்பிரிவினை என்னும் இரண்டுமாகும்.
மதப்பிரிவினை உலகெங்குமுள்ளது. சாதிப்பிரிவினை நம் நாட்டில்தான் மிகுதியாக
உள்ளது. மதப்பிரிவினை கொடுமையானதா? சாதிப்பிரிவினை கொடுமையானதா? எது
மிகக் கொடுமையானது என்றால் சாதிப்பிரிவினையே மிகக் கொடுமையானது. மதம்

மாறமுடியும். சாதி மாற முடியாது. மத மாற்றங்கள் நிகழ்வதைக் காண்கிறோம். சாதிமாற்றங்கள் நிகழ்வதில்லை. ஒரு மதத்தலிருந்து இன்னொரு மதத்திற்கு மாறுவதற்குச் சட்டங்களும் சம்பிரதாயங்களும் இடங்கொடுக்கின்றன. ஒரு சாதியிலிருந்து இன்னொரு சாதிக்கு மாறுவதற்குச் சட்டங்களும் சம்பிரதாயங்களும் இடங்கொடுக்கின்றன. ஒரு சாதியிலிருந்து இன்னொரு சாதிக்கு மாறுவதற்குச் சட்டங்களிலும் இடமில்லை. சம்பிரதாயங்களிலும் இடமில்லை. ஒரு சாதியிற் பிறந்தவர் அந்தச் சாதியராகவே இறுதிவரை இருக்கவேண்டும், இறக்கவேண்டும். சாதி, பிறப்போடு பின்னப்பட்டுவிட்டது. மதம் அப்படியன்று. அது கடைப்பிடிக்கும் அளவோடு (அனுட்டானத்தோடு) நின்றுவிடுகிறது.

“சாதியும் மதமும்” என்றே நாம் ஒரு நூல் எழுதியுள்ளோம். அதில் சாதி சமயங்களைப் பற்றி மிக விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளோம்.

வள்ளலாரின் சாதி ஒழிப்பு

சாதிகளையும் சமயங்களையும் பற்றி வள்ளலார் பாடல்களிலும் உபதேசங்களிலும் பல இடங்களில் பல கருத்துக்கள் தெளிவாகக் கூறப் பெறுகின்றன. சிலவற்றை மட்டும் இங்கெடுத்துக் காட்டுகிறோம்.

“தத்துவ ஒழுக்கம் பற்றிச் சமயங்கள் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. தொழிலொழுக்கம் பற்றி ஜாதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. தயவை விருத்தி செய்வதற்குத் தடையாயிருப்பன சமய ஏற்பாடு ஜாதியேற்பாடு முதலிய கட்டுப்பாடு ஆசாரங்கள், அவையாவன; ஜாதியாசாரம், குலாசாரம். ஆசிரம ஆசாரம், லோகாசாரம், தேசாசாரம், கிரியாசாரம், சமயாசாரம், மதாசாரம், மரபாசாரம் கலாசாரம், சாதனாசாரம், அந்தாசாரம், சால்திராசாரம் முதலிய ஆசாரங்கள். ஆதலால் மேல் குறித்த ஆசாரங்கள் ஒழிந்து, சுத்த சிவ சன்மார்க்க சத்திய ஞான ஆசாரத்தை வழங்கிப் பொதுநோக்கம் வந்தால், மேல்படி காருண்யம் விருத்தியாகிக் கடவுளருளைப் பெற்று அனந்த சித்தி முத்திகளைப் பெறக் கூடுமேயல்லாது இல்லாவிடில் கூடாது.”

- வள்ளலார் உபதேசம்

“தத்துவ நியாயத்தை அனுசரித்துச் சமயங்களேற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. தொழில் நியாயத்தை அனுசரித்து ஜாதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. தயவை விருத்தி செய்வதற்குத் தடையாக இருப்பன சமய ஏற்பாடு ஜாதி ஏற்பாடு முதலியவைகள். ஆதலால், இவைகளை விட்டொழித்துப் பொதுநோக்கம் வந்தாலொழிய, காருண்ணியம் விருத்தி ஆகிக் கடவுள் அருளைப் பெற்று அனந்த சித்தி வல்லபங்களைப் பெறமுடியாது.”

-வள்ளலார் உபதேசம்(வேறுஒருவர் குறிப்பு)

சாதி சமய வேறுபாடுகளை வள்ளற்பெருமான் அறவே வெறுக்கிறார். தயவை விருத்தி செய்வதற்குத் தடையாயிருப்பன சமய ஏற்பாடு ஜாதி ஏற்பாடு முதலிய கட்டுப்பாட்டு ஆசாரங்கள்; இவைகளை விட்டொழித்துப் பொதுநோக்கம்

வந்தாலொழியக் கடவுளருளைப் பெற முடியாது என்று வள்ளற்பெருமான் மேலே கூறியிருப்பதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

சாதி சமயங்களைக் கண்டித்து வள்ளற்பெருமான் அருளிய பாடல்கள் பல.

“சாதியிலே மதங்களிலே சமயநெறி களிலே
சாத்திரச் சந்தடிகளிலே கோத்திரச் சண்டையிலே
ஆதியிலே அபிமானித் தலைகின்ற உலகீர்
அலைந்தலைந்து வீணே நீர் அழிதல் அழகலவே”
-5566

“சாதி சமயங்களிலே வீதி பல வகுத்த
சாத்திரக் குப்பைகள் எல்லாம் பாத்திரம் அன் றெனவே”
-5805

“ இருட்சாதித் தத்துவச் சாத்திரக் குப்பை
இருவாய்ப்புப் புன்செயில் எருவாக்கிப் போட்டு
மருட்சாதி சமயங்கள் மதங்களாகச் சிரம
வழக்கெலாம் குழிக்கொட்டி மண்மூடிப் போட்டு
- 4654

“சாதியும் மதமும் சமயமும் தவிர்த்தே
சத்தியச் சுத்த சன்மார்க்க
வீதியில் உமைத்தான் நிறுவுவல் உண்மை
விளம்பினேன் வம்மினோ விரைந்தே”
-5453

“நால்வருணம் ஆசிரமம் ஆசாரம் முதலா
நவீன்கலைச் சரிதம்எலாம் பிள்ளை விளையாட்டே
மேல்வருணம் தோல்வருணம் கண்டறிவார் இலை”
-4174

“எங்குலம் எம்மினம் என்பதொண்ணூற்றா
றங்குலம் என்றருள் அருட்பெருஞ்ஜோதி “
-4615 (219-220)

“சாதியும் மதமும் சமயமும் காணா
ஆதி அநாதியாம் அருட்பெருஞ்ஜோதி”
-4615(115-116)

“சாதியும் மதமும் சமயமும் பொய்யென
ஆதியில் உணர்த்திய அருட்பெருஞ்ஜோதி”
-4615(211-212)

“சாதிகுலம் சமயம் எலாம் தவிர்த்தெனை மேல் ஏற்றி”
-4112

“சாதியை நீள் சமயத்தை மதத்தை எலாம்
விடுவித்து.....” - 4674

“இந்தச்சாதி இந்த மதம் எனும் வாய்ச்

சமூகக் கலைத் தளத்தின் சந்தியை” -4637

“சாதிமும் சமயமும் தளத்தவர் உறவே” - 3704

“சாதிமும் பேதச் சமயமும் நீங்கித் தனித்தனையே” -4742

“சாதிசமயச் சமூகக் விட்டேன் அருட்
சோதியைக் கண்டேனடி..... - 4949

“சாதி சமயச் சமூகக் கலாம் அற்றது
சன்மார்க்க ஞானசபை நிலை பெற்றது” - 4913’

“ மதித்த சமயமத வழக்கெல்லாம் மாய்ந்தது
வருணாச் சிரமமெனு மயக்கமுஞ் சாய்ந்தது” -4503.

என்பன வள்ளற்பெருமான் சாதி சமயங்களைக் கண்டித்துப் பாடிய பாடல் வரிகள் சிலவாம்.

‘மேல்வருணம் தோல்வருணம் கண்டறிவார் இல்லை’ என்று எள்ளி நகையாடுகிறார். வருணம் என்பது சாதிக்கும் பெயர், நிறத்திற்கும் பெயர். மேல் வருணம்-மேல்சாதி. தோல்வருணம்-தோலின் நிறம். தோலின் வருணத்தைக் கொண்டு மேல்வருணம் கீழ்வருணம் என்று அறிவார் இல்லை-தோலின் நிறத்தைக் கொண்டு மேல் சாதி கீழ்சாதி என்று கண்டுபிடிப்பதற்கில்லை என்கிறார்.

எங்குலம் (எம்முடைய குலம்) என்பது 96 அங்குலம் என்றுபாடுகிறார். பாடுகிறாரில்லை, சாடுகிறார் என்று சொல்லவேண்டும். 96 அங்குலம் என்பது உடம்பின் அளவு. உடம்பு அவரவர் கையால் 8 சாண். ஒருசாண் 12அங்குலம். 8 சாண் உடம்பு, எண்சாணுடம்பு, 8x12=96 அங்குலம். 96 அங்குல உடம்புக்குத்தான் சாதியே தவிர் உயிருக்குச் சாதியில்லை என்பார் போன்று “எங்குலம் எம்மினம் என்பது தொண்ணூற்றா றங்குலம்” எனப் பாடுகின்றார்-சாடுகின்றார்.

நால்வருணம் ஆசிரமம் ஆசாரம் முதலாக நவின்ற கலைச்சரிதம் எல்லாம் பிள்ளை விளையாட்டு என்கிறார்.

சாதி சமயங்களிலே வீதி பல வகுத்த சாத்திரங்களெல்லாம் குப்பைகள், அவை பாத்திரம் அன்று என்கிறார். அச் சாத்திரக் குப்பைகளைப் புன்செய் நிலத்திற்கு எருவாகப் போடலாம் என்கிறார், நன்செய் நிலத்திற்கு இன்னும் சற்று நல்ல எருப் போடவேண்டும், இந்தச் சாத்திரக் குப்பை எரு நன்செய் நிலத்துக்கு ஆகாது, புன்செய் நிலத்திற்குத் தான் எருவாகும் என்பதுபோல “புன்செயில் எருவாக்கிப் போட்டு” என்கிறார். சாத்திரக் குப்பைகளைக் குழிவெட்டிப் போட்டு அதன் மீது மண்ணைப் போட்டு மூடவேண்டும் என்கிறார்.

வள்ளற்பெருமான் அருளிய உரைநடை விண்ணப்பங்கள் நான்கில் முதலாவதாகிய சிறு விண்ணப்பத்தின் நான்கில் முதலாவதாகிய சிறு விண்ணப்பத்தின் ஈற்றில் “ எல்லாம் உடைய அருட்பெருஞ்ஜோதி அற்புதக்கடவுளே என்று தொடங்கி, அவ்விண்ணப்பம் முடியும் வரை உள்ள பகுதி சுத்த சன்மார்க்கத்தின் முக்கிய தடைகளையும் முக்கிய லட்சியத்தையும் கூறுவது. இப்பகுதியை வள்ளலாரின் “ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டுரிமைப் பிரகடனம்” என்று நாம் சொல்வது வழக்கம். அது வருமாறு.

“எல்லாம் உடைய அருட்பெருஞ்ஜோதி அற்புதக் கடவுளே! இது தொடங்கி எக்காலத்தும் சுத்த சன்மார்க்கத்தின் முக்கிய தடைகளாகிய சமயங்கள் மதங்கள் மார்க்கங்கள் என்பவற்றின் ஆசார சங்கற்ப விகற்பங்களும் வருணம் ஆசிரம முதலிய உலகாசார சங்கற்ப விகற்பங்களும் எங்கள் மனதிற் பற்றாத வண்ணம் அருள் செய்தல் வேண்டும். சுத்த சன்மார்க்கத்தின் முக்கிய லக்ஷியமாகிய ஆன்ம நேய ஒருமைப்பாட்டுரிமை, எங்களுக்குள் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் எவ்விதத்தும் எவ்வளவும் விலகாமல் நிறைந்து விளங்கச் செய்வித்தருளல் வேண்டும். எல்லாமாகிய தனிப்பெருந்தலைமை அருட்பெருஞ்ஜோதியாண்டவரே! தேவரீர் திருவருட் பெருங்கருணைக்கு வந்தனம்! வந்தனம்!.

சுத்த சன்மார்க்கத்தின் முக்கிய தடைகள் முக்கிய லக்ஷியம் ஆகிய இரண்டும் இதனுள் அழகாகவும் அழுத்தந்திருத்தமாகவும் கூறப்பெறுகின்றன.

முக்கிய லட்சியம் ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டுரிமை. முக்கிய தடைகள் சமயங்கள், மதங்கள், வருணம் ஆசிரமம் முதலியன. லட்சியம், தடை என்று மட்டும் சொல்லாது “முக்கியம்” என்பதைச் சேர்த்து முக்கிய லட்சியம் முக்கிய தடை என்று சொல்வதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

தடைகள் தகர்ந்தாலன்றி லட்சியம் வளராது. மலை போன்ற அத்தடைகளை வள்ளலார் உளிகொண்டு பிளக்கவில்லை. வெடிவைத்தே தகர்க்கிறார். தூள் தூள் ஆக்குகிறார்.

வள்ளலாரால் மிகுதியும் கண்டிக்கப்பட்டவை புலாலும் சாதி சமயங்களும். மிகச் சில இடங்களையே இங்கெடுத்துக் காட்டினோம். இன்னும் இவை போன்று பல உள.

வள்ளலாருடனிருந்த திருக்கூட்டத்தில் அந்தணர் ஆரீர் சிவாசாரியரிலிருந்து அரிசனர் அமாவாசை வரை பலசாதியாரும் இருந்தனர். சைவ உணவினராக இருந்தால் எல்லாச் சாதியாரையும் வள்ளலார் சேர்த்துக்கொண்டார். அனைவரும் சமபந்தி போஜனம் செய்தனர். **சைவ உணவினர் அக இனத்தார், புலாலுணவினர் புற இனத்தார் என்பது வள்ளலாரின் கொள்கை.** புறவினத்தார் அகவினத்தாராக மாறவேண்டும் என்றார். இதைத் தவிரப்பிறப்பால் சாதி வேற்றுமை பாராட்டியதில்லை.

பாரதியாரின் சாதி ஒழிப்பு

பாரதியார் அந்தணர். எல்லோரையும் போன்று சாதாரண அந்தணர் அல்லர். சராசரி அந்தணர் அல்லர். சீர்திருத்த அந்தணர், ஹரிஜன கனகலிங்கத்திற்குப் பூணூல் அணிவிக்கும் அளவுக்கு அவருடைய சீர்திருத்தம் சென்றது.

சாதி ஆசாரத்தை அவர் கடைப்பிடிக்கவில்லை. எல்லாச் சாதியினருடனும் சமபந்தி போஜனம் செய்தார். அந்தணரல்லாதார் இல்லங்களிலும் உணவுண்டார். அந்தணரல்லாதார் தெரு ஓரங்களில் விற்கும் தின்பண்டக் கடைகளில் தின்பண்டங்கள் வாங்கி உண்டார். முஸ்லிம்களின் தேநீர்க் கடைகளிலும் தேநீர் அருந்தினார். கடையத்து அந்தணர்கள் அவரை ஜாதிப் பிரஷ்டம் செய்யுமளவுக்கு, சாதியை விட்டும் ஊரை விட்டும் தள்ளி வைக்குமளவுக்கு அவருடைய சீர்திருத்தப் போக்குகள் போயின. பாரதி வாய்ச் சொல் வீரரன்று, செயல் வீரர். சீர்திருத்தங்களைப் பேசியதோடன்றி, எழுதியதோடன்றி, பாடிய தோடன்றிச் செயலிலும் செய்து காட்டினார்.

பாரதியாருடைய நடை உடை பாவனைகளில் செயல்களில் வாழ்க்கையில் சாதி வேற்றுமை கருதாமை முதலிய பல சீர்திருத்தங்கள் காணப்பட்டன. அவருடைய பாடல்களில், கதைகளில், கட்டுரைகளில், கார்ட்டூன்களில் பத்திரிகை எழுத்துகளில் சாதிவேற்றுமையைக் கண்டிக்குமிடங்கள் மிகப் பல.

குழந்தைகளுக்காகப் பாடிய பாப்பாப் பாட்டிலேயே சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா என்று பாடினார்.

**ஓடி விளையாடு பாப்பா - நீ
ஓய்ந்திருக்க லாகாது பாப்பா
கூடி விளையாடு பாப்பா - ஒரு
குழந்தையை வையாதே பாப்பா.**

என்று தொடங்கி நான்கடிக் கண்ணிகளாகப் பதினாறு கண்ணிகளில் பாப்பாப் பாட்டைப் பாடினார். அதில் பதினைந்தாவது கண்ணி.

**சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா: - குலத்
தாழ்ச்சி உயர்ச்சிசொல்லல் பாவம்;
நீதி, உயர்ந்தமதி, கல்வி-அன்பு
நிறைய உடையவர்கள் மேலோர்**

என்பது. ஓடிவிளையாடு பாப்பாக்களுக்கு அக்குழந்தைப் பருவத்திலேயே சாதிகள் இல்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொடுத்துவிடவேண்டும் என்று எண்ணியே பாப்பாப் பாட்டில் சாதிஒழிப்பைக் கூறினார். பள்ளிக்கூடங்களிலெல்லாம் சிறுவர்களுக்குக் கற்பிக்க வேண்டிய பாட்டு. குலத்தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லல் பாவம் என்றார். இந்தப் பாவத்திற்கு ஆளாகியவர்கள் இன்று எத்தனை பேர்.

வந்தேமாதரம் என்னும் பாட்டிலே ஜாதிமதங்களைப் பாரோம், வேதியராயினும் ஒன்றே, வேறு குலத்தினராயினும் ஒன்றே என்று பாடுகிறார்.

ஜாதி மதங்களைப் பாரோம் - உயர்
ஜன்மமித் தேசத்தி லெய்தின ராயின்
வேதிய ராயினு மொன்றே-அன்றி
வேறு குலத்தின ராயினு மொன்றே (வந்தே)

ஈனப் பறையர்க ளேனும் - அவர்
எம்முடன் வாழ்ந்திங் கிருப்பவ ரன்றோ?
சீனத்த ராய்விடு வாரோ?-பிற
தேசத்தர் போற்பல தீங்கிழைப் பாரோ?(வந்தே)

ஆயிரமுண்டிங்கு ஜாதி - எனில்
அன்னியர் வந்து புகலென்ன நீதி? - ஓர்
தாயின் வயிற்றிற் பிறந்தோர்-தம்முட்
சண்டை செய்தாலும் சகோதர ரன்றோ? (வந்தே)

ஒன்றுபட் டாலுண்டு வாழ்வே-நம்மில்
ஒற்றுமை நீங்கி லனைவர்க்கும் தாழ்வே
நன்றிது தேர்ந்திடல் வேண்டும் - இந்த
ஞானம்வந் தாற்பின் நமக்கெது வேண்டும்?

பாரத சமுதாயம் வாழ்கவே என்ற பாடலில் இந்திய மக்கள் எல்லாரும் ஓர் குலம் எல்லாரும் ஓர் இனம் என்று பாடுகின்றார். எல்லாரும் இந்நாட்டு மன்னர் என்ற புகழ்பெற்ற வர் இப்பாடலில்தான் வருகிறது.

எல்லாரு மோர்குலம் எல்லாரு மோரினம்
எல்லாரு மிந்திய மக்கள்
எல்லாரு மோர்நிறை எல்லாரு மோரிவிலை
எல்லாரும் இந்நாட்டு மன்னர் - நாம்
எல்லாரும் இந்நாட்டு மன்னர் - நாம்
எல்லாரும் இந்நாட்டு மன்னர் - வாழ்க (பாரத)

எல்லாரும் இந்நாட்டு மன்னர் என்பதை ஒருமுறை கூறினால் போதாதென்று மூன்று முறை கூறினார்.

தொழில் ஒழுக்கம்பற்றி சாதிப் பிரிவினை ஏற்பட்டதைப் பாரதியாரும் கூறுகிறார். கூறி நாலு வகுப்பும் இங்கே ஒன்றே, இதில் சாதிக் கொடுமைகள் வேண்டாம் என்று அறிவுறுத்துகிறார்.

ஊருக்கு நல்லது சொல்வேன் - எனக்
குண்மை தெரிந்தது சொல்வேன்;

சீருக்கெல் லாம்முத லாகும் - ஒரு
தெய்வம் துணைசெய்ய வேண்டும்

வேத மறிந்தவன் பார்ப்பான்- பல
வித்தை தெரிந்தவன் பார்ப்பான்
நீதிநி லைதவ றாமல் - தண்ட
நேமங்கள் செய்பவன் நாய்க்கன்.

பண்டங்கள் விற்பவன் செட்டி,- பிறர்
பட்டினி தீர்ப்பவன் செட்டி,
தொண்டரென் றோர்வகுப் பில்லை,-தொழில்
சோம்பலைப் போலிழி வில்லை.

நாலு வகுப்புமிங் கொன்றே;-இந்த
நான்கினி லொன்று குறைந்தால்
வேலை தவறிச் சிதைந்தே - செத்து
வீழ்ந்திடும் மானிடச் சாதி

ஒற்றைக் குடும்பந் தனிலே - பொருள்
ஓங்க வளர்ப்பவன் தந்தை,
மற்றைக் கருமங்கள் செய்தே-மனை
வாழ்ந்திடச் செய்பவ ளன்னை;

ஏவல்கள் செய்பவர் மக்கள்; - இவர்
யாவரு மோர்குல மன்றோ?
மேவி யனைவரு மொன்றாய் - நல்ல
வீடு நடத்துதல் கண்டோம்.

சாதிப் பிரிவுகள் சொல்லி - அதில்
தாழ்வென்றும் மேலொன்றும் கொள்வார்
நீதிப் பிரிவுகள் செய்வார் -அங்கு
நித்தமும் சண்டைகள் செய்வார்.

சாதிக் கொடுமைகள் வேண்டா, - அன்பு
தன்னிற் செழித்திடும் வையம்;
ஆதர வுற்றிங்கு வாழ்வோம்;-தொழில்
ஆயிரம் மாண்புறச் செய்வோம்.

ஆதியில் நான்கு சாதிகளைத்தான் ஏற்படுத்தினார்கள். பின்பு பஞ்சமர் என்று
ஐந்தாம் சாதி ஒன்றையும் ஏற்படுத்திவிட்டார்கள். நாலாம் சாதியார் பட்ட
கொடுமைகளைவிட ஐந்தாம் சாதியார் அனுபவித்த கொடுமைகள் மிகப்பல.
தீண்டாமைக் கொடுமை என்பது தொட்டால் தீட்டு, மேலே உடம்பில் பட்டால் தீட்டு,

கண்ணில் பட்டாலே தீட்டு, கண்ணால் கண்டாலே தீட்டு என்ற ஒரு நிலை கேரளத்தில் நிலவிற்று. தீயர் புலையர் என்ற வகுப்பார் இவ்வாறு மிகுந்த கொடுமைக்கு ஆளாக்கப்பட்டனர். மேல்சாதித் தெருவில் நடக்கவே கூடாது. மேல் சாதியர் பார்வையில் படவே கூடாது என்ற நிலைகோரதாண்டவமாயிற்று. அந்நிலையினின்றும் அவர்களை விடுவிக்கவே பாரதியார் விடுதலை விடுதலை விடுதலை என்று விடுதலைப் பாட்டைப் பாடினார். யார் யாருக்கு விடுதலை என்பதை அடுக்கி அடுக்கிச் சொல்லிப் பாடினார்.

விடுதலை! விடுதலை!விடுதலை!

பறைய ருக்கு மிங்கு தீயர்
புலைய ருக்கும் விடுதலை!
பரவ ரோடு குறவ ருக்கு
மறவ ருக்கும் விடுதலை!
திறமை கொண்ட தீமை யற்ற
தொழில் புரிந்து யாவரும்
தேர்ந்த கல்வி ஞான மெய்தி
வாழ்வ மிந்த நாட்டிலே (விடுதலை)

ஏழை யென்றும் அடிமை யென்றும்
எவனுமில்லை, ஜதியில்
இழிவு கொண்ட மனிதரென்ப
திந்தி யாவில் இல்லையே
வாழி கல்வி செல்வ மெய்தி
மனம கிழ்ந்து கூடியே
மனிதர் யாரு மொருநி கர்ஸ
மான மாக வாழ்வமே (விடுதலை)

விடுதலையற்றுக் கிடந்தவர்களுக்கெல்லாம் விடுதலையளித்துப் பாடினார். பறையருக்கு விடுதலை, தீயருக்கு விடுதலை, புலையருக்கு விடுதலை, பரவருக்கு விடுதலை, குறவருக்கு விடுதலை. இப்படி எல்லாருக்கும் விடுதலை வாங்கிக்கொடுத்தார். ஏழை என்றும் அடிமை என்றும் எவனுமில்லை என்றார். கொத்தடிமை முறை அண்மைக்காலத்தில் கூட இருந்து கண்டுபிடித்து ஒழிக்கப்பட்டதே. இன்றுங்கூட இலைமறைவு காய் மறைவாக இருந்தால் வியப்பல்லவே. இழிவுகொண்ட மனிதர் இந்தியா முழுவதிலும் இல்லை என்பதை எடுத்துக்கூறி எல்லாருக்கும் விடுதலையளித்தார்.

பாப்பாப் பாட்டிலேயே சாதி ஒழிப்பைப் பாடிய பாரதியார் குடுகுடுப்பைக்கரன் பாட்டிலேயும் சாதி ஒழிப்பைப் பாடுகிறார்.

குடுகுடு குடுகுடு குடுகுடு குடுகுடு
நல்லகாலம் வருகுது: நல்லகாலம் வருகுது:
சாதிகள் சேருது; சண்டைகள் தொலையுது;

சொல்லடி, சொல்லடி, சக்தி, மாகாளி.
வேதபுரத் தாருக்கு நல்லகுறி சொல்லு.

தரித்திரம் போகுது; செல்வம் வருகுது;
படிப்பு வளருது; பாவம் தொலையுது;
படிச்சவன் சூதும் பாவமும் பண்ணினால்,
போவான், போவான், ஐயோவென்று போவான்.

வேதபுரத்திலே வியாபாரம் பெருகுது;
தொழில் பெருகுது; தொழிலாளி வாழ்வான்;
சாத்திரம் வளருது; சூத்திரம் தெரியுது;
யந்திரம் பெருகுது; தந்திரம் வளருது
மந்திர மெல்லாம் வளருது, வளருது

குடுகுடு குடுகுடு குடுகுடு குடுகுடு;
சொல்லடி, சொல்லடி, மலையாள பகவதீ!
அந்தரி, வீரி,சண்டிகை, சூலி!
குடுகுடு குடுகுடு.

குடுகுடு குடுகுடு குடுகுடு குடுகுடு;
சாமிமார்க் கெல்லாம் தைரியம் வளருது;
தொப்பை சுருங்குது; சுறுசுறுப்பு விளையுது;
எட்டு லச்சமியும் ஏறி வளருது;
பயந்தொ லையுது, பாவந் தொலையுது;
சாத்திரம் வளருது, சாதி குறையுது;
நேத்திரம் திறக்குது, நியாயம் தெரியுது,
பழைய பயித்தியம் படலென்று தெளியுது;

வீரம் வருகுது, மேன்மை கிடைக்குது;
சொல்லடி, சக்தி, மலையாள பகவதீ!
தர்மம் பெருகுது, தர்மம் பெருகுது

குடுகுடுப்பைக்காரர்கள் இந்நாளில் குறைந்துவிட்டனர். அந்நாளில் மிகுதி. வேதபுரம் என்பது புதுச்சேரி. வேத புரத்தாருக்கு நல்ல குறி சொல்லக் குடுகுடுப்பைக்காரன் வருகிறான். குடுகுடு என்று குடுகுடுப்பையை அடித்து நல்லகாலம் வருகுது. நல்லகாலம் வருகுது என்று சொல்லித் தொடங்கும் குடுகுடுப்பைக்காரன் முதலில் சொல்லும் நல்லகுறி சாதிகள் சேருது சண்டைகள் தொலையுது என்பதுதான். படிக்காதவர்களைவிடப் படித்தவர்களிடந்தான் சூதும் பாவமும் மிகுதியாக உள்ளன. படிச்சவன் சூதும் பாவமும் பண்ணினால் ஐயோவென்று போவான், போவான், போவானென்றும் மும்முறை அடுக்கிக் கூறுகிறான். குடுகுடுப்பைக்காரன் கூறவில்லை. அவன் கூற்றாகப் பாரதியார் கூறுகிறார். குறி சொல்லி முடிக்கும் போதும் சாதி குறையுது என்று சொல்லி முடிக்கிறார்.

சாதிகளை உண்டாக்கியவர்களும் வகைதொகைப் படுத்தி வளமாக வளர்த்தவர்களும் பிராமணர்கள்தான். பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் பிராமணர் என்ற சொல் இல்லை. அந்தணர் உண்டு. ஆயினும் பார்ப்பார். பார்ப்பனர் என்பதே மிகுதி. ஐயர் ஐயங்கார் பின்னாளில் வந்தது. பாரதியார் அந்தணர். அந்தணர்களின் சாதி வளர்ப்பைச் சாடும்போதெல்லாம் பார்ப்பான் பார்ப்பான் என்று சொல்லியே சாடுகிறார். பார்ப்பான் பார்ப்பான் என்று பாரதியார் சொல்வதைக் காணும்போது நமக்குச் சங்க இலக்கியங்களில் வரும் பார்ப்பான் என்ற சொல்லாட்சிகள் கண்முன்னே தோன்றுகின்றன.

ஆடுவோமே பள்ளுப் பாடுவோமே என்ற சுதந்திரப் பள்ளுப்பாடலில் பார்ப்பானை ஐயர் என்ற காலமும் போச்சே என்று பாடுகிறார்.

பல்லவி

ஆடுவோமே-பள்ளுப்பாடுவோமே;
ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்துவிட டோமென் (ஆடுவோமே)

சரணங்கள்

1. பார்ப்பானை ஐயரென்ற காலமும்போச்சே-வெள்ளைப் பரங்கியைத் துரையென்ற காலமும்போச்சே-பிச்சை ஏற்பாரைப் பணிகின்ற காலமும் போச்சே-நம்மை ஏய்ப்போருக் கேவல் செய்யுங் காலமும் போச்சே. (ஆடுவோமே)
2. எங்கும் சுதந்திர மென்பதேபேச்சு-நாம் எல்லோருஞ் சமமென்ப துறுதியாச்சு சங்குகொன் டேவெற்றி யூதுவோமே-இதைத் தரணிக்கெல் லாமெடுத்தோது வோமே (ஆடுவோமே)
3. எல்லோரு மொன்றென்னுங் காலம்வந்ததே-பொய்யும் ஏமாற்றுந் தொலைகின்ற காலம்வந்ததே-இனி நல்லோர் பெரியரென்னும் காலம்வந்ததே-கெட்ட நயவஞ்சகக் காரருக்கு நாசம் வந்ததே (ஆடுவோமே)
4. உழவுக்குந் தொழிலுக்கும் வந்தனைசெய்வோம்-வீணில் உண்டுகளித் திருப்போரை நிந்தனைசெய்வோம் விழலுக்கு நீர்பாய்ச்சி மாயமாட்டோம்-வெறும் வீணருக் குழைத்துடலம் ஓயமாட்டோம். (ஆடுவோமே)
5. நாமிருக்கு நாடு நம தென்பதறிந்தோம் - இது நமக்கே யுரிமையா மென்பதறிந்தோம் - இந்தப்

**பூமியி லெவர்க்குமினி அடிமைசெய்யோம் - பரி
பூரணனுக் கேயடிமை செய்துவாழ்வோம்.**

(ஆடுவோமே)

பார்ப்பானை ஐயர் என்ற காலமும் போச்சே, வெள்ளைப் பரங்கியைத் துரை என்ற காலமும் போச்சே என்கிறார். பார்ப்பானை ஐயர் என்று கௌரவமாகச் சொல்லிக் கொண்டுவந்தோம். அந்தக் காலம் போய்விட்டது. மலையேறிவிட்டது. இனிப்பார்ப்பான் பார்ப்பான் தான், ஐயரில்லை. பார்ப்பானை ஐயர் என்று சொன்ன காலம் போய்விட்டது. வெள்ளைப் பரங்கியைத் துரை என்ற காலமும் போச்சு, பரங்கி என்பது போர்ச்சுக்கீசியச் சொல்லின் தமிழ்த்திரிபு. போர்ச்சுக்கீசியர், பிரிட்டிஷார், டக்சியர், பிரஞ்சியர் என்று அடுக்கடுக்காக ஐரோப்பியக் காலனி ஆதிக்கவாதிகள் வாணிகத்திற்கு வந்து ஆட்சியைப் பிடித்து நாட்டை, நாட்டு மக்களை, அடிமைப்படுத்தினார்கள். ஐரோப்பியக் காலனி ஆதிக்கவாதிகள் அனைத்து இனத்தாரையும் குறிக்கும் சொல்லாகப் பரங்கி, என்ற சொல் வழக்குக்கு வந்தது. பரங்கியைத் துரை என்று அடிமைமக்கள் போற்றினார்கள். பரங்கி ஆட்சியைத் துரைத்தனம் என்று போற்றினார்கள். மேன்மை தாங்கிய துரைத்தனத்தாருக்கு என்று விண்ணப்பம் செய்து கொண்டார்கள். ஜனவரி 1 இங்கிலிஸ் வருடப்பிறப்பன்று சென்று கண்டுகொண்டார்கள். அந்நிய துரைத்தனத்தை ஒழிப்பதில் முன்னிற்பவர் பாரதியார். பரங்கிகளைத் துரையென்றா அழைப்பது, இனித் துரை என்று அழைக்கலாகாது, பரங்கி என்றுதான் சொல்லவேண்டும். வெள்ளைப் பரங்கியைத் துரை என்ற காலமும் போச்சே என்று பாடினார்.

பார்ப்பானையும் பரங்கியையும் ஏன் சேர்த்துப் பாடினார் என்றால் பரங்கிக்கு முதலில் அடிமையானவன் பார்ப்பான். அவன் மற்ற எல்லாரையும் பரங்கிக்கு அடிமையாக்கப் பார்ப்பான். பரங்கியும் பார்ப்பான்களும் சேர்ந்துகொண்டுதான் கோட்டை கட்டிக் கொட்ட மடித்தனர், நாட்டைக் கொள்ளையடித்தனர். அடிமையானதிலும் பார்ப்பனர் பங்கு அதிகம். சுதந்திரப் போராட்டத்திலும் பார்ப்பனர் பங்கு (அவர்களின் விகிதாசாரத்திற்கு) அதிகம், பரங்கியும் பார்ப்பானும் கூடிக் கொட்டமடித்ததால், பார்ப்பானை ஐயரென்ற காலமும் போச்சே, வெள்ளைப் பரங்கியைத் துரையென்ற காலமும் போச்சே என்று பாடினார்.

எல்லோரும் சமம் என்பது உறுதி ஆச்சு என்று பாடினார். எல்லோரும் ஒன்று என்னும் காலம் வந்தது என்று பாடினார். காலமற்றத்தை உண்டாக்கியவர் பாரதியார். ஒரு காலம் போயிற்று. ஒரு காலம் வந்தது. பார்ப்பானை ஐயரென்று காலம் போய்விட்டது. வெள்ளைப் பரங்கியைத் துரையென்ற காலம், காலஞ்சென்றுவிட்டது. நாட்டுமக்கள் எல்லோரும் ஒன்று என்னும் காலம் வந்துவிட்டது. சுயசரிதையிலும் ஓரிடத்தில் ஐயரையும் துரையையும் சேர்த்துவைத்துப் பாடுகிறார்.

**ஐய ரென்றுந் துரையென்று மற்றெனக்
காங்கி லக்கலை யென்றொன் றுணர்த்திய
பொய்ய ருக்கிறாது கூறுவன், கேட்பிரால்;
'பொழுதெ லாமுங்கள் பாடத்தில் போக்கிநான்
மெய்ய யர்ந்து விழிகுழி வெய்திட**

வீறி முந்தென துள்ளநொய் தாகிட
ஐயம் விஞ்சிச் சுதந்திர நீங்கியென்
அறிவு வாரித் துரும்பென் றலைந்ததால்'

28

பாரதியாரின் தந்தையார் பஞ்சாலை நிறுவித் தொழில் நடத்தியவர். அக்காலத்தில் பார்ப்பனர்கள் வேதம் வேள்வி. கல்வி, ஓதல், ஓதுவித்தல் இவற்றில் பெரும்பாலும் ஈடுபடுபவரே அன்றித் தொழிற்சாலை நிறுவி முதலாளியாகவோ தொழிலாளியாகவோ இருப்பதில்லை. பார்ப்பனக் குலம்கெட்டு அழிவெய்திய பாழடைந்த கலியுகம் ஆனதால் காலத்திற்கேற்ப, பாரதியாரின் தந்தையார் தொழிலதிபராகி, அதில் கஷ்டமும் நஷ்டமும் ஏற்பட்டு வறுமையுற்றார். தந்தை வறுமை எய்தியைதப் பாடும் பாரதியார்.

பார்ப்பனக்குலங் கெட்டழி வெய்திய
பாழடைந்த கலியுக மாதலால்
வேர்ப்ப வேர்ப்பப் பொருள்செய்வ தொன்றையே
மேன்மை கொண்ட தொழிலெனக் கொண்டனன்;
ஆர்ப்பு மிஞ்சப் பலபல வாணிகம்
ஆற்றி மிக்க பொருள் செய்து வாழ்ந்தனன்;
நீர்ப்பு டுஞ்சிறு புற்புத மாமது
நீங்க வேயுளங் குன்றித் தளரந்தனன்.

40

என்று பாடுகிறார். பார்ப்பனக் குலம் கெட்டு அழிவெய்திய பாழடைந்த கலியுகம் என்பதைக் காணவேண்டும். அக்காலத்தில் முதலில் கெட்டழிந்த குலம் பார்ப்பனக் குலம்.

பாரதியார் பாடல்களில் மறவன் பாட்டு என்று ஒன்று, அந்நாளைய சமுதாய நிலையை, அரசு அதிகாரிகளின் நிலையை, அப்படியே படம் பிடித்துக் காட்டுவது, பாடலின் பெரும்பகுதி பார்ப்பனச் சாடல்.

மறவன் பாட்டு

1. மண்வெட்டிக் கூலிதின்ன லாச்சே!_எங்கள்
வாள்வலியும் வேல்வலியும் போச்சே!
விண்முட்டிச் சென்றபுகழ் போச்சே! - இந்த
மேதினியில் கெட்ட பெயராச்சே
2. நாணிலகு வில்லினொடு தூணி - நல்ல
நாதமிகு சங்கொலியும் பேணி,
பூணுலகு திண்கதையும் கொண்டு-நாங்கள்
போர்செய்த காலமெல்லாம் பண்டு.

தற்கால ஜீவனம்

3. கன்னங் கரியவிருள் நேரம் - அதில்
காற்றும் பெருமழையும் சேரும்;
சின்னக் கரிய துணியாலே - இந்தத்
தீயவுடல் மூடி நரிபோலே,
4. மெல்லப் பயந்து மிகப் பதுங்கி - ஒரு
வேற்றுருவம் கண்டபொழு தொதுங்கி,
சொல்லக் கொதிக்குதடா நெஞ்சம் - வெறும்
சோற்றுக்கோ வந்த திந்தப் பஞ்சம்
5. ஏழை எளியவர்கள் வீட்டில் - இந்த
ஈன வயிறுபடும் பாட்டில்
கோழை யெலிகளென்னச் சென்றே - பொருள்:
கொண் டிழிவின் வருகிறோம் இன்றே.

அதில் கஷ்டங்கள்

6. நாயும் பிழைக்கு மிந்தப் பிழைப்பு -ஐயோ
நாளெல்லாம் சுற்றுதிலே உழைப்பு;
பாயும் கடிநாய்ப் போலீசுக் - கார்ப்
பார்ப்பானுக் குண்டிதிலே பிழைப்பு
7. பேராசைக் காரனடா பார்ப்பான் ஆனால்
பெரிய துரை என்னிலுடல் வேர்ப்பான்
யாரானாலும் கொடுமை இழைப்பான் - துரை
இம்மென்றால் நாய்போலே உழைப்பான்.
8. முன்னாளில் ஐயரெல்லாம் வேதம் - சொல்வார்
முன்று மழை பெய்யுமடா மாதம்;
இந்நாளில் பொய்மைப் பார்ப்பார் - இவர்
ஏதுசெய்தும் காசுபெறப் பார்ப்பார்.
9. பிள்ளைக்குப் பூணூலாம் என்பான் - நம்மைப்
பிய்த்துப் பணம்கொடெனத் தின்பான்;
கொள்ளைக் கேசென்றொரு பொய்மூட்டி - நம்மைக்
கொண்டதிலே தொல்லை செய்வான் மாட்டி.
10. சோரந்தொழிலாகக் கொள்வோமோ?-முந்தை
சூரர் பெயரை அழிப்போமோ?
வீரமறவர்நாம் அன்றோ? - இந்த

வீண்வாழ்க்கை வாழ்வதனி நன்றோ?

போலீஸ்காரர் பார்ப்பானுக்குப் பிழைப்பு இதிலே உண்டு என்கிறார். பேராசைக்காரனடா பார்ப்பான், பெரியதுரை என்றால் உடல் வேர்ப்பான், துரை 'ம்' என்றால் நாய் போல் உழைப்பான், யாருக்கு வேண்டுமானாலும் கொடுமை இழைப்பான். நாயும் பிழைக்கும் இந்தப் பிழைப்பு என்று இதற்கு முந்திய பாடலிலேயே கூறினார். போலீஸ்காரப்பார்ப்பானைப் பாயும் கடிநாய்ப் போலீசு என்றார். அந்நாளில் காவல்துறையில் பிராமணர்களே மிகுதியாக இருந்தனர். பரங்கித் துரைகளும் பார்ப்பனப் போலீஸ்காரர்களும் கூட்டுச்சேர்ந்து கொண்டு செய்த கொடுமைகள் ஏராளம், ஏராளம். காரணம் சம்பள உயர்வு பதவி உயர்வு போன்ற பேராசை.

பார்ப்பானை ஐயரென்ற காலமும் போச்சே, வெள்ளைப் பரங்கியைத் துரை என்ற காலமும் போச்சே என்ற பாட்டை இங்கே நினைக்கவேண்டும். பார்ப்பான் துரை கூட்டுச்சதியைப் பாரதியார் பல இடங்களிற் கண்டிப்பதைக் காணவேண்டும்.

முன்னாளில் ஐயர்கள் எல்லாம் வேதம் ஓதுவார்கள். மாதம் மும்மாரி பெய்யும். இந்நாளில் போலிப்பார்ப்பார் எதை வேண்டுமானாலும் செய்து காசு சேர்க்கப் பார்ப்பார். புரோகிதப் பார்ப்பான் பிள்ளைக்கு பூணூல் போடுவதாகச் சொல்லிப் பிய்த்துப் பிடுங்கிவிடுவான். காவல்துறையைப் போன்றே நீதித்துறையிலும் அந்நாளில் பார்ப்பன ஆதிக்கம், ஐரோப்பிய ஆதிக்கத்துக்கு அடுத்த இரண்டாவது ஆதிக்கம். புரோகிதப் பார்ப்பான் சடங்கைக்காட்டிப் பிய்த்துப் பிடுங்கினான் என்றால், வக்கீல் பார்ப்பான் சட்டங்களைக் காட்டிப் பிய்த்துப் பிடுங்கினான். வெள்ளைப்பரங்கி, அதன் ஆதிக்கத்தில் உள்ள போலீஸ் பார்ப்பார், கோர்ட்பார்ப்பார் இம்முக்கூட்டு அக்கிரமங்களை, அநியாயங்களை, கண்ணாற் கண்டவர் பாரதி, அதனால்தான் இந்த அளவுக்கு வேகமாகப் பாடுகிறார். பாடுகின்றாரில்லை சாடுகின்றார்.

நந்தனைப்போல் ஒரு பார்ப்பான்

**நந்தனைப் போல் ஒரு பார்ப்பான் - இந்த
நாட்டினில் இல்லை குணம் நல்லதாயின்
எந்தக் குலத்தினரேனும் - உணர்
வின்பம் அடைதல் எனக் கண்டோம்.**

என்று பாடுகிறார். பறையர் குலத்திற் பிறந்த நந்தனாரை பார்ப்பான் என்கிறார் பாரதியார். நந்தனார் பிறப்பால் பறையர், சிறப்பால் ஒழுக்கத்தால் அந்தனர். அதனால் தான் நந்தனைப்போல் ஒருபார்ப்பான் இந்த நாட்டினில் இல்லை என்று பாடினார். குலத்தைப் பாராதே, குணத்தைப் பார் எந்தக் குலத்தினரேனும் குணம் நல்லதாயின் அவர் மேலோரே என்கிறார்.

சுத்திரனுக்கு ஒரு நீதி பார்ப்பானுக்கு ஒரு நீதியா?

சுத்திரனுக் கொருநீதி - தண்டச்

**சோறுண்ணும் பார்ப்புக்கு வேறொருநீதி
சாத்திரம் சொல்லிடுமாயின் - அது
சாத்திரம் அன்று சதியென்று கண்டோம்.**

என்கிறார். பார்ப்பான் பார்ப்பான் என்று பல இடங்களிற் கூறியவர் இங்கே “பார்ப்பு” என்று கூறுகிறார். அதுவும் சாதாரணப் பார்ப்பல்ல; தண்டச்சோறுண்ணும் பார்ப்பு. உழைப்பின்றி உண்பது தண்டச் சோறு. தண்டச்சோற்றுப் பார்ப்பானுக்கு ஒரு நீதி, சூத்திரனுக்கு ஒரு நீதி, சாதிக்கு ஒரு நீதி என்றால், என்று சாத்திரங்கள் சொன்னால், அது சாத்திரம் அன்று சதி என்று கண்டோம் என்கிறார். சாதிக்கொரு நீதி சொல்லும்சாத்திரம் எது? மனுதர்ம சாத்திரந்தான். அதைத்தான் சதி என்கிறார் பாரதியார்.

**வள்ளுவன் செய்திருக்குறளை
மறுவறநன் குணர்ந்தோர்கள்
உள்ளுவரோ மறுவாதி
ஒருகுலத்துக் கொருநீதி**

என்று மனோன்மணியம் சுந்தரம் பிள்ளை பாடினார். மனுதர்ம சாத்திரத்தைத்தான் பாரதியார் சதி என்று சாடுகிறார்.

அரிசன கனகலிங்கத்துக்குப் பூணூல்

பார்ப்பனர்களுக்கு அடையாளம் பூணூல், பிராமணர், கூடித்திரியர், வைசியர் என்னும் முதல் மூன்று சாதியாருக்குப் பூணூல் உண்டு. நாலாஞ்சாதியராகிய சூத்திரருக்குப் பூணூல் இல்லை. முதல் மூன்று சாதிக்குப் பூணூல் உண்டென்றும் முதற்சாதியாகிய பிராமணர்களின் அடையாளமாகவே பூணூல் கருதப்பட்டது. பாரதியார் பூணூலைத் துறந்த பிராமணர். தமது பூணூலை அவர் அறுத்தெறிந்துவிட்டார். ஆனால் ஹரிஜன கனகலிங்கத்திற்குப் பூணூல் போட்டு விட்டார்.

புதுச்சேரியில் ரா. கனகலிங்கம் என்று ஒருவர். பாரதியாரின் சீடர். பிறப்பால் அரிசனர். ஒழுக்கத்தால் அந்தணர். அவரைக் கோலத்தால் பிராமணராக்கக் கருதினார் பாரதியார். அரிசனக் கனகலிங்கத்துக்குப் பூணூல் அணிவிக்கும் நிகழ்ச்சி புதுச்சேரியில் பாரதியார் இல்லாத்தில் நிகழ்ந்தது. வ.வே.சு. ஐயர், மண்டயம் சீனீ வாசாச்சாரியார், பிரம்மராய ஐயர், குவளைக் கண்ணன், நாகசாமி ஐயர் ஆகிய அந்தணர்கள் வந்து சுற்றிலும் அமர்ந்திருந்து கலந்து கொண்டனர். ஓர் ஆசனப் பலகையில் பாரதியார் அமர்ந்திருந்தார். எதிரே மற்றொரு ஆசனப்பலகையில் கனகலிங்கம் அமர்த்தப் பெற்றார். காயத்திரி மந்திரம் பிரம்மோபதேசம் செய்யப் பெற்றது. பூணூல் அணிவிக்கப்பெற்றது. அரிசனக் கனகலிங்கத்தை அந்தணக் கனகலிங்கமாக்கினார் பாரதியார். இன்று முதல் நீ பிராமணன், உனக்குப் பூணூல் போட்டது யார் என்று கேட்டால், பாரதி என்று அதட்டிச் சொல் என்று பாரதியார் கர்ஜித்தார்.

வள்ளுவப் பூசாரிக்குப் பூணூல்

புதுச்சேரியில் தேசமுத்து மாரியம்மன் கோயிலில் வள்ளுவ இளஞன் ஒருவன் பூசை செய்து வந்தான். தேவிபூஜை செய்கிறான், பிராமணத் தொழில் நடத்துகிறான் என்று அவ்வள்ளுவ இளைஞனுக்கும் பாரதியார் பூணூல் போட்டுவிட்டார். அவர் பூசித்த தேசமுத்து மாரியம்மன் பேரில் பாடல்கள் பாடினார்.

பாரதியார் அதிவர்ணாசிரமி

ஒருசமயம் பாரதியார் திருவனந்தபுரத்திற்குச் சென்றிருந்தார். ஒரு தெருவின் வழியாகச் சென்று கொண்டிருந்தபோது “ சைவப் பிரகாச சபை “ என்று தமிழில் எழுதப்பட்டிருந்த பெயர்ப்பலகை கண்ணிற்பட்டது. அக்காலத்தில் திருவனந்தபுரம் மலையாள மாநிலம். மலையாள மொழியே மிகுதி. தெருவெல்லாம் மலையாளம், ஒரு கட்டிடத்தில் மட்டும் தமிழில் பெயர்ப்பலகை, அதுவும் சைவப்பிரகாச சபை. சைவமும் தமிழும் அவரை ஈர்த்தன. ஒரு மணித்துளி வாயிலில் நின்று பார்த்தார். திடீரெனச் சிங்கம் புகுவதுபோல் கட்டிடத்திற்குள் புகுந்தார். அங்கே சிலர் திருக்குறள் ஆய்வில் ஈடுபட்டிருந்தனர். அவர்களுள் ஒருவர் தமிழறிஞர் எஸ். வையாபுரிபிள்ளை. திருவனந்தபுரம், சென்னைப் பல்கலைக்கழகங்களின் தமிழ்ப் பேராசிரியர், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேரகராதி(லெக்சிகன்) தொகுப்புக்குத் தலைவராக இருந்தவர். புகழ்பெற்ற தமிழாராய்ச்சியாளர். அவருக்குப் பாரதியாரைத் தெரியாது. பாரதியாருக்கும் அவரைத் தெரியாது. ஒருவரை ஒருவர் முன்பு கண்டதில்லை. இப்போதுதான் முதலில் சந்தித்துக் கொள்கிறார்கள். தாம் யாரென்று தெரியுமா? என்று பாரதியார் கேட்டார். தெரியவில்லையே என்று வருத்தந்தோய்ந்த குரலில் வையாபுரிபிள்ளை கூறினார். “சுப்பிரமணிய பாரதி” என்று பாரதியார் தம்மை அறிமுகம் செய்துகொண்டார். வையாபுரிப் பிள்ளையின் மகிழ்ச்சிக்கு எல்லையில்லை. வந்திருப்பவர் பாரதியார் என்று தெரிந்ததும் சிறிது நேரம் அவருக்கு ஒன்றுமே ஓடவில்லை. மகிழ்ச்சி மீதூர்ந்தவராய் உள்ளே அழைத்துச் சென்று ஆசனத்தமர்த்தி உபசரித்தார். அங்கிருந்தவர்களுக்கெல்லாம் பாரதியாரை அறிமுகப்படுத்தினார். அவர்களில் யாருக்கும் பாரதியாரைப் பற்றி அதிகம் தெரியவில்லை. சிலருக்கு ஒரே ஒரு விடயம் மட்டும் தெரிந்திருந்தது. வந்திருப்பவர் அரசாங்கத்துக்கு விரோதி, அரசாங்கத்தின் கவனத்துக்கு உட்பட்டவர் என்று மட்டுமே தெரிந்திருந்தனர்.

எல்லாரும் அமர்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்தனர். பேச்சினிடையே பாரதியாருக்குத் தாகம் அதிகமாயிருப்பதை வையாபுரிபிள்ளை உணர்ந்தார். ஆரஞ்சுச்சாற்றில் ஐஸ் கலந்து வாங்கி வா என்று ஆள் அனுப்பினார். அதை அறிந்த பாரதியார், வேண்டாம், தண்ணீரே போதுமானது என்றார். அக்கம்பக்கத்தில் பிராமணர்கள் வீடு இல்லை என்று வையாபுரிபிள்ளை சிறிது தயக்கத்துடன் கூறினார். பாரதியாரின் முகம் சிவந்தது. கண்களில் தீப்பொறி பறந்தன. அதையெல்லாம் நான் பார்ப்பதில்லை என்று உரத்தகுரலில் அதட்டிக் கூறினார். பார்ப்பானை ஐயர் என்ற காலமும் போச்சே, எல்லாரும் ஒன்றென்னும் காலம் வந்ததே என்று பாரதியார் பாடியிருப்பது அவருக்கு நினைவு வந்தது. உண்மையிலேயே பாரதியாரின் சாதி ஆசாரமற்ற சீர்திருத்தப்போக்கைக் கண்டு வியந்தார். அதற்குள் போன ஆள் வந்துவிட்டான். வாங்கிக் கொண்டு வந்த பானத்தைப் பாரதியார் அருந்தித் தாகம் தணித்தார். வேகம் தணிந்தார் என்றும் கூறலாம்.

அதன்பின் வையாபுரிப்பிள்ளை கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்கச் சில பாடல்களைப் பாடிக் காட்டினார். இந்த நிகழ்ச்சியை வையாபுரிப் பிள்ளையே எழுதியுள்ளார்.

ஜாதிப்பிரஷ்டம்

சாதி ஆசாரத்தைப் பாரதியார் கடைப்பிடித்ததே இல்லை. எல்லாச் சாதியாருடனும் சமபந்தி போஜனம் செய்தார். அந்தணரல்லாதார் இல்லங்களிலும் உணவு கொண்டார். அந்தணரல்லாதார் தெரு ஓரங்களில் விற்கும் தின்பண்டக்கடைகளில் தின்பண்டங்கள் வாங்கி உண்டார். முஸ்லிம்களின் தேநீர்க்கடைகளிலும் தேனீர் அருந்தினார். வருணாசிரமதர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்காத பாரதியாரின் மீது பிராமணர்கள் கோபங்கொண்டனர். புதுச்சேரி வாழ்வை நீத்துத் திருநெல்வேலிக் கடையத்துக்குச் சென்று வசிக்கத்தொடங்கியபோது கடையம் அக்கிரகாரவாசிகள் தடுத்தனர். சாதியை விட்டும் ஊரைவிட்டும் பாரதியாரைத் தள்ளிவைத்தனர். அக்கிரகாரத்துக்கு வெளியே ஒரு தனிவீட்டில் பாரதியார் குடியிருக்க வேண்டியவரானார். ஜாதிப்பிரஷ்டம் செய்யுமளவுக்கு, சாதியை விட்டும் ஊரை விட்டும், அக்கிரகாரத்தை விட்டும் தள்ளிவைக்குமளவுக்குப் பாரதியாரின் சீர்திருத்தப் போக்குகள் போயின. பாரதியார் வெறும் வாய்ச்சொல் வீரரன்று. செயல்வீரர். சீர்திருத்தங்களைப் பேசியதோடன்றி, எழுதியதோடன்றி, பாடியதோடன்றிச் செயலிலும் செய்து காட்டினார்.

கல்விப் பணி

எது சரஸ்வதி பூஜை

சரஸ்வதி பூஜையன்று புத்தகங்களை அடுக்கிவைத்துச் சந்தனப் பொட்டும் குங்குமப் பொட்டும் வைத்து மலர் தூவி மாலைபோட்டு, தூபதீபங் காட்டி வழிபடுகிறோம். இதுவா சரஸ்வதி பூஜை? இதுவன்று சரஸ்வதி பூசை. வீடுதோறும் கலை விளக்கத்தை மிகுவிப்பதே கலைமகள் பூசை, வீதிதோறும் பள்ளி ஊரெங்கும், நகரெங்கும், நாடெங்கும் பள்ளிகளை நிறுவி நடத்துவதே சரசுவதி பூசை என்கிறார்.

செந்த மிழ்மணி நாட்டிடை யுள்ளீர்!
 சேர்ந்தித் தேவை வணங்குவம் வாரீர்!
 வந்த நம்மிவட் கேசெய்வ தென்றால்
 வாழி யஃதிங் கெளிதன்று கண்டீர்!
 மந்திரத்தை முணுமுணுத் தேட்டை
 வரிசை யாக அடுக்கி யதன்மேல்
 சந்த னத்தை மலரை யிடுவோர்
 சாதி ரம்மிவள் பூசனை யன்றாம்

வீடு தோறும் கலையின் விளக்கம்
 வீதி தோறும் இரண்டொரு பள்ளி

நாடு முற்றிலும் உள்ளன வூர்கள்
 நகர்க ளெங்கும் பலபல பள்ளி
 தேடு கல்வியி லாததொ றுரைத்
 தீயி னுக்கிரை யாக மடுத்தல்
 கேடு தீர்க்கும் அமுதமென் அன்னை
 கேண்மை கொள்ள வழியிவை கண்டீர்

வீடுதோறும் கலையின் விளக்கம், வீதிதோறும் இரண்டொரு பள்ளி நாடு முற்றிலும் ஊர்கள் நகர்கள் எங்கும் பலபல பள்ளி என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

கல்வி இல்லாத ஊரைத் தீக்கிரையாக்கிவிடலாம் என்கிறார். “தேடு கல்வி இலாத தோர் ஊரைத் தீயினுக்கிரையாக மடுத்தல்” என்று பாடுகிறார். நெருப்பு வைத்துக் கொளுத்திவிட வேண்டும் என்பது பொருளன்று. கல்விச் சாலைகள் இல்லாத ஊரில் கல்விச் சாலைகளைக் கட்ட வேண்டும் என்பது பொருள். அன்னசத்திரம் ஆயிரம் வைப்பதை விட, ஆலயங்கள் பதினாயிரம் கட்டுவதைவிட, ஒரு ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தல் கோடி புண்ணியம் என்கிறார்.

இன்ன றுங்கனிச் சோலைகள் செய்தல்
 இனிய நீர்த்தண் சுனைக ளியற்றல்
 அன்ன சத்திர மாயிரம் வைத்தல்
 ஆல யம்பதி னாயிர நாட்டல்
 பின்ன ருள்ள தருமங்கள் யாவும்
 பெயர்வி ளங்கி யொளிர் நிறுத்தல்
 அன்ன யாவினும் புண்ணியங் கோடி
 ஆங்கோ ரேழைக் கெழுத்தறி வித்தல்.

அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல், ஆலயம் பதினாயிரம் நாட்டல் அன்னயாவினும் புண்ணியம் கோடி(கோடி புண்ணியம்) ஆங்கோர் ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தல் என்கிறார். புண்ணியகோடி என்று பெயர்வைத்துக் கொள்ளும் வழக்கம் நம்மவர்களிடையே உண்டு. சத்திரம் கட்டுவதும் கோயில் கட்டுவதும் புண்ணியமல்ல என்பது பொருளன்று. சத்திரம், சாவடி, கோயில், குளம் என்றே இருப்பவர்கள் பள்ளிக் கூடத் தர்மத்தைப் பற்றிச் சிந்திப்பதே இல்லை.

அன்னதான புண்ணியம் ஆலய வழிபாட்டுப் புண்ணியம் அனைவருக்கும் தெரிகிறது. ஞானதானப் புண்ணியம், அறிவுப்பணிப் புண்ணியம் கல்வியறிவுள்ள செல்வர்களுக்குக் கூடத் தெரிவதில்லை. அன்னதானம் என்றால் பணம் வந்து குவிகிறது. ஞானதானம் என்றால் கை நீள்வதில்லை. கல்விப்பணிக்கு அறிவுப்பணிக்குத் தாராளமாக நன்கொடை வழங்குங்கள் என்று பாரதியார் கேட்கிறார்.

நிதிமி குந்தவர் பொற்குவை தாரீர்!
 நிதி குறைந்தவர் காசுகள் தாரீர்!

அதுவு மற்றவர் வாய்ச்சொ லருளீர்!
 ஆண்மை யாள ருழைப்பினை நல்கீர்!
 மதுரத் தேமொழி மாதர்க ளெல்லாம்
 வாணி பூசைக் குரியன பேசீர்!
 எதுவும் நல்கியிங் கெவ்வகை யானும்
 இப்பெ ருந்தொழிலில் நாட்டுவம் வாரீர்!

சரஸ்வதி பூஜையன்று அளவு புத்தகங்களை வாங்கி நண்பர்களுக்கும் ஆர்வமுள்ளவர்களுக்கும் அன்பளிப்பாக வழங்கவேண்டும் என்று குன்றக்குடி அடிகளார் சொல்வார். தீபாவளிக்குத் துணிகள் வாங்குவது போன்று சரசுவதி பூசைக்குப் புத்தகங்களை வாங்கவேண்டும் என்பார்.

வயிற்றுக்குச் சோறு போன்றே மூளைக்குக் கல்வி இன்றியமையாதது. வயிற்றுப்பசியை ஆற்றிக்கொள்வது, ஆற்றுவிப்பது போன்றே, அறிவுப் பசியையும் ஆற்றிக் கொள்ள வேண்டும், ஆற்றுவிக்கவேண்டும்.

வடலூரில் வயிற்றுப்பசியை ஆற்றுவிக்கச் சத்திய தருமச் சாலையைக் கட்டியருளிய வள்ளலார், சிறுவர் முதலி பெரியவர்கள் (முதியோர்) வரை கல்வி கற்பதற்குப் பாடசாலையையும் நிறுவிருளினார்.

நாட்டில் கல்வியறிவு பெருகவேண்டும் என்பது வள்ளலார் பாரதியார் திருவுள்ளக்கிடை. அதற்கு வேண்டியவற்றை அவர்கள் காலத்திற்கேற்றவாரு செய்தனர். எது சரசுவதிபூசை என்று பாரதியார் சொல்வதில் அவருடைய சீர்திருத்தத்தைக் காணலாம். வள்ளலாரின் சமரச சன்மார்க்கத்திலும் கடவுள் வழிபாடு சீர்திருத்த முறையில் அமைந்தது. சடங்கு முறையில் அமைந்ததன்று.

ஆண் பெண் சமரசம்

ஆண் பெண் என்று அமைந்த பால்வேற்றுமை இயற்கையாகவே அமைந்த வேற்றுமை. ஆண் பால் வன்பால், பெண்பால் மென் பால். ஒரே பாலாக இருந்தால் உலக இயக்கம் இல்லை. ஆண் பெண் என இருபாலாக இருப்பதனாலேயே உலகம் இயங்குகிறது. இறைவனே ஆண்பாதி, பெண்பாதியாக , அர்த்தநாரீசுவரனாக இருக்கிறான். ஆண் பெண் சமத்துவம் முற்காலச் சமுதாயத்தில் இல்லை. வள்ளலார்காலத்தில் ஆண் பெண் சமத்துவம் என்ற நிலை ஏற்படத் தொடங்கிவிட்டது. “பாடகக்கால் மடந்தையரும் சன்மார்க்கப் பயன்பெற்றிட “ என்று வள்ளற்பெருமான் பாடுகின்றார். வள்ளற்பெருமானின் சமகாலத்தவரான முன்சீப்பேதநாயகம் பிள்ளை ஆண் பெண் சமரசம், பெண்கள் முன்னேற்றம் என்ற கருத்தை நன்கு பரப்பினார், வலியுறுத்தினார். பெண்கல்வி, பெண்மானம், பெண்மதிமாலை என்ற நூல்களை எழுதினார்.

பாரதியார், ஆணுக்குப் பெண் சரிநிகர் சமானம் என்பதில் தீவிரமான கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தார். பேச்சால் எழுத்தால் மட்டுமின்றி நடைமுறையிலும் ஆண்பெண் சமரசத்திக் கடைப்பிடித்துக் காட்டினார்.

பாரதியார் தன் திருமணத்தின்போது மண அறையிலேயே மணமகள் செல்லம்மாளைப் பார்த்துக் காதல் பாட்டுப் பாடத் தொடங்கிவிட்டார்.

**தேடக்கிடைக்காத சொன்னமே - உயிர்ச்
சித்திரமே! மட அன்னமே!...
கட்டியணைத் தொரு முத்தமே - தந்தால்
கை தொழுவேன் உனை நித்தமே.**

என்று பாடினார். செல்லம்மாள் நாணத்தால் உடம்பெல்லாம் குன்றிப் போய் விட்டாராம். நான்கு நாள் திருமணம்; நாலாம் நாள் ஊர்வலத்தின்போதும் இப்படிப் பாடினாராம்.

அக்காலத்தில் கணவனும் மனைவியும் சேர்ந்தாற் போல் நடந்து செல்வது வழக்கமில்லை. கணவன் முன்னே செல்ல, மனைவி சில அடி தூரத்தில் பின்னே தொடர்ந்து வருவதே வழக்கம், பாரதியாரோ மனைவியின் கையைப் பற்றிக்கொண்டு தெருக்களில் பலருங்காண நடந்து சென்றார். பலருக்கு இது காணாத காட்சியாக இருந்தது.

கணவன் அமர்ந்திருக்க மனைவி நிற்பதே அக்கால வழக்கம். மனைவி செல்லம்மாளை நாற்காலியில் அமரவைத்து, தான் அருகில் நின்று கொண்டு, ஒளிப்படம் (போட்டோ) எடுத்துக்கொண்டார் பாரதி. பாரதியாரின் இப்படிப்பட்ட சீர்திருத்தச் செயல்கள் அக்காலத்தில் மிகையாகக் கருதப் பெற்றன, அவற்றைப் பற்றியெல்லாம் பாரதியார் கவலைப்படவில்லை.

**“ஆணும் பெண்ணும் நிகரெனக் கொள்வதால்
அறிவி லோங்கி இவ் வையம் தழைக்குமாம்”**

என்று பாடினார்.

**“பெண்மை வாழ்கென்று கூத்திடுவோமடா
பெண்மை வெல்கென்று கூத்திடுவோமடா”**

என்று பாடினார்.

விதவை மணம் அக்காலத்திலில்லை. விதவைமறுமணம் பற்றிய பேச்சுகள் தொடங்கிய காலம் அது. பாரதியார் விதவை மறுமணத்தை ஆதரித்தார். காந்தியடிகள் ஓரளவே ஆதரித்தார். பாரதியார் இவ்விடயத்தில் காந்தியடிகளையும் விஞ்சி நின்றார். விதவை மணத்தை முழுமையாக ஆதரித்தார்.

“பால்ய விதவைகள் புனர் விவாகம் செய்து கொள்ளலாமென்று ஸ்ரீமான் காந்தி சொல்லுகிறார். ஆனால் அதைக்கூட உறுதியாகச் சொல்ல அவருக்குத் தைரியம் இல்லை. மழுப்புக்கிறார். எல்லா விதவைகளும் மறுமணம் செய்து கொள்ள இடம் கொடுப்பதே இந்தியாவில் மாதருக்குச் செய்யப்படும் அநியாயங்கள் எல்லாவற்றிலும் பெரிதான இந்த அநியாயத்திற்குத் தகுந்த மாற்று. மற்றப் பேச்செல்லாம் வீண்கதை.” என்று பாரதியார் எழுதினார்.

விதவை மறுமணம் என்ற பேச்சு வள்ளற்பெருமான் காலத்தில் இல்லாதது. பெண்களுக்குப் பள்ளிக் கல்வி தேவையில்லை. அடுப்பூதும் பெண்களுக்குப் படிப்பதெற்கு என்பது அந்தக்காலம். அக்காலத்திலேயே பெண்களுக்கும் கல்வி கற்பிக்கவேண்டும் என்று வள்ளலார் கூறினார். வள்ளலார் உபதேசக் குறிப்புக்குள் ஒன்று மகளிர் சமத்துவநிலை என்பது. அதுவருமாறு.

பெண்களுக்கு யோகம் முதலிய சாதனங்கள் அவசியம் கற்பிக்க வேண்டியது. மேலும் பேதமற்று அபேதமாய்ப் படிப்பு முதலியவையும் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டியது. தத்துவம் முதலியவற்றின் சொரூப ரூபாதிகளைத் தெரிவித்துச் சரளமாக்கினால், பின் தடையின்றி நம்முடைய துரிய ஆசிரம காலத்தில் ஒத்திருப்பார்கள். “தெய்வந் தொழாஅள்” என்னும் தேவர் குறளால் இதை அறிக”. என்பது வள்ளலார் உபதேசக் குறிப்பு.

கணவன் இறந்தால் மனைவி தாலி வாங்குதல் வேண்டாம். மனைவி இறந்தால் கணவன் இரண்டாம் தாரம் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டாம் என்பது வள்ளற்பெருமான் சன்மார்க்க சங்கத்தவர்களுக்கு இட்ட கட்டளை. (சாலை சம்பந்திகளுக்கு இட்ட சமாதிக் கட்டளை என்ற தலைப்பில் திரு அருட்பா உரைநடைப் பகுதி எமது பதிப்பில் இதன் விளக்கத்தைக் காணலாம்.)

பெண்களில் கன்னிப்பெண், கட்டுக்கழுத்தி, கைம்பெண்(கம்மணாட்டி) என்று மூன்று வகை உள்ளதை இன்றும் காண்கிறோம். கைம்பெண்டாட்டி என்பதே கம்மணாட்டி என்று கொச்சை மொழியாகத் திரிந்து வழங்குகிறது. சமுதாயத்தில் கைம்மைக்கோலமே இருக்கக்கூடாது என்று வள்ளலார் எண்ணுகிறார், விரும்புகிறார். கணவன் இறந்தால் மனைவி தாலியை அகற்றிவிட்டுக் கைம்மைக் கோலம் கொள்ளவேண்டாம். தாலியோடு இருக்கலாம் என்கிறார். தாலியோடு இருக்கலாம் என்றால் பூவோடும் பொட்டோடும் இருக்கலாம் என்று பொருள். கைம்பெண்கள் தலையில் பூச்சூடக் கூடாது. நெற்றியில் பொட்டுவைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்பது கண்டிப்பாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட காலம் அக்காலம். அக்காலத்தில் கைம்மைக் கோலத்தையே ஒழித்து, மகளிர் பிரிவை மூன்றிலிருந்து இரண்டாக்கக் கூறியவர் வள்ளலார்.

விதவைக் கோலத்தை ஒழிக்க வள்ளலார் விரும்பினார், கூறினார். விதவை மறுமணத்தை (விதவா விவாகத்தை) பாரதியார் கூறினார். இவ்விரண்டும் அவ்வக் காலத்திற்கு ஏற்ப ஏற்பட்ட சீர்திருத்தங்கள்.

பாரதியார் பாடிய புதிய ஆத்திசூடி

கல்வியின் தொடக்கமே அரிச்சுவடியும் ஆத்திசூடியும்தான். நீதிநூல்கள் என்றாலே முதலில் நினைவுக்கு வருவது ஔவையாரின் ஆத்திசூடிதான். ஆத்திசூடியின் பழையமையான நீதிகளில் சில இக்காலத்திற்குப் பொருந்தாதவை என்று பாரதியார் கருதினார் போலும். புதியதொரு ஆத்திசூடியையே உண்டாக்கினார். புதிய ஆத்திசூடி என்றே பெயரிட்டார்.

ஔவையாரின் ஆத்திசூடி,

**ஆத்திசூடி அமர்ந்த தேவனை
ஏத்தி ஏத்தித் தொழுதோம் யாமே**

என்ற கடவுள் வாழ்த்தோடு தொடங்குவது. ஆத்திசூடி- ஆத்தி மலரைச் சூடியவர் (சிவபெருமான்), ஆத்திசூடி என்று தொடங்குவதாலேயே இந்நூல் ஆத்திசூடி எனப் பெயர் பெற்றது. முதற்குறிப்பாற் பெற்ற பெயர்.

பாரதியாரும் புதிய ஆத்திசூடியை, ஆத்திசூடி இளம்பிறை அணிந்து என்று தான் தொடங்குகிறார். ஆயினும் அக்கடவுள் வாழ்த்தைப் பல்சமயக் கடவுள் வாழ்த்தாக அமைக்கிறார். அதற்குப் பரம்பொருள் வாழ்த்து என்று பெயரிடுகிறார்.

**ஆத்திசூடி யிளம்பிறை யணிந்து
மோனத் திருக்கு முழுவெண் மேனியான்
கருநிறங் கொண்டுபாற் கடல்மிசைக் கிடப்போன்
மகமது நபிக்கு மறையருள் புரிந்தோன்
ஏசுவின் தந்தை யெனப்பல மதத்தினர்
உருவகத் தாலே உணர்ந்துண ராது
பலவகை யாகப் பரவிடும் பரம்பொருள்
ஒன்றே; அதனியல் ஒளியுறு மறிவாம்;
அதனிலை கண்டார் அல்லலை அகற்றினார்;
அதனருள் வாழ்த்தி அமரவாழ் வெய்துவோம்.**

சிவபெருமான், திருமால், நபிக்கு அருள்புரிந்த இறைவன், இயேசுவின் தந்தை எனப் பல மதத்தவரும் பரவிடும் பரம்பொருளின் வாழ்த்தாக புதிய ஆத்திசூடியின் கடவுள் வாழ்த்தை அமைக்கிறார். கடவுள் வாழ்த்திலேயே ஒரு புதுமை.

ஔவையின் ஆத்திசூடி அமைப்பைப் பின்பற்றி, அதே அமைப்பில் புதிய ஆத்திசூடியைச் செய்கிறார். ஔவையின் பழையநீதிகளுக்கு நேர்மாறான புதிய கருத்துகளை, புரட்சிக் கருத்துகளைப் புதிய ஆத்திசூடியிற் கூறுகிறார்.

“முதூண்விரும்பேல்” என்பது ஔவையாரின் ஆத்திசூடி “ஊண்மிகவிரும்பு “ என்பது பாரதியாரின் புதிய ஆத்திசூடி.

“தையல்சொற் கேளேல் “ ஓளவையார் ஆத்திசூடி

“தையலை உயர்வுசெய்” - பாரதியார் புதிய ஆத்திசூடி

“முனை முகத்து நில்லேல்”- ஓளவையார்

“போர்த் தொழில் பழகு “ - பாரதியார்

“முனையிலே முகத்துநில்” - பாரதியார்

இவையெல்லாம் ஓளவைக்கு நேர்மாறகக் கூறும் புதிய நீதிகள். இவ்வாறே

கொடுமையை எதிர்த்து நில்

கோல் கைக்கொண்டு வாழ்

பணத்தினைப் பெருக்கு

புதியன விரும்பு

ராஜஸம்பயில்

ரொளத்திரம் பழகு

என்றெல்லாம் கூறுகிறார். இவையும் ஓளவைக்கு மாறானவையே. ஆயினும் காலத்திற்கேற்றவை. அடிமை வாழ்வு அகல இவையெல்லாம் வேண்டும் என்று விரும்புகிறார். கொடுமையை எதிர்த்து நிற்க வேண்டும் என்கிறார். பார்த்துக் கொண்டு ஒதுங்கி நிற்கக் கூடாது என்று கருதுகிறார். கையில் கோல் (பிரம்பு அல்லது கைத்தடி) வைத்துக் கொள்ளச் சொல்கிறார். பாரதியார் கையில் பிரம்பு வைத்திருந்தார். விவேகானந்தரும் வைத்திருந்தார். ஆளுயர பெரிய கைத்தடி. வள்ளலாரும் சில சமயம் பிரம்பு வைத்திருந்த வரலாறுண்டு. நாமும் இளமையில் சிலகாலம் கைப்பிரம்பு வைத்திருந்தோம். பணத்தினைப் பெருக்கு என்கிறார். பணத்தைப் பெருக்குவதில், அதிகம் சம்பாதிப்பதில் தவறில்லை நல்ல வழியில் ஈட்டவேண்டும். நல்ல வழிகளில் செலவழிக்க வேண்டும். ராஜஸம் பயில், ரொளத்திரம் பழகு என்கிறார். விவேகானந்தரும் இப்படிச் சொன்னார். சாதுவாக இருக்கிறோம். சத்துவகுணத்துடன் இருக்கிறோம் என்று கோழையாக இருக்கக்கூடாது. தேவையான சந்தர்ப்பங்களில் வீரங்கூர்ந்து எழவேண்டும். சத்துவத்தில் ராஜசம் வேண்டும். கடிதோச்சி மெல்ல எறியும் அளவுக்கு ரொளத்திரமும் பழகியிருக்க வேண்டும்.

“வேதம் புதுமை செய்” என்கிறார். அருமையான கருத்து. வேதாகமங்களைப் பற்றி வள்ளலார் பாரதியார் கருத்துகளை முன்னரே கூறியுள்ளோம். வேதம் புதுமை செய்ய வந்தவர்கள் வள்ளலாரும் பாரதியாரும்.

“வையத் தலைமை கொள்” என்கிறார். “யோகசித்தி” என்ற வேண்டுகோட் பாடலிலும், “வையத்தலைமை எனக்கருள்வாய். அன்னை வாழி நினதருள் வாழி” என்று வேண்டுகிறார். வள்ளலாரும் பாரதியாரும் வையத்தலைமை கொள்ள வந்தார்கள்.

புதிய அறம்பாட வந்த மறவன் என்று பாரதியாரைப் பாரதிதாசன் கூறினார். நூற்றுக்கு நூறு உண்மை . புதிய ஆத்திசூடியே அதைக்காட்டும். சுவை புதிது, பொருள்புதிது, வளம் புதிது, சோதிமிக்க நவகவிதை என்று பாரதியாரே கூறுவது போன்று ஒரு புதிய மரபைப் பாரதியார் தோற்றுவிக்கிறார். பலவகைகளிலும் புதிய மரபுகளுக்குப் பாரதியார் ஒரு முன்னோடியாகத் திகழ்கிறார்.

ஒளவையார் ஆத்திசூடியைப் பாடி ஏழுநூறுக்கு மேற்பட்ட ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. பாரதியார் பாடும் வரை யாரும் அந்த ஏழுநூறு ஆண்டுகளில் புதிய ஆத்திசூடி பாடவில்லை. பாரதியார் பாடினார். அதன்பின் பலர் புதிய ஆத்திசூடி பாடிவிட்டனர். புதிய ஆத்திசூடி மரபுக்கு வித்திட்டவர் பாரதியாரே.

- | | | |
|-------------------------------|---|-------------------------------|
| 1. புதிய ஆத்திசூடி | - | பாரதியார் |
| 2. பொது நெறி(புதிய ஆத்திசூடி) | - | சுத்தானந்த பாரதியார் |
| 3. தமிழ்சூடி | - | டாக்டர் வ.சுப. மாணிக்கம் |
| 4. புதிய ஆத்திசூடி | - | கவிஞர் வாணிதாசன் |
| 5. ஆய்வு சூடி | - | தமிழண்ணல் |
| 6. பொதுவுடைமை ஞான அறிவுசூடி- | - | டாக்டர்.ந. சஞ்சீவீ |
| 7. நெறிசூடி | - | கவிஞர் நாரா.நாச்சியப்பன் |
| 8. அறவியல் சூடி | - | பதிப்புச்செம்மல் ச.மெய்யப்பன் |
| 9. நீதிசூடி | - | புலவர் சோம.இளவரசு |
| 10. வரதராசன் ஆத்திசூடி | - | கிருஷ்ணகிரி |
| ஆத்திசூடி | - | பொ.கு.வரதராசன் |
| 11. முத்துச்சூடி | - | காரைக்குடி, ரெ.முத்துகணேசன் |

ஆகிய பதினொரு புதிய ஆத்திசூடிகள் 1980-வரை வெளிவந்துள்ளன. இவற்றையெல்லாம் தொகுத்துப் புதிய ஆத்திசூடிகள் 12 (ஒளவையார் ஆத்திசூடியையும் சேர்த்து) என்று சிதம்பரம் மணிவாசகர் நூலகம் 1980-இல் வெளியிட்டது. அதன்பின் சில பல புதிய ஆத்திசூடிகள் வெளிவந்திருக்கலாம்.

சைவ ஆத்திசூடி, சன்மார்க்க ஆத்திசூடி என்று இரண்டு புதிய ஆதிசூடிகளை நாமும் (ஊரன் அடிகள்) செய்திருக்கிறோம்.(வெளியீடு1993).

காலத்திற்கேற்ப வளர்ந்து கொண்டே வரும் ஒரு புதிய மரபுக்கு வித்திட்ட பெருமை பாரதியாருக்கே உரியது.

வள்ளலார் பாடிய மரணமிலாப் பெருவாழ்வு

பாரதியார் பாடிய மரணத்தை வெல்லும் வழி

பாரதியார் பேசிய

“மனிதனுக்கு மரணமில்லை”

வள்ளலாருடைய சமரச சுத்த சன்மார்க்கத்தின் முடிபு சாகாதிருத்தல்; மரணமில்லாப் பெருவாழ்வு.

“சாகாதவனே சன்மார்க்கி” என்று வள்ளலார் உபதேசிக்கிறார்.

சன்மார்க்கத்தின் முடிவு சாகாத கல்வியைத் தெரிவிப்பதேயன்றி வேறில்லை. சாகிறவன் சன்மார்க்க நிலையைப் பெற்றவனல்லன். சாகாதவனே சன்மார்க்கி.

என்பது வள்ளலாரின் உபதேசம் (திருஅருட்பா உரைநடைப்பகுதி. ஊரன் அடிகள் முதற்பதிப்பு 1978-பக்.307, உபதேசக் குறிப்புகள்)

“சாகாத கல்வியே கல்வி” என்று வள்ளலார் ஒரு பாடலிற் பாடுகின்றார். பாடலின் முதலடியே இதுதான். சாகாத கல்வியே கல்வி என்றே பாடலைத் தொடங்குகிறார். (திரு அருட்பா.3678)

“துஞ்சாத நிலை ஒன்று சுத்த சன்மார்க்கச் சூழலில் உண்டு, அது சொல்லளவன்றே” என்று பாடுகிறார்(4959).

“என் மார்க்கம் இறவாத சன்மார்க்கம் தோழி” என்று பாடுகிறார்.(4960) “என்மார்க்கம் இறப்பொழிக்கும் சன்மார்க்கம் தானே” என்று மற்றொரு பாடலிலும் கூறுகின்றார்.(5601) “மரணமில்லாப் பெருவாழ்வில் வாழ்ந்திடலாம் கண்டீர்” என்று மக்களை அறை கூவி அழைக்கிறார். (5576)

சாகாக்கல்வி, சாகாவரம், இறவாவரம், அழியாஉடம்பு, மரணம் தவிர்த்தல் என்றெல்லாம் பாடும் பாடல்கள் வள்ளலாரின் திருவருட்பாவில் நூற்றுக்கணக்கில் உண்டு.

சுத்ததேகம், பிரணவதேகம், ஞானதேகம் என்று மூவகைத் தேகசித்திகளை வள்ளலார் உபதேசிக்கிறார்.

சுத்ததேகம் - ஒளி உடம்பு

பிரணவதேகம் - ஒலி உடம்பு

ஞானதேகம் - அருள் உடம்பு

நம்முடைய சாதாரண ஊன் உடம்பு, ஒளி உடம்பாக, ஒலி உடம்பாக, அருள் உடம்பாக மாற்றப் பெற்றுவிட்டால் மரணமில்லை. உடம்பு பிணமாக விழாது. மண்ணுக்கோ நெருப்புக்கோ இரையாகாது. கண்ணுக்குப் புலனாகாத அரு(ள்) உடம்பாகிக் கடவுள் நிலையை அடையும்.

இந்நிலையை அடைந்தவர்கள் உடம்போடே மறைவர்; உடம்போடே சித்தி பெற்றுவிடுவர். இவ்வாறு சித்தி பெற்றவர் வள்ளலார். வள்ளலாருக்கு முன் இவ்வாறு சித்தி பெற்றவர்கள் சைவ சமயகுரவர் நால்வர், சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர். சமயகுரவர்கள் நால்வரும் உடம்போடு முத்தி பெற்றவர்கள். சமய குரவர் நால்வருக்கும் வள்ளலாருக்கும் பூமியில் சமாதி இல்லை. தகனத்தைப்பற்றிய பேச்சுக்கே இடமில்லை. உடம்பு பிணமாக விழாது. நெருப்பில் எரிக்கப்படாது. பூமியில் சமாதி வைக்கப்படாது, உடம்போடே முத்தி சித்தி பெற்றவர்கள் நால்வரும் வள்ளலாரும். ஆழ்வார்கள் பன்னிருவரில் திருப்பாணாழ்வாரும் ஆண்டாள் நாச்சியாரும் திருவரங்கத்தில் அரங்கநாதரின் விக்கிரகத்தில் ஐக்கியமானவர்கள்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு சாகாக்கலை இந்து சமயத்தில் மிகப் பழங்காலந்தொட்டு வள்ளலார் வரை அங்கங்கே, அவ்வக்காலத்தில் மிக அரிதாக உரிய பக்குவான்மாக்களின் விடயத்தில் நிகழ்ந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. சங்க இலக்கியங்கள், திருக்குறள், தேவாரம், திருவாசகம், திருமந்திரம், சுத்தசாதகம், ஒளவைக்குறள், சித்தர் பாடல்கள், தாயுமானவர் பாடல், வள்ளலாரின் திருவருட்பா ஆகியவற்றில் இதற்கு ஆதாரங்கள் உள்ளன.

இவற்றைப் பற்றி விரிவாக விளக்கி “வள்ளலார் மறைந்தது எப்படி, சாகாக்கலை ஆராய்ச்சி” என்றே நாம் ஒரு நூல் எழுதியுள்ளோம். (1976) விரிவாக இங்கு இடமில்லை. விரிவாக அறிய விரும்புவோர், இராமலிங்க அடிகள் வரலாறு, வள்ளலார் மறைந்தது எப்படி போன்ற எமது நூல்களிற் காண்க.

ஒன்றை மட்டும் கூறி (அழுத்தந்திருத்தமாகக் கூறி) மேற்செல்வோம். ஒரு ஞானி இறுதிப் பிறப்பில் உடம்போடு மறைந்துவிடும் ஒரு நிலை உண்டு. அதற்கு மேல் அவருக்கு மறுபிறப்பு இல்லை. அப்பிறப்பு உடம்பே அவருக்கு நித்திய தேகம். அத்தேகமும் உரு உடம்பாக அன்றி அரு உடம்பாக அருள் உடம்பாக ஆகிவிட்டதால் நம் கண்களுக்குப் புலனாகாது. இனிப் பிறப்பின்றிக் கடவுள் நிலையில் அவர்கள் என்றும் இருப்பர்.

வள்ளலார் கூறும் மரணமில்லாப் பெருவாழ்வை இந்த அளவுக்கு மிகவும் சுருக்கமாக இங்கே விளங்கிக் கொள்வது இந்நூலுக்குப் போதுமானது.

இதைப்போன்ற ஒரு கருத்து பாரதியாருக்கும் இருந்திருக்கிறது. மரணத்தை வெல்லும் வழி என்று சில பாடல்களைப் பாரதியார் பாடியிருக்கிறார். மனிதனுக்கு மரணமில்லை என்ற தலைப்பில் ஒரு சொற்பொழிவை (தமது இறுதிக் காலத்தில்)

ஆற்றியிருக்கிறார். பாரதி பாடிய மரணத்தை வெல்லும் வழியையும் மனிதனுக்கு மரணமில்லை என்ற சொற்பொழிவையும் காண்போம்.

பாரதி அறுபத்தாறு

மரணத்தை வெல்லும் வழி

பாரதியார் புதுச்சேரியில் வாழ்ந்த காலம். குவளைக்கண்ணன் என்று ஒரு நெருங்கிய நண்பர். இருவருமாக அதிகாலையில் நீராடச் செல்வார்கள். அப்படி ஒருநாள் சென்று கொண்டிருந்தபோது குவளைக் கண்ணனைப் பார்த்துப் பாரதியார் கேட்டார். கண்ணா! ஆழ்வார்கள் எத்தனை பேர்? இது பாரதியார் கேள்வி. பன்னிரண்டு பேர். இது குவளைக் கண்ணனின் பதில். கேள்வியும் பதிலுமாய்ப் பேச்சு தொடர்ந்தது.

ஆழ்வார்கள் பாடிய பாடல்கள் மொத்தம் எவ்வளவு? நாலாயிரம். உண்மையில் நாலாயிரத்துக்கும் சிறிது குறைவு. மொத்தமாக நாலாயிரம் என்பது கணக்கு.

இவ்வளவுதானா! பார்! ஆழ்வார்கள் பன்னிரண்டு பேரும் பாடியது நாலாயிரம். நான் ஒருவனே ஆறாயிரம் பாடுகிறேன்.

ஆறாயிரம் பாடும் சங்கற்பத்தைப் பாரதி அப்போதே மேற்கொண்டார். பேச்சு நிறைந்தது. இருவரும் நீராடித் திரும்பினர்.

அன்றே பாரதியார் மௌன விரதம் தொடங்கினார். நாற்பது நாள் மௌனம். ஓயாது ஒழியாது பாடிக்கொண்டும் பேசிக்கொண்டும் இருக்கும் பாரதியார் நாற்பது நாள் மௌன விரதத்தைக் கடைப்பிடித்தார். “மோனம் என்பது ஞான வரம்பு” என்றார் ஒளவையார். தாயுமானவரது குருவின் பெயர் மௌனகுரு. அவர் திருமூலர் மரபில் வருபவர். மூலன் மரபில் ஒரு மௌனகுருவே என்று தாயுமானவர் பாடுகிறார். ஓயாத ஒழியாத பேச்சு, பாட்டு. இது ஒரு எல்லை. மௌனம் மற்றொரு எல்லை. இவ்விரு நிலைகளையும் கண்டவர் பாரதியார். நாற்பது நாள் மௌனம் இருந்து ஆறாயிரத்தைப் பாடத் தொடங்கினார். நம்முடைய தீயூழ் (துரதிட்டம்) அறுபத்தாறோடு நின்று போயிற்று. “பாரதி அறுபத்தாறு” என்று இன்று வழங்குகிறது. பாரதி ஆறாயிரமாக விரிய வேண்டியது அறுபத்தாறாகச் சுருங்கிவிட்டது. உலகம் கொடுத்து வைத்தது அவ்வளவுதான். இந்த பாரதி அறுபத்தாறில்தான் மரணத்தை வெல்லும் வழியைப் பாடுகிறார்.

முதற்காண்டம் என்று காண்ட எண்ணிட்டுத் தொடங்குகிறார். எத்தனை காண்டங்கள், என்னென்ன காண்டங்கள் பாட எண்ணினாரோ! முதற்காண்டமும் முற்றுப்பெறாது போயிற்று.

முதற்காண்டம்

கடவுள் வாழ்த்து - பராசக்தி துதி

மரணத்தை வெல்லும் வழி

அசுரர்களின் பெயர்

சினத்தின் கேடு.

தேம்பாமை

பொறுமையின் பெருமை

கடவுள் எங்கே இருக்கிறார்.

குருக்கள் ஸ்துதி(குள்ளச்சாமி புகழ்)

குருதர்சனம்

உபதேசம்

கோவிந்தசாமி புகழ்

யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமியின் புகழ்

குவளைக்கண்ணன் புகழ்

பெண் விடுதலை

தாய் மாண்பு

காதலின் புகழ்

விடுதலைக் காதல்

சர்வமத சமரசம் (கோவிந்த சுவாமியுடன் சம்பாஷாணை)

இத்தலைப்புகளில் ஒவ்வொன்றிலும் சிற்சில பாடல்கள். எல்லாம் சேர்ந்து அறுபத்தாறோடு நின்றுவிட்டது. ஆறாயிரமாகத் தொடராது நின்று விட்டது.

இதனைப் பாடத் தொடங்குகின்ற காலத்தில் பாரதியார் ஒரு வகை ஆன்மிக அனுபவ நிலையில் இருந்தார். தமிழிலும் சமஸ்கிருதத்திலும் பல ஞான நூல்களைப் படித்திருக்கிறார். வள்ளலாரைப் பற்றியும் அவர் அறிந்திருக்கிறார். திருவருட்பாவைப் படித்திருக்கிறார். அரவிந்தரோடு நெருங்கிப்பழகியிருக்கிறார் சுவாமியார்கள் பலரோடு பழக்கமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரவிந்தர் குள்ளச்சாமி, கோவிந்தசுவாமி, யாழ்ப்பாணத்துச் சுவாமி என்று சுவாமிமார்கள் பலரது தாக்கம் பாரதியாருக்கு

ஏற்பட்டிருக்கிறது. நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள், சித்தர்கள், பட்டினத்தார், தாயுமானவர், வள்ளலார், தம்காலத்து, தம்மோடு பழகிய சுவாமிமார்கள் இவ்வளவும் பாரதியாரை ஒருவகை ஆன்மிக நிலைக்கு கொண்டு சென்றன.

இயல்பாகவே பாரதியார் வேதாந்தி. பாரதியாரின் வேதாந்தம் வறட்டு வேதாந்தமன்று; திண்ணை வேதாந்தமன்று. விவேகானந்தரின் வேதாந்தம் போன்ற செயல் முறை வேதாந்தம்; நடைமுறை வேதாந்தம், பாரதியாரின் தேசியம் பலராலும் அறியப் பெற்ற அளவுக்கு அவரது தெய்விகம் அறியப்பெறவில்லை. தெய்விகம் அறியப்பெற்ற அளவுக்கு, அவரது ஆன்மிகம் அறியப்பெறவில்லை. பாரதியாரின் ஆன்மிகம் ஒரு தனி ஆய்வுக்கு உரியது. பாரதி ஆய்வாளர்கள் சிலர் ஓரளவு அதனைச் செய்துள்ளனர். இன்னும் விரிவாகச் செய்ய வேண்டியுள்ளது.

இனி பாரதி அறுபத்தாறுக்கு வருவோம். “எனக்கு முன்னே சித்தர் பலர் இருந்தார்ப்பா, யானும் வந்தேன் ஒரு சித்தன் இந்த நாட்டில் “ என்று பாரதியார் ஆறாயிரத்தைத் தொடங்குகிறார். தன்னைச் சித்தன் என்கிறார். எனக்கு முன்னே சித்தர்கள் பலர் இருந்தார்கள், நானும் ஒரு சித்தனாக இப்போது வந்திருக்கிறேன் என்கிறார்.

“எனக்கு முன்னே சித்தர் பல ரிருந்த ரப்பா யானும் வந்தே னொரு சித்தனிந்த நாட்டில்”

என்ற தொடக்க இருவரிகள் ஊன்றிக் கவனிக்கத் தக்கவை. வள்ளலாரும் தன்னைச் சித்தர் என்று ஒரு பாடலில் குறிப்பிடுகிறார். “பொருந்து சித்தன் ஆனேன்” என்கிறார். வள்ளலாரும் பாரதியாரும் சித்தர்கள். சித்தர்களில் இவர்கள் தனி ஒருவகை.

கடவுள் வாழ்த்து, பராசக்தி துதியாக முதலில் மூன்று பாடல்கள். அடுத்து நான்கு ஐந்து, ஆறாவது பாடல்களின் தலைப்பு மரணத்தை வெல்லும் வழி. அம்மூன்று பாடல்களையும் கீழே தருகிறோம்.

மரணத்தை வெல்லும் வழி

பொன்னார்ந்த திருவடியைப் போற்றி யிங்கு
புகலுவேன் யானறியு முண்மை யெல்லாம்;
முன்னோர்க ளெவ்வுயிருங் கடவு ளென்றார்,
முடிவாக அவ்வுரையை நான்மேற் கொண்டேன்;
அன்னோர்க ளுரைத்த தன்றிச் செய்கையில்லை.
அத்தை நலைகண்டால் மரண முண்டோ?
முன்னோர்க ளுரைத்தபல சித்த ரெல்லாம்
முடிந்திட்டார், மடிந்திட்டார், மண்ணாய்விட்டார். 4

பொந்திலே யுள்ளாராம், வனத்தி லெங்கோ

புதர்களிலே யிருப்பாராம், பொதியை மீதே
 சந்திலே சவுத்தியிலே நிழலைப் போல
 சற்றேயங் கங்கேதென் படுகின் றாராம்,
 நொந்தபுண்ணைக் குத்துவதிற் பயனொன் றில்லை;
 நோவாலே மடிந்திட்டான் புத்தன்; கண்டீர்
 அந்தணனாம் சங்கரா சார்யன் மாண்டான்;
 அதற்கடுத்த விராமா நுஜனும் போனான் ..5

சிலுவையிலே அடியுண்டு யேசு செத்தான்;
 தீயதொரு கணையாலே கண்ணன் மாண்டான்;
 பலர்புகழு மிராமனுமே யாற்றில் வீழ்ந்தான்;
 பார்மீது நான்சாகா திருப்பேன், காண்பீர்!
 மலிவுகண்ட ரிவ்வுண்மை, பொய்கூ றேன்யான்
 மடிந்தாலும் பொய்கூறேன் மானு டர்க்கே,
 நலிவுமில்லை, சாவுமில்லை, கேளீர், கேளீர்,
 நாணத்தைக் கவலையினைச் சினத்தைப் பொய்யை .6

மரணத்தை வெல்லும் வழி என்ற தலைப்பிலுள்ள மேல் மூன்று பாடல்களையும் சொல்சொல்லாக வரி வரியாக ஊன்றிப் படித்து உணரவேண்டும்.

பொன்னார்ந்த திருவடியைப் போற்றி இங்கு புகலுவேன் யான் அறியும் உண்மையெல்லாம் என்று பராசக்தியின் பொன்னார் திருவடிகளைப் போற்றி, தமக்குத் தெரிந்த உண்மைகளை எல்லாம் கூறத் தொடங்குகிறார்.

**முன்னோர்கள் எவ்வுயிரும் கடவுள் என்றார்
 முடிவாக அவ்வுரையே நான்மேற்கொண்டேன்**

என்கிறார். கடவுள் எட்டு இடத்திலே இருக்கிறார். எட்டு வடிவத்திலே இருக்கிறார் என்று முன்னோர்கள் பலரும் சொன்னார்கள். அட்ட மூர்த்தம் என்றார்கள். பஞ்சபூதங்கள் ஐந்து, சூரிய சந்திரர்கள், ஆன்மா ஆகிய எட்டுமே அட்டமூர்த்திகள். பஞ்சபூதங்களுக்குப் பஞ்சபூதத் தலங்கள் என்றே கோயில்கள் உள்ளன. சூரியனும் சந்திரனும் பரிவார தெய்வங்களாகக் கோயிலில் வைத்து வழிபடப் பெறுகின்றனர். பஞ்சபூதங்கள் ஐந்து, சூரியன் ஆறாவது, சந்திரன் ஏழாவது ஆக ஏழு இடங்கள் எல்லாருக்கும் தெரிகிறது. எட்டாவது இடமாகிய ஆன்மா(உயிர்) எல்லாருக்கும் எட்டாத இடமாகவே இருக்கிறது. வள்ளலாருக்கு அது எட்டிய இடம். ஏனையோருக்கு எட்டா இடம்.

உயிர்களிலே கடவுளைக் கண்டவர் வள்ளலார். உயிர்களிலே கடவுளைக் காட்ட வந்தவர் வள்ளலார். உடம்பெல்லாம் கோயில்கள். உயிர்களுெல்லாம் கடவுள்கள். என்பது வள்ளலார் கொள்கை.

உயிருள் யாம் எம்முள் உயிர் இவை உணர்ந்தே

உயிர்நலம் பரவுகென் றுரைத்த மெய்ச்சிவமே

என்பது வள்ளலார் அருளிய அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவலின் இரண்டு அடிகள் (973-4). உயிர்களுக்குள்ளே நான் இருக்கிறேன். எனக்குள்ளே உயிர்கள் இருக்கின்றன. ஆதலால் உயிர் நலம் பரவுக என்று அருட்பெருஞ்ஜோதிச் சிவம் வள்ளலாருக்குக் கூறிற்றாம். வள்ளலார் கூறுகிறார். உயிர்நலம் பரவுதல் வள்ளலார் கொள்கை.

எல்லா உயிர்களையும் தன்னைப்போல் கருதி ஒழுகும் ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கமே, மரணமிலாப் பெருவழவுக்கு வழி என்பது வள்ளலார் கொள்கை. அதை அப்படியே பாரதியார் இங்கெடுத்துக் கூறுகிறார். முன்னோர்கள் எவ்வயிரும் கடவுள் என்றார். முடிவாக அவ்வரையை நான் மேற்கொண்டேன் என்கிறார்.

அன்னோர்கள் உரைத்ததன்றிச் செய்கையில்லை என்கிறார். எல்லாருமே சொன்னார்கள். ஆனால் வள்ளலார் போன்ற சிலரே செய்தார்கள். செய்து காட்டினார்கள். அத்வைத நிலைகண்டால் மரணமுண்டோ? என்று கேட்கிறார். முன்னோர்கள் உரைத்த பல சித்தர் எல்லாம் முடிந்திட்டார். மடிந்திட்டார், மண்ணாய்விட்டார் என்கிறார். அப்படி ஆனவர்களின் பட்டியல் ஒன்றைப் பின்னே அடுத்த பாடலிற் கொடுக்கிறார்.

அப்பட்டியலைத் தருவதற்கு முன்பு, அந்த சித்தர்களின் நிலையைப் பற்றிச் சம்பிரதாயமாகக் கூறப்பெற்றுவரும் செய்திகளைக் கூறி எள்ளி நகையாடுகிறார். சித்தர்கள் பொந்துகளில் இன்றும் இருக்கிறார்களாம் வனத்தில் எங்கெங்கோ புதர்களிலே இருக்கிறார்களாம், பொதிகை மலைமீது இருக்கிறார்களாம், சந்துகளிலே சவுத்திகளிலே நிழலைப்போல சிறிது சிறிது அங்கங்கே தென்படுகிறார்களாம். இப்படியெல்லாம் மக்கள் சொல்லிக் கொள்ளுவதை சொல்லி, ”நொந்த புண்ணைக் குத்துவதில் பயனொன்றில்லை” என்று கூறுகிறார். இதற்கும் பின்னர் தான் பெரும்போடு போடுகிறார். நொந்தபுண்ணைக் குத்துவதில் பயனொன்றில்லை. என்றவர் குத்திக் காட்டுகிறார்.

**“நோவாலே மடிந்திட்டான் புத்தன்; கண்டீர்
அந்தண னாம் சங்க ராசார்யன் மாண்டான்
அதற்கடுத்த இராமானுஜனும் போனான்
சிலுவையிலே அடியுண்டு யேசு செத்தான்
தீயதொரு கணையாலே கண்ணன் மாண்டான்
பலர் புகழும் இராமனுமே ஆற்றில் வீழ்ந்தான்”**

என்று புத்தர், சங்கரர், இராமானுஜர், இயேசு, கிருஷ்ணர், இராமர் இவர்கள் அடைந்திட்ட முடிவைக் கூறுகிறார். இவர்களையெல்லாம் போற்றிப் புகழ்ந்து இவரே பாடியிருக்கிறார். ஆனால் இங்கு மரணத்தை வெல்வதைப் பற்றிச் சொல்லப் புகுந்த இடத்தில், இவர்களும் மரண முற்றார்கள் என்று கூறுகிறார்.

இவற்றையெல்லாம் கூறுவதற்கு, இப்படியெல்லாம் கூறுவதற்கு ஒரு துணிவு வேண்டும். அத்துணிவு பாரதியாரைத் தவிர வேறு யாருக்கும் இல்லை. பாரதியாரைத்

தவிர வேறு யாரும் இப்படிப் பாடவில்லை; பாடவும் முடியாது. இனி ஒவ்வொன்றாக, ஒவ்வொருவர் செய்தியாகப் பார்ப்போம்.

நாவாலே மடிந்திட்டான் புத்தன்

புத்தர் பரிநிர்வாணம் அடைந்த நாளில் சுந்தன் என்ற காட்டுவேடன் ஒருவன் அவருக்கு விருந்திட்டு உபசரித்தான். காட்டுப் பன்றி இறைச்சியைச் சமைத்துப் பரிமாறிவிட்டான். பரிமாறப்படும்போதுதான் புத்தர் அதனை அறிந்தார். தனக்கு மட்டும் அதைப் பரிமாறச் சொன்னார். மற்றவர்களுக்கு அதைப் பரிமாற வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டார். புத்தர் உண்ட கடைசி உணவு சுந்தன் அளித்த விருந்துணவே. அதில் காட்டுபன்றி இறைச்சியும் கலந்திருந்தது. நம் கண்ணப்ப நாயனார் கதைபோலத்தான். சுந்தன் விருந்துவைத்த அன்று வைகாசிப் பெளர்ணமிநாளில் புத்தர் பரிநிர்வாணமடைந்தார்.

சுந்தன் அளித்த விருந்துணவு ஒத்துக்கொள்ளாமல் வயிற்றுநோய் ஏற்பட்டு, அதனால் புத்தர் பரிநிர்வாணமடைந்தார் என்று ஒரு வரலாறு. சுந்தன் அளித்த விருந்தில் பன்றி மாமிசம் இல்லை, பன்றி மாமிசம் போன்று சிவந்த தோற்றமளிக்கும் ஒருவகைக் காளான் அது என்று ஒரு வரலாறு.

புத்தர் பிறந்தநாள், ஞானம் பெற்ற நாள், பரிநிர்வாணமடைந்த நாள் ஆகிய மூன்றுமே வைகாசிப் பெளர்ணமி தான். இப்படி ஒரு ஒற்றுமை புத்தரைத்தவிர வேறு யாருடைய வரலாற்றிலும் காணப்படவில்லை. புத்தரும் வள்ளலாரும் என்ற எமது நூலில் இவற்றையெல்லாம் விரிவாகக்காணலாம்.

புத்தர் ஞானம் பெற்ற நாளில் சுஜாதை பால்பாயாசம் அளித்தாள். பரிநிர்வாணம் பெற்ற நாளில் சுந்தன் பன்றி இறைச்சியைப் படைத்தான். இந்த இரண்டு விருந்துகளையும் புத்தர் சமமாகவே கருதினார். பரிநிர்வாணத்திற்கு முன் அணுக்கத் தொண்டர் ஆனந்தரிடம்.

“ ஆனந்த! சுந்தன் அளித்த உணவினாலே புத்தர் நோய்வாய்ப்பட்டு இறந்தார் என்று சிலர் கூறக்கூடும். அது தவறு. சுந்தன் அளித்த உணவுதான் ததாகதர் அருந்திய கடைசி உணவு. அதன்பின் ததாகதர் பரிநிர்வாணம் அடைந்தார். ஆதலின் சுந்தன் புண்ணியவான். ததாகதர் வாயினாலேயே இவ்வாறு கூறியதை நான் காதால் கேட்டேன் என்று சுந்தனிடம் கூறு. இரண்டு உணவுகள் ததாகதருக்கு உதவி புரிந்தன. ஒன்று போதி ஞானம் பெற்ற நாளில் சுஜாதை அளித்த பால்பாயசம். மற்றொன்று பரிநிர்வாண நாளில் சுந்தன் அளித்த விருந்து. இவ்விரண்டையும் ததாகதர் ஒன்றுபோலவே மதித்தார் என்று சுந்தனுக்குக்கூறு”

எனக் கூறியருளினார். வரலாறு எப்படியோ! உண்மை எப்படியோ! என்றாலும் பாரதியார் நாவாலே மடிந்திட்டான் புத்தன் கண்டீர் என்று பாடினார்.

அந்தணனாம் சங்கராசார்யன் மாண்டான்

அந்தணனாம் சங்கராசார்யன் என்றது ஆதிசங்கரரை. ஆதி சங்கரர் இமயமலைச் சாரலில் உள்ள கோதாரநாதத்திற்குச் சென்று அந்தர்த்தானமாகி விட்டார், தீரென யாருக்கும் கட்புலனாவது மறைந்துவிட்டார் என்பதே வரலாறு. சங்கராசார்யன் மாண்டான் என்றால் வேதாந்த உலகம் ஒப்புமா?

அதற்கடுத்த இராமானுஜனும் போனான்

சங்கரரைச் சொன்னால் அதற்கு அடுத்த இராமானுஜரைச் சொல்லவேண்டும். இராமானுஜருடைய சமாதி ஸ்ரீரங்கம் கோயிலுக்குள் உள்ளது. ஆயிரங்கால் மண்டபத்தின் எதிரே உள்ள சேஷராயர் மண்டபத்தில் உடையவர் சந்நிதி உள்ளது. இராமானுஜருக்கு உடையவர் என்றும் ஒரு பெயர். உடையவர் சந்நிதி இராமானுஜரின் பூத உடல் அடக்கம் செய்யப்பெற்ற இடமே என்பர். அது ஜீவ சமாதி என்பர். இராமானுஜரின் உடல் இன்னும் அழியாமல் அங்குள்ளது என்பர். இதைப் பற்றிக் கூறப்பெறும் கருத்துகளும் கதைகளும்பல. அந்தணனாம் சங்கராசார்யன் மாண்டான் என்று கூறிய பாரதியார், அதற்கடுத்த இராமானுஜனும் போனான் என்று இலேசாகக் சொல்லிவிட்டார். வைணவ உலகம் ஏற்குமோ?

சிலுவையிலே அடியுண்டு ஏசு செத்தான்

இயேசுநாதர் சிலுவையில் அறையப்பட்டு இறந்தார் என்பது வரலாறு. அதன்பின் அவர் கல்லறையிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தார் என்பதும் வரலாறு. சிலுவையிலே அடியுண்டு ஏசு செத்தான் என்று இலேசாகக் கூறிவிட்டார் பாரதியார்.

தீயதொரு கணையாலே கண்ணன் மாண்டான்

கிருஷ்ணாவதாரத்தின் இறுதியில் கிருஷ்ணபரமாத்மா ஒரு வனத்தில் மரத்தடியில் படுத்திருந்தார். வேட்டையாட வந்த வேடன் அவருடைய சிவந்த பாதங்களைப் பார்த்து, தூரத்திலேயே இருந்து செடி கொடிகளினூடே பார்த்ததால், ஏதோ ஒரு மிருகம் படுத்திருப்பதாக எண்ணி அம்பெய்து விட்டானாம்,. அவ்வம்பு தைத்து கிருஷ்ணர் மரணமடைந்தாராம். இவ்வாறு ஒரு வரலாறு. பாரதியாரும் தீயதொரு கணையாலே கண்ணன் மாண்டான் என்று பாடிவிட்டார்.

பாரதியாரின் கவிதைகளிலே, கண்ணன் பாட்டு ஒரு தனிவகை. பாரதியின் கண்ணபக்திக்கு எல்லையே இல்லை.

கண்ணன் என் தோழன்

கண்ணன் என் தாய்

கண்ணன் என் தந்தை

கண்ணன் என் சேவகன்
கண்ணன் என் அரசன்
கண்ணன் என் சீடன்
கண்ணன் எனது சற்குரு என் குழந்தை
கண்ணன் என் விளையாட்டுப்பிள்ளை
கண்ணன் என் காதலன்
கண்ணன் என் காந்தன்
கண்ணம்மா என் காதலி
கண்ணன் என் ஆண்டான்
கண்ணம்மா எனது குலதெய்வம்

என்று கண்ணனைத் தோழனாய், தாயாய், தந்தையாய், சேவகனாய், அரசனாய், சீடனாய், குருவாய், குழந்தையாய், விளையாட்டுப் பிள்ளையாய், காதலனாய், காந்தனாய், காதலியாய், ஆண்டானாய், குலதெய்வமாய் இவ்வாறு எல்லாமே கண்ணனாய், கண்ணனே எல்லாமாய்க் கண்ட பாரதியார், கண்ணன் புகழைப் பக்கம் பக்கமாகப் பலப் பல பாடல்கள் பாடிய பாரதியார், கண்ணன் அவதார நிறைவைத் “தீயதொரு கணையாலே கண்ணன் மாண்டான்” என்று ஒரே வரியில் இலேசாகக் கூறிவிட்டார்.

பலர்புகழும் இராமனுமே ஆற்றில் வீழ்ந்தான்

இராமாவதாரத்தின் நிறைவில் இராமர் என்ன ஆனார்? சரயு நதியில் மூழ்கித் தன்னடிச்சோதிக்கு எழுந்தருளினார் என்பது வரலாறு. இராமனுமே ஆற்றில் வீழ்ந்தான் என்று இராமாவதாரத்தை முடித்துவிட்டார் பாரதி.

புத்தன் மடிந்திட்டான்
சங்கராசார்யன் மாண்டான்
இராமானுஜனும் போனான்
இயேசு செத்தான்
கண்ணன் மாண்டான்

இராமன் ஆற்றில் வீழ்ந்தான்.

என்று எல்லாரையும் கூறிவிட்டு, பார் மீது நான் சாகாதிருப்பேன் காண்பீர் என்று கூறுகிறார். மலிவு கண்டீர் இவ்வுண்மை என்கிறார். பொய் கூறேன் என்கிறார். மடிந்தாலும் பொய் கூறேன் என்கிறார். மானுடர்க்கே நலிவுமில்லை, சாவுமில்லை, கேளீர்! கேளீர்! என்று அறை கூவுகிறார்.

அடுத்த பாடலில் தலைப்பு “அசுரர்களின் பெயர் “ அடுத்த இரண்டு பாடல்கள் “ சினத்தின் கேடு “ ஆக இம்மூன்று பாடல்களையும் காணவேண்டும்.

அசுரர்களின் பெயர்

அச்சத்தை வேட்கைதனை அழித்து விட்டால்
அப்போது சாவுமங்கே அழிந்து போகும்,
மிச்சத்தைப் பின் சொல்வேன்; சினத்தை முன்னே
வென்றிடுவீர், மேதினியில் மரண மில்லை;
துச்சமெனப் பிறர் பொருளைக் கருத லாலே;
சூழ்ந்த தெலாங் கடவுளெனச் சுருதி சொல்லும்
நிச்சயமா ஞானத்தை மறத்த லாலே,
நேர்வதே மானுடர்க்குச் சினத்தீ நெஞ்சில். .. 7

சினத்தின் கேடு

சினங்கொள்வார் தமைத்தாமே தீயாற் சுட்டுச்
செத்திடுவா ரொப்பாவார்; சினங்கொள் வார்தாம்
மனங்கொண்டு தங்கமுத்தைத் தாமே வெய்ய
வாள் கொண்டு கிழித்திடுவார் மாளு வாராம்
தினங்கோடி முறைமனிதர் சினத்தில் வீழ்வார்,
சினம்பிறர் மேற் றாங்கொண்டு கவலை யாகச்
செய்ததெணித் துயர்க்கடலில் வீழ்ந்து சாவார். 8

மாகாளி பராசக்தி துணையே வேண்டும்;
வையகத்தி லெதற்குமினிக் கவலை வேண்டா;
சாகாம லிருப்பதுநஞ் சதுரா லன்று:
சக்தியரு ளாலென்றோ பிறந்தோம் பார்மேல்?
பாகான தமிழினிலே பொருளைச் சொல்வேன்
பாரீர் நீர் கேளிரோ, படைத்தோன் காப்பான்
வேகாத மனங்கொண்டு களித்து வாழ்வீர்
மேதினியி லேது வந்தா லெமக்கென் னென்றே. 9

அச்சம், ஆசை (வேட்கை), கோபம் (சினம்)முதலியவற்றையெல்லாம் அசுரர்கள் என்கிறார் பாரதியார். அச்சத்தை வேட்கைதனை அழித்துவிட்டால் அப்போது சாவுமெங்கே அழிந்து போகும். மிச்சத்தைப் பின்பு சொல்வேன். சினத்தை முன்னே வென்றிடுவீர். மேதினியில் மரணமில்லை என்கிறார். சினங்கொள்பவர் தம்மைத்தாமே தீயால் சுட்டுப் பொசுக்கிக் கொள்பவர் என்கிறார். வாள் கொண்டு வெட்டிக் கொள்பவர் என்கிறார். வள்ளலாரும் அச்சம் ஆசை சினம் முதலியவற்றை முற்றிலும் கைவிட வேண்டும் என்கிறார். சினத்தை உள்வேக்காடு என்பார் வள்ளலார். மனவேக்காடு என்று பாரதியார் இப்பாடலிற் கூறுகிறார். வேகாத மனங்கொண்டு களித்து வாழ்வீர் என்கிறார்.

பொறுமையின் பெருமை என்ற தலைப்பில் நான்கு பாடல்கள் உள்ளன. அவற்றில் இரண்டு பாடல்களை மட்டும் (13:14) இங்கு எடுத்துக் காட்டுகிறோம்.

**ஆனாலும் புவியின்மிசை உயிர் களெல்லாம்
அநியாய மரணமெய்தல் கொடுமை யன்றோ?
தேனான உயிரைவிட்டுச் சாக லாமோ?
செத்திடற்குக் காரணந்தான் யாதென் பீரேல்,
கோனாகிச் சாத்திரத்தை யாளு மாண்பார்
ஐகதீச சந்திரவஸு கூறு கின்றான்:
(ஞானானு பவத்திலிது முடிவாங் கண்டீர்)
“நாடியிலே அதிர்ச்சியினால் மரண” மென்றான் ...13**

**கோபத்தால் நாடியிலே அதிர்ச்சி யுண்டாம்;
கொடுங்கோபம் பேரதிர்ச்சி, சிறியகோபம்
ஆபத்தா மதிர்ச்சியிலே சிறிய தாகம்;
அச்சத்தால் நாடியெலா மவிந்து போகும்,
தாபத்தால் நாடியெல்லாம் சிதைந்துபோகும்
கவலையினால் நாடியெலாந் தழலாய் வேகும்'
கோபத்தை வென்றிடலே பிறவற் றைத்தான்
கொல்வதற்கு வழியெனநான் குறித்திட் டேனே... 14**

பூமியின் மேல் உயிர்களெல்லாம் அநியாயமாய் மரணமெய்தல் கொடுமை அல்லவா? என்று கேட்கிறார். தேனான உயிரைவிட்டுச் சாகலாமோ என்கிறார். சாவுக்குக் காரணம் என்ன? நாடியிலே அதிர்ச்சியினால் மரணம் என்று ஐகதீஸ் சந்திரபோஸ் கூறுவதாகச் சொல்கிறார். விஞ்ஞானி ஐகதீஸ் சந்திரபோஸ் கூறுவது ஞானானுபவத்திற்கும் பொருத்தமாகவுள்ளது என்கிறார்.

கோபத்தால் நாடியிலே அதிர்ச்சி உண்டாம் என்ற பாட்டு மிக நல்லதொரு பாட்டு. கொடுங்கோபம் பேரதிர்ச்சி. சிறிய கோபம் சிறிய அதிர்ச்சி. அச்சத்தால், தாபத்தால், கவலையினால் என்ற மூன்று வரிகள் நாடியெல்லாம் அவிந்து, சிதைந்து, வெந்து போவதை நயம்படக் கூறுகின்றன. கோபத்தை வெல்வதே மற்ற எல்லாவற்றையும் வெல்வதற்கு வழி என்கிறார்.

“தேம்பாமை” என்ற தலைப்பில் ஒரே ஒரு பாட்டு, பத்தாவது பாட்டாக அமைந்துள்ளது. பிறை நிலாவில் சிலநாள் வடகோடு உயர்ந்திருக்கும். சில நாள் தென்கோடு உயர்ந்திருக்கும். அதனால் பிறைக்கு ஒன்றும் பயனில்லை. வான் பிறைக்கு வடகோடு உயர்ந்தாலென்ன, தென்கோடு சாய்ந்தாலென்ன என்கிறார். இதன்பின் கூறும் இரண்டு அடிகள் தன் மிகப்பெரிய செய்தியைப் பேசும் அடிகள்.

தேம்பாமை

“வடகோடிங் குயர்ந்தென்னே, சாய்ந்தா லென்னே,
வான் பிறைக்குத் தென்கோடு” பார்மீ திங்கே,
விடமுண்டுஞ் சாகாம லிருக்கக் கற்றால்,
வேறெதுதான் யாதாயி னெமக்கிங் கென்னே?
திடங்கொண்டு வாழ்ந்திடுவோம், தேம்பல் வேண்டா;
தேம்புவதிற் பயனில்லை, தேம்பித் தேம்பி
இடருற்று மடிந்தவர்கள் கோடி கோடி
எதற்குமினி அஞ்சாதீர் புவியி லுள்ளீர்.

10

விட முண்டும் சாகாதிருக்கக் கற்றால் வேறு எது தான் யாதாயின் எமக்கிங் கென்ன என்று கேட்கிறார். விடம் உண்டும் சாகாது இருக்கக் கற்றால் என்று ஒரு வரி வைரம் பதிக்க வேண்டிய வரி விடம் - விஷம்; நஞ்சு. நஞ்சுண்டும் சாகாதிருக்கக் கற்பது எப்படி? சாக்ரட்சுக்கு விடம் கொடுத்தார்கள்; அவர் இறந்து போனார். திருநாவுக்கரசருக்குவிடம் கொடுத்தார்கள்; திருநாவுக்கரசர் சாகவில்லை. அப்பர் (திருநாவுக்கரசர்) விடமுண்டும் சாகாமலிருக்கக் கற்றவர். அப்பரும் சம்பந்தரும் சுந்தரரும் மாணிக்கவாசகரும் வணங்கும் சிவபெருமான் விடமுண்ட கண்டர். திருநீலகண்டர், தேவர்கள் அமிர்தத்தை உண்டும் சாவார்கள். அப்பர் நஞ்சுண்டும் சாகவில்லை. சிவபெருமான் நஞ்சுண்டேசுவரர்.

**விண்ணோர் அமுதுண்டும் சாவ ஒருவரும்
உண்ணாத நஞ்சுண்டு இருந்தருள் செய்குவாய்**

என்று சிலப்பதிகாரம் சிவபெருமானைப் பாடுகிறது. (வேட்டுவ வரி -22).

மனிதனுக்கு மரணமில்லை- பாரதியின் சொற்பொழிவு

பாரதியார் இறுதி நாள்களில் ஆன்மீகத்தில் மிகுதியாகக் கவனஞ் செலுத்தினார். 03.03.1919-இல் சென்னையில் விக்டோரியா ஹாலில் நீதிபதி சர்.எஸ்.சுப்பிரமணிய ஐயர் தலைமையில் The cult of Eternal என்றொரு சொற்பொழிவை ஆங்கிலத்தில் ஆற்றினார்.

1921-ல் ஜூலை 31-ஆம் தேதி ஈரோடு கருங்கல் பாளையத்தில் உள்ள வாசகசாலையின் ஆண்டு விழாவில் மனிதனுக்கு மரணமில்லை என்ற தலைப்பில் சொற்பொழிவுவாற்றினார். இச்சொற்பொழிவு ஈரோடு தேசபக்தர்வக்கீல் தங்கப்பெருமாள் பிள்ளை என்பவரின் ஏற்பாடு. கருங்கல்பாளையம் ஈரோடு நகரத்தின்

ஒரு பகுதி. பாரதியார் கருங்கல்பாளையத்தில் சொற்பொழிவாற்றிய வாசகசாலை இன்றும் உள்ளது. சில ஆண்டுகளுக்கு முன் நாம் ஈரோடு சென்றிருந்தபோது கருங்கல்பாளையத்திற்குச் சென்று பாரதியார் சொற்பொழிவாற்றிய அவ்வாசக சாலையைக் கண்டு களித்தோம்.

பாரதியாரின் இச்சொற்பொழிவுகள் அப்படியே முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லை. கருங்கல்பாளையம் சொற்பொழிவு பற்றிய செய்தியை மட்டும் பாரதியாரே சுதேசமித்திரன் 04.08.1921-இல் எழுதியுள்ளார். சென்னையில் ஆங்கில மொழியில் ஆற்றிய சொற்பொழிவும் கருங்கல்பாளையத்தில் தமிழில் செய்த சொற்பொழிவும், பெரும்பாலும் பாரதி அறுபத்தாறு பாடல்களின் கருத்துகளே என்பது தெரிகிறது.

காலனுக்குரைத்தல் என்ற பாட்டு

காலாஉனை நான்சிறு புல்லென மதிக்கிறேன்; என்றன்
காலருகே வாடா; சற்றேஉனை மிதிக்கிறேன் - அட (காலா)
வேலாயுத விருதினை மனதிற் பதிக்கிறேன் - நல்ல
வேதாந்த முரைத்த ஞானியர் தமையெண்ணித் துதிக்கிறேன் -ஆதி
முலாவென்று கதறிய யானையைக் காக்கவே - நின்றன்
முதலைக்கு நேர்ந்ததை மறந்தாயோ?கெட்ட மூடனே- அட (காலா)
ஆலால முண்டவ னடிசரணென்ற மார்க்கண்டன் - தன
தாவி கவரப்போய் நீபட்டபாட்டினை யறிகுவென் - இங்கு
நாலாயிரம் காதம் விட்டகல் உனை விதிக்கிறேன் - ஹரி
நாராயண னாகநின் முன்னே உதிக்கிறேன் - அட (காலா)

இயமனுக்குக் காலன் என்று ஒரு பெயர். காலனுக்கு உரைப்பதாகப் பாரதியார் இப்பாடலை பாடுகிறார். காலா! உன்னை நான் சிறுபுல்லாக மதிக்கிறேன், சற்றே என்றன் காலருகே வாடா, உனை மிதிக்கிறேன் என்று பாடுகிறார். எமனுக்கே சவால் விடுகிறார்.

இப்படியெல்லாம் பாடிய பாரதியார் இறுதியில் இறந்துதான் போனார். “பார் மீது நான் சாகாதிருப்பேன் காண்பீர்” என்பது நடக்கவில்லை. “அதற்கடுத்த இராமானுஜம் போனான்” என்று பாரதியாரே கூறுவது போன்று, இறுதியில் பாரதியாரும் போனார்.

இப்பகுதிப் பாடல்களுக்கு எப்படி பொருள் கொள்ள வேண்டும் என ஒரு சொல் கூறி இப்பகுதியை நிறைவு செய்கிறோம்.

நோவாலே மடிந்திட்டான் புத்தன்
சங்கரா சார்யன் மாண்டான்
இராமானுஜனும் போனான்
சிலுவையிலே அடியுண்டு ஏசு செத்தான்
கணையாலே கண்ணன் மாண்டான்
இராமன் ஆற்றில் வீழ்ந்தான்.

என்று பாடும் துணிவு பாரதியாருக்குத்தான் வரும். பாடிவிட்டார். இதனால் புத்தர், சங்கரர், இராமானுஜர், இயேசு, கண்ணன், இராமர் ஆகியோர்க்கு ஏற்படும் இழுக்கொன்றுமில்லை. பாரதியாரின் இக்கூற்றுக்கு அப்படியே நேர் சொற்பொருள் கொண்டாவிடலாகாது. குறிப்புப்பொருள் கொள்ளவேண்டும்.

மரணமிலாப் பெருவாழ்வில், உடம்போடு முத்திசித்திகளைப் பெறுவதில் எத்துணையோ நுட்பங்கள் உள்ளன. மரணத்தை வெல்லும் வழியில் பாரதியாரின் சிந்தனை சென்றிருக்கிறது; இவ்வளவு தூரம் அது சென்றிருக்கிறது; இவ்வாறெல்லாம் பாடுமளவுக்கு அது சென்றிருக்கிறது என்பதை மட்டும் அறிந்து கொள்வது போதுமானது. இதனைத் தவிர பாரதியாரின் ஏனைய அறிவுரைகள் அனைத்தும் கடைப்பிடிக்கத் தக்கனவே.

பிற்சேர்க்கை - 1

பாரதி - அறுபத்தாறு

முதற்காண்டம்

கடவுள் வாழ்த்து - பராசக்தி துதி

எனக்குமுன்னே சித்தர்பல ரிருந்தா ரப்பா
யானும்வந்தே னொருசித்த னிந்த நாட்டில்;
மனத்தினிலே நின்றிதனை யெழுது கின்றாள்
மனோன்மணியென் மாசக்தி வையந் தேவி;
தினத்தினிலே புதிதாகப் பூத்து நிற்கும்
செய்யமணித் தாமரையொரு மலரைப் போலும்
வண்டினைப்போ லெனையுமுரு மாற்றி விட்டாள்.

1

தீராத காலமெலாந் தானு நிற்பாள்,
தெவிட்டாத இன்னமுதின் செவ்வி தழ்ச்சி,
நீராகக் கனலாக வானாகக் காற்றா
நிலமாக வடிவெடுத்தாள், நிலத்தின் மீது
போராக நோயாக மரண மாகப்
போந்திதனை யழித்திடுவாள், புணர்ச்சி கொண்டால்

நேராக மோனமஹா னந்த வாழ்வை
நிலத்தின் மிசை யளித்தமரத் தன்மை யீவாள். 2

மாகாளி பராசக்தி உமையா என்னை
வைரவிகங் காளிமனோன் மணிமா மாயி.
பாகார்ந்த தேமொழியாள், படருஞ் செந்தீ,
பாய்ந்திடுமோர் விழியுடையாள், பரம சக்தி,
ஆகார மளித்திடுவாள், அறிவு, தந்தாள்,
ஆதிபரா சக்தியென தமிழ்தப் பொய்கை.
சோகா டவிக்குளெனைப் புகவொட் டாமல்
துய்யசெழுந் தேன்போலே கவிதை சொல்வாள் 3

மரணத்தை வெல்லும் வழி

பொன்னார்ந்த திருவடியைப் போற்றி யிங்கு
புகலுவேன் யானறியு முண்மை யெல்லாம்;
முன்னோர்க ளெவ்வயிருங் கடவு ளென்றார்.
முடிவாக அவ்வரையை நான்மேற் கொண்டேன்;
அன்னோர்க ளுரைத்த தன்றிச் செய்கையில்லை,
அத்வைத நிலைகண்டால் மரணமுண்டோ?
முன்னோர்க ளுரைத்தபல நித்த ரெல்லாம்
முடிந்திட்டர், மடிந்திட்டார், மண்ணாய்விட்டார். 4

பொந்திலே யுள்ளாராம், வனத்தி லெங்கோ
புதர்களிலே யிருப்பாராம், பொதியை மீதே
சந்திலே சவுத்தியிலே நிழலைப் போலே
சற்றேயங் கங்கேதென் படுகின் றாராம்
நொந்தபுண்ணைக் குத்துவதிற் பயனொன் றில்லை,
நோவாலே மடிந்திட்டான் புத்தன்; கண்டீர்,
அந்தணனாம் சங்கரா சார்யன் மாண்டான்;
அதற்கடுத்த விராமாநுஜனும் போனான்; 5

சிலுவையிலே அடியுண்டு யேசு செத்தான்,
தீயதொரு கணையாலே கண்ணன் மாண்டான்
பலர்புகழு மிராமனுமே யாற்றில் வீழ்ந்தான்;
பார்மீது நான்சாகா திருப்பேன், காண்பீர்!
மலிவுகண்ட ரிவ்வுண்மை, பொய்கூ றேன்யான்,
மடிந்தாலும் பொய்கூறேன் மானு டர்க்கே,
நலிவுமில்லை, சாவுமில்லை, கேளீர், கேளீர்,
நாணத்தைக் கவலையினைச் சினத்தைப் பொய்யை ...6

அஸூரர்களின் பெயர்

அச்சத்தை வேட்கைதனை அழித்து விட்டால்
அப்போது சாவும்ங்கே அழிந்து போகும்;
மிச்சத்திப் பின் சொல்வேன்; சினத்தை முன்னே
வென்றிடுவீர், மேதினியில் மரண மில்லை;
துச்சமெனப் பிறர்பொருளைக் கருத லாலே,
சூழ்ந்த தெலாங் கடவுளைனச் சுருதி சொல்லும்
நிச்சயமா ஞானத்தை மறத்த லாலே,
நேர்வதே மானுடர்க்குச் சினத்தீ நெஞ்சில்

7

சினத்தின் கேடு

சினங்கொள்வார் தமைத்தாமே தீயாற் சுட்டுச்
செத்திடுவா ரொப்பாவார்; சினங்கொள் வார்தாம்
மனங்கொண்டு தங்கமுத்தைத் தாமே வெய்ய
வாள்கொண்டு கிழித்திடுவார் மாளு வாராம்.
தினங்கோடி முறைமனிதர் சினத்தில் வீழ்வார்,
சினம்பிறர்மேற் றாங்கொண்டு கவலை யாகச்
செய்ததெணித் துயர்க்கடலில் வீழ்ந்து சாவார்

8

மாகாளி பராசக்தி துணையே வேண்டும்;
வையகத்தி லெதற்குமினிக் கவலை வேண்டா;
சாகாம லிருப்பதுநஞ் சதுரா லன்று;
சத்தியரு ளாலன்றோ பிறந்தோம் பார் மேல்?
பாகான தமிழினிலே பொருளைச் சொல்வேன்,
பாரீர்நீர் கேளீரோ, படைத்தோன் காப்பான்
வேகாத மனங்கொண்டு களித்து வாழ்வீர்
மேதினியி லேதுவந்தா லெமக்கென் னென்றே.

9

தேம்பாமை

“வடகோடிங் குயர்ந்தென்னே, சாய்ந்தா லென்னே,
வான் பிறைக்குத் தென்கோடு”பார்மீ திங்கே,
விடமுண்டுஞ் சாகாம லிருக்கக் கற்றால்
வேறெதுதான் யாதாயி னெமக்கிங் கென்னே?
திடங்கொண்டு வாழ்ந்திடுவோம், தேம்பல் வேண்டா;
தேம்புவதிற் பயனில்லை, தேம்பித் தேம்பி
இடருற்று மடிந்தவர்கள் கோடி கோடி
எதற்குமினி அஞ்சாதீர் புவியி லுள்ளீர்

10

பொறுமையின் பெருமை

திருத்தணிகை மலைமேலே குமார தேவன்
திருக்கொலுவீற் றிருக்குமதன் பொருளைக் கேளீர்!

திருத்தணிகை யென்பதிங்கு பொறுமை யின்பேர்
 செந்தமிழ்கண் டீர், பகுதி: 'தணி'யெ னுஞ்சொல்,
 பொருத்தமுறுந் தணிகையினாற் புலமை சேரும்,
 பொறுத்தவரே பூமியினை ஆள்வா ரென்னும்
 அருத்தமிக்க பழமொழியுந் தமிழி லுண்டாம்,
 அவனியிலே பொறையுடையான் அவனே தேவன் 11

பொறுமையினை அறக்கடவுள் புதல்வ னென்னும்
 யுதிட்டிரனு நெடுநாளிப் புவிமேற் காத்தான்.
 இறுதியிலே பொறுமைநெறி தவறிவிட்டான்
 ஆதலாற் போர்புரிந்தா னிளையா ரோடே
 பொறுமையின்றிப் போர்செய்து பரத நாட்டைப்
 போர்க்களத்தே அழித்துவிட்டுப் புவியின் மீது
 வறுமையையுங் கலியினையும் நிறுத்தி விட்டு
 மலைமீது சென்றான்பின் வானஞ் சென்றான் 12

ஆனாலும் புவியின்மிசை உயிர்க ளெல்லாம்
 அநியாய மரணமெய்தல் கொடுமை யன்றோ?
 தேனான உயிரைவிட்டுச் சாக லாமோ?
 செத்திடற்குக் காரணந்தான் யாதென் பீரேல்,
 கோனாகிச் சாத்திரத்தை யாளு மாண்பார்
 ஐகதீச சந்த்ரவஸூ கூறு கின்றான்
 (ஞானானு பவத்திலிது முடிவாங் கண்டீர்)
 "நாடியிலே அதிர்ச்சியினால் மரண" மென்றான். 13

கோபத்தால் நாடியிலே அதிர்ச்சி யுண்டாம்,
 கொடுங்கோபம் பேரதிர்ச்சி; சிறிய கோபம்
 ஆபத்தா மதிர்ச்சியிலே சிறிய தாகும்
 அச்சத்தால் நாடியெலா மவிந்து போகும்;
 தாபத்தால் நாடியெலாம் சிதைந்து போகும்;
 கவலையினால் நாடியெலாந் தழலாய் வேகும்;
 கோபத்தை வென்றிடலே பிறவற் றைத்தான்
 கொல்வதற்கு வழியெனநான் குறிப்பிட் டேனே. 14

கடவுள் எங்கே இருக்கிறார்?

"சொல்லடா ஹரியென்ற கடவு ளெங்கே?
 சொல்" லென்று ஹிரணியன்தா னுறுமிக் கேட்க,
 நல்லதொரு மகன் சொல்வான்; "தூணி லுள்ளான்.
 நாரா யணன்துரும்பி லுள்ளான்" என்றான்.
 வல்லபெருங் கடவுளிலா வணுவொன் றில்லை
 மஹாசக்தி யில்லாத வஸ்து வில்லை,

அல்லலில்லை, அல்லலில்லை, அல்ல லில்லை;
அனைத்துமே தெய்வமென்றா லல்ல லுண்டோ? 15

கேள்ப்பா சிடனே, கழுதை யொன்றைக்
“கீழான” பன்றியினைத் தேளைக் கண்டு
தாளைப்பார்த் திருகரமுஞ் சிரமேற் கூப்பிச்
சங்கர, சங் கரவென்று பணிதல் வேண்டும்;
கூளத்தை மலத்தினையும் வணங்கல் வேண்டும்;
கூடிநின்ற பொருளனைத்தின் கூட்டந் தெய்வம்
மீளத்தா னிதைத்தெளிவா விரித்துச் சொல்வேன்;
விண்மட்டுங் கடவுளன்று மண்ணு மஃதே. 16

சுத்தஅறி வேசிவமென் றுரைத்தார் மேலோர்,
சுத்தமண்ணும் சிவமென்றே யுரைக்கும் வேதம்;
வித்தகனாங் குருசிவமென் றுரைத்தார் மேலோர்;
வித்தையிலாப் புலையனுமஃ தென்னும் வேதம்,
பித்தரே அனைத்துயிருங் கடவு ளென்று
பேசுவது மெய்யானாற் பெண்டி ரென்றும்
நித்தநம தருகினிலே குழந்தை யென்றும்
நிற்பனவுந் தெய்வமன்றோ, நிகழ்த்து வீரே. 17

உயிர்களெலாந் தெய்வமன்றிப் பிறவொன் றில்லை;
ஊர்வனவும் பறப்பனவு நேரே தெய்வம்,
பயிலுமுயிர் வகைமட்டு மின்றி யிங்கு
பார்க்கின்ற பொருளெல்லாந் தெய்வங் கண்டீர்,
வெயிலளிக்கு மிரவி, மதி, விண்மீன், மேகம்,
மேலுமிங்கு பலபலவாந் தோற்றங் கொண்டே
இயலுகின்ற ஜடப்பொருள்க ளனைத்துந் தெய்வம்
எழுதுகோல் தெய்வமிந்த எழுத்துந் தெய்வம் 18

குருக்கள் ஸ்ருதி (குள்ளச்சாமி புகழ்)

ஞானகுரு தேசிகனைப் போற்று கின்றேன்'
நாடனைத்துந் தானாவான் நலிவி லாதான்
மோனகுரு திருவருளாற் பிறப்பு மாறி
முற்றிலுநா மமரநிலை சூழ்ந்து விட்டோம்,
தேனையை பராசக்தி திறத்தைக் காட்டிச்
சித்தினியல் காட்டிமனத் தெளிவு தந்தான்.
வானகத்தை யிவ்வுலகி லிருந்து தீண்டும்
வகையுணர்த்திக் காத்தபிரான் பதங்கள் போற்றி! 19

எப்போதுங் குருசரண நினைவாய், நெஞ்சே!
எம்பெருமான் சிதம்பரதே சிகன்றா ளெண்ணாய்,

முப்பாமுங் கடந்தபெரு வெளியைக் கண்டான்
முத்தியெனும் வானகத்தே பரிதி யாவான்,
தப்பாத சாந்தநிலை யளித்த கோமான்,
தவநிறைந்த மாங்கொட்டைச் சாமித் தேவன்,
குப்பாய ஞானத்தால் மரண மென்ற
குளிர்நீக்கி யெனைக்காத்தான், குமார தேவன்;

20

தேசத்தா ரிவன்பெயரைக் குள்ளச் சாமி
தேவர்பிரா னென்றுரைப்பார்; தெளிந்த ஞானி
பாசத்தை யறுத்துவிட்டான், பயத்தைச் சுட்டான்;
பாவனையாற் பரவெளிக்கு மேலே தொட்டான்;
நாசத்தை யழித்துவிட்டான்,; யமனைக் கொன்றான்,
ஞானகங்கை தனைமுடிமீ தேந்தி நின்றான்,
ஆசையெனும் கொடிக்கொருதாழ் மரமே போன்றான்,
ஆதியவன் சுடர்ப்பாதம் புகழ்கின் றேனே.

21

வாயினாற் சொல்லிடவு மடங்கா தப்பா;
வரிசையுட னெழுதிவைக்க வகையு மில்லை.
ஞாயிற்றைச் சங்கிலியா லளக்க லாமோ?
ஞானகுரு புகழினைநாம் வகுக்க லாமா?
ஆயிரநூ லெழுதிடினு முடிவு றாதாம்,
ஐயனவன் பெருமையைநான் சுருக்கிச் சொல்வேன்,
காயகற்பஞ் செய்துவிட்டா னவன்வாழ் நாளைக்
கணக்கிட்டு வயதுரைப்பார் யாருமில்லை

.22

குரு தர்சனம்

அன்றொருநாட் புதுவைநகர் தனிலே கீர்த்தி
அடைக்க லஞ்சே ரீசுவரன் தர்மராஜா
என்றபெயர் வீதியிலோர் சிறிய வீட்டில்,
ராஜாரா மையனென்ற நாகைப் பார்ப்பான்
முன்றனது பிதாதமிழி லுபநிட தத்தை
மொழிபெயர்த்து வைத்தனைத் திருத்தச் சொல்லி
என்றனைவேண் டிக்கொள்ள, யான்சென் றாங்கண்
இருக்கையிலே யங்கு வந்தான் குள்ளச்சாமி

. 23

அப்போது நான் குள்ளச் சாமி கையை
அன்புடனே பற்றியிது பேச லுற்றேன்;
“அப்பனே, தேசிகனே, ஞானி யென்பார்
அவனியிலே சிலர்நினைப் பித்த னென்பார்’;
செப்புறுநல் லஷ்டாங்க யோக சித்தி
சேர்ந்தவனென் றுனைப்புகழ்வார் சிலரென் முன்னே;

ஒப்பனைகள் காட்டாம லுண்மை சொல்வாய்
உத்தமனே, எனக்குநினை உணர்த்து வாயே . 24

“யாவனீ? நினக்குள்ள திறமை யென்னே?
யாதுணர்வாய்? கந்தைசுற்றித் திரிவ தென்னே?
தேவனைப்போல் விழிப்பதென்னே? சிறியா ரோடும்
தெருவிலே நாய்களோடும் விளையாட் டென்னே?
பாவனையிற் பித்தரைப்போ லலைவ தென்னே?
பரமசிவன் போலுருவம் படைத்த தென்னே?
ஆவலற்று நின்றதென்னே? அறிந்த தெல்லாம்
ஆரியனே, எனக்குணர்த்த வேண்டு” மென்றேன் . 25

பற்றிய திருகியந்தக் குள்ளச் சாமி
பரிந்தோடப் பார்த்தான்; யான் விடவே யில்லை,
சுற்றுமுற்றும் பார்த்துப்பின் முறுவல் பூத்தான்;
தூயதிருக் கமலபதத் துணையைப் பார்த்தேன்!
குற்றமற்ற தேசிகனுந் திமிறக் கொண்டு
குதித்தோடி யவ்வீட்டுக் கொல்லை சேர்ந்தான்;
மற்றவன்பின் யானோடி விரைந்து சென்று
வானவனைக் கொல்லையிலே மறித்துக்கொண்டேன் .26

உபதேசம்

பக்கத்து வீட்டிந்து சுவர்கள் வீழ்ந்த
பாழ்மனையொன் றிருந்த தங்கே; பரமயோகி.
ஒக்கத்தன் னருள்விழியா லென்னை நோக்கி
ஒருகுட்டிச் சுவர்காட்டிப் பரிதி காட்டி
அக்கணமே கிணற்றுளதன் விம்பங் காட்டி
“அறிதிகொலோ” எனக் கேட்டான்” அறிந்தேன்” என்றேன்
மிக்கமகிழ் கொண்டவனுஞ் சென்றான்; யானும்
வேதாந்த மரத்திலொரு வேரைக் கண்டேன் .27

தேசிகன்கை காட்டியெனக் குரைத்த செய்தி
செந்தமிழி லுலகத்தார்க் குணர்த்து கின்றேன்;
“வாசியைநீ கும்பகத்தால் வலியக் கட்டி,
மண்போலே சுவர்போலே, வாழ்தல் வேண்டும்;
தேசுடைய பரிதியுருக் கிணற்றி னுள்ளே
தெரிவதுபோ லுனக்குள்ளே சிவனைக் காண்பாய்;
பேசுவதிற் பயனில்லை, அனுப வத்தாற்
பேரின்ப மெய்துவதே ஞான” மென்றான் .28

கையிலொரு நூலிருந்தால் விரிக்கச் சொல்வேன்,

கருத்தையதிற காட்டுவேன்; வானைக் காட்டி,
மையிலகு விழியாளின் காத லொன்றே
வையகத்தில் வாழுநெறி யென்று காட்டி,
ஐயனெனக் குணர்த்தியன பலவா ஞானம்
அதற்கவன்காட் டியகுறிப்போ அநந்த மாகும்
பொய்யறியா ஞானகுரு சிதம்பர ரேசன்
பூமிவிநா யகன்குள்ளச்சாமி யங்கே .29

மற்றொருநாட் பழங்கந்தை யழுக்கு மூட்டை
வளமுறவே கட்டியவன் முதுகின் மீது
கற்றவர்கள் பணிந்தேத்துங் கமல பாதக்
கருணைமுனி சுமந்துகொண்டென் னெதிரே வந்தான்;
சற்றுநகை புரிந்தவன்பாற் கேட்க லானேன்;
“தம்பிரா னேயிந்தப் தகைமை யென்னே?
முற்றுமிது பித்தருடைச் செய்கை யன்றோ?
மூட்டைசுமந் திடுவதென்னே? மொழிவாய்’ என்றேன் .30

புன்னகைபூத் தாரியனும் புகலு கின்றான்,
“புறத்தேநான் சுமக்கின்றேன்; அகத்தி னுள்ளே
இன்னதொரு பழங்குப்பை சுமக்கி றாய்நீ”
என்றுரைத்து விரைந்தவனு மேகி விட்டான்
மன்னவன்சொற் பொருளினையான் கண்டுகொண்டேன்
மனத்தினுள்ளே பழம்பொய்கள் வளர்ப்ப தாலே
இன்னலுற்று மாந்தரெலா மடிவார் வீணே,
இருதயத்தில் விடுதலையை இசைத்தல் வேண்டும். 31

சென்றதின் மீளாது, மூட ரேநீர்
எப்போதுஞ் சென்றதையே சிந்தை செய்து
கொன்றழிக்குங் கவலையெனுங் குழியில் வீழ்ந்து
குமையாதீர்; சென்றதனைக் குறித்தல் வேண்டா,
இன்றுபுதி தாப்பிறந்தோ மென்று நெஞ்சில்
எண்ணமதைத் திண்ணமுற இசைத்துக் கொண்டு
தின்றுவிளை யாயியின்புற் றிருந்து வாழ்வீர்;
அஃதின்றிச் சென்றதையே மீட்டு மீட்டும். 32

மேன்மேலு நினைந்தமுதல் வேண்டா, அந்தோ!
மேதையில்லா மானுடரே,மேலு மேலும்
மென்மேலும் புதியகாற் ரெம்முள் வந்து
மென்மேலும் புதியவுயிர் விளைத்தல் கண்டீர்,
ஆன்மாவென் றேகருமத் தொடர்பை யெண்ணி
அறிவுமயக் கங்கொண்டுகெடுகின் றீரே!

மாண்மானும் விழியுடையாள் சக்திதேவி
வசப்பட்டுத் தனைமறந்து வாழ்தல் வேண்டும் .33

சென்றவினைப் பயன்களெனைத் தீண்ட மாட்டா;
ஸ்ரீதரன்யான் சிவகுமா ரன்யா னன்றோ?
நன்றிந்தக் கணம்புதிதாப் பிறந்துவிட்டேன்,
நான்புதியன், நான்கடவுள், நலிவி லாதோன்”
என்றிந்த வலகின்மிசை வானோர் போலே
இயன்றிடுவார் சித்தரென்பார்; பரம தர்மக்
குன்றின்மிசை யொருபாய்ச்ச லாகப் பாய்ந்து,
குறிப்பற்றார் கேடற்றார் குலைத லற்றார். 34

குறியனந்த முடையோராய்க் கோடி செய்தும்
குவலயத்தில் வினைக்கடிமைப் படாதா ராகி
வெறியுடையோன் உமையாளை யிடத்தி லேற்றோன்
வேதகுரு பரமசிவன் வித்தை பெற்றுச்
செறிவுடைய பழவினையா மிருளைச் செற்றுத்
தீயினைப்போல் மண்மீது திரிவார் மேலோர்,
அறிவுடைய சீடா, நீ குறிப்பை நீக்கி
அநந்தமந் தொழில் செய்தா லமர னாவாய் .35

கேள்பா, மேற்சொன்ன உண்மை யெல்லாம்
கேடற்ற மதியுடையான் குள்ளச் சாமி
நாளும்பல் காட்டாலும் குறிப்பி னாலும்
நலமுடைய மொழியாலும் விளக்கித் தந்தான்;
தோளைப்பார்த் துக்களித்தல் போலே யன்னான்
துணையடிகள் பார்த்துமனங் களிப்பேன் யானே,
வாளைப்பார்த் தின்பமுறு மன்னர் போற்று
மலர்தாளான் மாங்கொட்டைச் சாமி வாழ்க! .36

கோவிந்த ஸ்வாமி புகழ்

மாங்கொட்டைச் சாமிபுகழ் சிறிது சொன்னோம்;
வண்மைதிகழ் கோவிந்த ஞானி, பார்மேல்
யாங்கற்ற கல்வியெலாம் பலிக்கச் செய்தான்,
எம்பெருமான், பெருமையையிங் கிசைக்கக் கேளீர்!
தீங்கற்ற குணமுடையான், புதுவை யூரார்
செய்தபெருந் தவத்தாலே யுதித்த தேவன்,
பாங்குற்ற மாங்கொட்டைச் சாமி போலே
பயிலுமதி வர்ணாசி ரமத்தே நிற்போன் 37

அன்பினால் முக்தியென்றான் புத்த னந்நாள்;

அதனை யிந்நாட் கோவிந்த ஸாமி செய்தான்;
துன்பமுறு முயிர்க்கெல்லாந் தாயைப் போலே
சுரக்குமரு ளுடையபிரான் துணிந்த யோகி'
அன்பினுக்குக் கடலையுந்தான் விழுங்க வல்லான்,
அன்பினையே தெய்வமென்பா னன்பே யாவான்,
மன்பதைகள் யாவுமிங்கே தெய்வ மென்ற
மதியுடையான், கவலையெனு மயக்கந் தீர்ந்தான் .38

பொன்னடியா லென்மனையைப் புனித மாக்கப்
போந்தானிம் முனியொருநாள்; இறந்த வெந்தை
தன்னுருவங் காட்டினான்; பின்ன ரென்னைத்
தரணிமிசைப் பெற்றவளின் வடிவ முற்றான்;
அன்னவன்மா யோகியென்றும் பரம ஞானத்
தனுபூதி யுடையனென்று மறிந்து கொண்டேன்
மன்னவனைக் குருவெனநான் சரண டைந்தேன்
மரணபய நீங்கினேன்; வலிமை பெற்றேன். 39

யாழ்ப்பாணத்து சுவாமிகள் புகழ்
கோவிந்த ஸாமிபுகழ் சிறிது சொன்னேன்;
குவலயத்தின் விழிபோன்ற யாழ்ப்பா ணத்தான்,
தேவிபத மறவாத தீரஞானி,
சிதம்பரத்து நடராஜ மூர்த்தி யாவான்,
பாவியரைக் கரையேற்று ஞானத் தோணி
பரமபத வாயிலெனும் பார்வை யாளன்
காவிவளர் தடங்களிலே மீன்கள் பாயுங்
கழனிகள்கூழ் புதுவையிலே யவனைக் கண்டேன் .40

தங்கத்தாற் பதுமைசெய்து மிரத லிங்கஞ்
சமைத்துவமற் றினிலீசன் தாளைப் போற்றுந்
துங்கமுறு பக்தர்பலர் புவிமீ துள்ளார்;
தோழரே, யெந்நாளு மெனக்குப் பார்மேல்
மங்களஞ்சேர் திருவிழிய லருளைப் பெய்யும்
வானவர்கோன், யாழ்ப்பாணத் தீசன் றன்னைச்
சங்கரனென் றெப்போது முன்னே கொண்டு
சரணடிந்தா லது கண்டீர் சர்வ சித்தி. 41

குவளைக் கண்ணன் புகழ்

யாழ்ப்பாணத் தையனையென் னிடங் கொணர்ந்தான்,
இணையடியை நந்திபிரான் முதுகில் வைத்துக்
காழ்ப்பாண கயிலைமிசை வாழ்வான், பார்மேற்

கனத்தபுகழ்க் குவளையூர்க் கண்ணென்பான்;
 பார்ப்பாரக் குலத்தினிலே பிறந்தான் கண்ணன்;
 பறையரையும் மறவரையு நிகராக் கொண்டான்;
 தீர்ப்பான சுருதிவழி தன்னிற் சேர்ந்தான்,
 சிவனடியார் இவன்மீது கருணை கொண்டார் .42

மஹத்தான முனிவரெலாங் கண்ணன் தோழர்;
 வானவ ரெல்லாங்கண்ண னடியா ராவார்;
 மிகத்தானு முயர்ந்ததுணி வுடைய நெஞ்சின்
 வீரர்பிரான் குவளையூர்க் கண்ணென்பான்
 ஐகத்தினிலோ ருவமையிலா யாழ்ப்பா ணத்து
 ஸாமிதனை யிவனென்றன் மனைக்கொ ணர்ந்தான்.
 அகத்தினிலே யவன்பாத மலரைப் பூண்டேன்;
 “அன்றையப் போதேவீ டதுவே வீடு” 43

பாங்கான குருக்களைநாம் போற்றிக் கொண்டோம்;
 பாரினிலே பயந்தெளிந்தோம்; பாசமற்றோம்;
 நீங்காத சிவசக்தி யருளைப் பெற்றோம்;
 நிலத்தின்மிசை யமரநிலை யுற்றோ ம்ப்பா,
 தாங்காமல் வையகத்தை யழிக்கும் வேந்தர்,
 தாரணியிற் பலருள்ளார், தருக்கி வீழ்வார்;
 ஏங்காம லஞ்சாம லிடர்செய் யாமல்
 என்றமருள் ஞானியரே யெமக்கு வேந்தர் .44

பெண் விடுதலை

பெண்ணுக்கு விடுதலையென் றிங்கோர் நீதி
 பிறப்பித்தேன்; அதற்குரிய பெற்றி கேளீர்!
 மண்ணுக்குள் ளெவ்வுயிருந் தெய்வ மென்றால்,
 மனையாளுந் தெய்வமன்றோ?மதிகெட் டரே!
 விண்ணுக்குப் பறப்பதுபோற் கதைகள் சொல்வீர்,
 விடுதலையென் பீர்கருணை வெள்ள மென்பீர்,
 பெண்ணுக்கு விடுதலைநீ ரில்லை யென்றால்
 பின்னிந்த வுலகினிலே வாழ்க்கை யில்லை . 45

தாய் மாண்பு

பொண்டாட்டி தனையடிமைப் படுத்த வேண்டி
 பெண்குலத்தை முழுதடிமைப் படுத்த லாமோ?
 கண்டார்க்கு நகைப்பென்று முலக வாழ்க்கை
 காதலெனுங் கதையினுடைக் குழப்ப மன்றோ?

உண்டாக்கிப் பாலூட்டி வளர்த்த தாயை
 உமையவளென் றறியீரோ? உணர்ச்சி கெட்டீர்!
 பண்டாய்ச்சி ஓளவை; 'அன் னையும் பிதாவும்'
 பாரிடை "முன் னறிதெய்வ" மென்றா ளன்றோ? 46

தாய்க்குமே லிங்கேயார் தெய்வ முண்டோ?
 தாய்பெண்ணே யல்லனோ? தமக்கை, தங்கை
 வாய்க்கும்பெண் மகவெல்லாம் பெண்ணே யன்றோ?
 மனைவி யொருத் தியையடிமைப் படுத்தவேண்டித்
 தாய்க்குலத்தை முழுதடிமைப் படுத்த லாமோ?
 தாயைப்போ லேபிள்ளை யென்று முன்னோர்
 வாக்குளதன் றோ? பெண்மை யடிமை யுற்றால்
 மக்களெலா மடிமையுறால் வியப்பொன் றாமோ? .47

வீட்டிலுள்ள பழக்கமே நாட்டிலுண்டாம்
 வீட்டினிலே தனக்கடிமை பிறரா மென்பான்,
 நாட்டினிலே
 நாடோறு முயன்றிடுவா னலிந்து சாவான்;
 காட்டிலுள்ள பறவைகள்போல் வாழ்வோ மப்பா;
 காதலிங்கே யுண்டாயிற் கவலை யில்லை;
 பாட்டினிலே காதலைநான் பாட வேண்டிப்
 பரமசிவன் பாதமலர் பணிகின் றேனே. 48

காதலின் புகழ்

காதலினால் மானுடர்க்குக் கல்வி யுண்டாம்
 கலவியிலே மானுடர்க்குக் கவலை தீரும்;
 காதலினால் மானுடர்க்குக் கவிதை யுண்டாம்;
 கானமுண்டாம்; சிற்பமுதற் கலைக ளுண்டாம்;
 ஆதலினாற் காதல் செய்வீர், உலகத் தீரே!
 அஃதன்றோ இவ்வுலகத் தலைமை யின்பம்;
 காதலினாற் சாகாம லிருத்தல் கூடும்;
 கவலைபோம், அதனாலே மரணம் பொய்யாம் 49

ஆதிசக்தி தனையுடம்பில் அரனுங் கோத்தான்;
 அயன்வாணி தனைநாவில் அமர்த்திக் கொண்டான்;
 சோதிமணி முகத்தினளைச் செல்வ மெல்லாஞ்
 சுரந்தருளும் விழியாளைத் திருவை மார்பில்
 மாதவனு மேந்தினான்; வானோர்க் கேனும்
 மாதரின்பம் போற்பிறிதோ ரின்ப முண்டோ?
 காதல்செயு மனைவியே சக்தி, கண்டீர்,
 கடவுணிலை அவளாலே யெய்த வேண்டும்.... 50

கொங்கைகளே சிவலிங்க மென்று கூறித்
கோக்கவிஞன் காளிதா ஸனும்பூ ஜித்தான்;
மங்கைதனைக் காட்டினிலு முடன்கொண் டேகி
மற்றவட்கா மதிமயங்கிப் பொன்மான் பின்னே
சிங்கநிகர் வீர்பிரான் தெளிவின் மிக்க
யூதரனுஞ் சென்றுபல துன்ப முற்றான்;
இங்குபுவி மிசைக்காவி யங்க ளெல்லாம்
இலக்கியமெல் லாங்காதற் புகழ்ச்சி யன்றோ? 51

நாடகத்திற் காவியத்திற் காத லென்றால்
நாட்டினர்தாம் வியப்பெய்தி நன்றா மென்பார்
ஊடகத்தே வீட்டினுள்ளே கிணற்றா ரத்தே
ஊரினிலே காதலென்றால் உறுமு கின்றார்;
பாடைகட்டி யதைக்கொல்ல வழிசெய் கின்றார்;
பாரினிலே காதலெனும் பயிரை மாய்க்க
மூடரெலாம் பொறாமையினால் விதிகள் செய்து
முறைதவறி யிடரெய்திக் கெடுகின் றாரே. 52

காதலிலே யின்பமெய்திக் களித்து நின்றால்
கனமான மன்னவர்போ ரெண்ணு வாரோ?
மாதருடன் மனமொன்றி மயங்கி விட்டால்
மந்திரிமார் போர்த்தொழிலை மனங்கொள் வாரோ?
பாதிநடுக் கலவியிலே காதல் பேசிப்
பகலெல்லா மிரவெல்லாங் குருவி போலே
காதலிலே மாதருடன் களித்து வாழ்ந்தால்
படைத்தலைவர் போர்த்தொழிலைக் கருது வாரோ? 53

விடுதலைக்காதல்

காதலிலே விடுதலையென் றாங்கோர் கொள்கை
கடுகிவளர்ந் திடுமென்பார் யூரோப் பாவில்;
மாதரெலாந் தம்முடைய விருப்பின் வண்ணம்
மனிதனருடன் வாழ்ந்திடலா மென்பார் அன்னோர்;
பேதமின்றி யிருகங்கள் கலத்தல் போலே
பிரியம்வந்தாற் கலந்தன்பு பிரிந்துவிட்டால்
வேதனையொன் றில்லாதே பிரிந்து சென்று
வேறொருவன் றனைக்கூட வேண்டு மென்பார் .54

வீரமிலா மனிதர்சொலும் வார்தை கண்டீர்
விடுதலையாங் காதவெனிற் பொய்மைக் காதல்!
சோரரைப்போ லாண்மக்கள் புவியின்மீது
சுவைமிக்க பெண்மைநல முண்ணு கின்றார்
காரணந்தான் யாதெனிலோ; ஆண்க ளெல்லாம்

களவின்பம் விரும்புகின்றார்; கற்பே மேலென்
நீரமின்றி யெப்போது முபதே சங்கள்
எடுத்தெடுத்துப் பெண்களிட மியம்பு வாரே! 55

ஆணெல்லாங் கற்பைவிட்டுத் தவறு செய்தால்
அப்போது பெண்மையுங்கற் பழிந்தி டாதோ?
நாணற்ற வார்த்தையன்றோ? வீட்டைச் சட்டால்
நலமான கூரையுந்தா னெரிந்தி டாதோ?
பேணுமொரு காதலினை வேண்டி யன்றோ
பெண்மக்கள் கற்புநிலை பிறழு கின்றார்?
காணுகின்ற காட்சியெலா மறைத்து வைத்துக்
கற்புக்கற் பென்றுலகோர் கதைக்கின் றாரே! 56

ஸர்வ மத ஸமரசம்

கோவிந்த ஸ்வாமியுடன் ஸம்பாஷாணை

மீளவுங் கொருபகலில் வந்தா னென்றன்
மனையிடத்தே கோவிந்த வீர ஞானி,
ஆளவந்தான் பூமியினை, யவனி வேந்தர்
அனைவருக்கும் மேலானோன், அன்பு வேந்தன்;
நாளைப்பார்த் தொளிர்ந்தருநன் மலரைப் போலே
நம்பிரான் வரவுகண்டு மனம லர்ந்தேன்;
வேளையிலே நமதுதொழில் முடித்துக் கொள்வோம்;
வெயிலுள்ள போதினிலே யுலர்த்திக் கொள்வோம்; 57

காற்றுள்ள போதேநாந் தூற்றிக் கொள்வோம்;
கனமான குருவையெதிர் கண்ட போதே
மாற்றான அஹந்தையினைத் துடைத்துக் கொள்வோம்;
மலமான மறதியினை மடித்துக் கொள்வோம்;
கூற்றான அரக்கருயிர் முடித்துக் கொள்வோம்;
குலைவான மாயைதனை யடித்துக் கொள்வோம்;
பேற்றாலே குருவந்தான்; “ இவன்பால் ஞானப்
பேற்றை யெல்லாம் பெறுவோம்யாம்” என்றெனுள்ளே .58

சிந்தித்து; “ மெய்ப்பொருளை யுணர்த்தா யையே!
தேய்வென்ற மரணத்தைத் தேய்க்கும் வண்ணம்
வந்தித்து நினைக்கேட்டேன் கூறாய்” என்றேன்.
வானவனாங் கோவிந்த ஸாமி சொல்வான்”
“அந்தமிலா மாதேவன் கயிலை வேந்தன்
அரவிந்த சரணங்கள் முடிமேற் கொள்வோம்;
பந்தமில்லை; பந்தமில்லை; பந்தமில்லை;
பயமில்லை; பயமில்லை; பயமே யில்லை” 59

“அதுவே நீ யென்பதுமுன் வேத வோத்தாம்;
 அதுவென்றா லெதுவெனநா னறையாக் கேளாய்!
 அதுவென்றால் முன்னிற்கும் பொருளி னாமம்;
 அவனியிலே பொருளெல்லா மதுவாம்;’- நீயும்
 அதுவன்றிப் பிறிதில்லை; ஆத லாலே,
 அவனியின்மீ தெதுவரினு மசைவு றாமல்
 மதுவுண்ட மலர்மாலை யிராமன் தானை
 மனத்தினிலே நிறுத்தியிங்கு வாழ்வாய், சீடா, ... 60

“பாரான உடம்பினிலே மயிர்க ளைப்போற்
 பலப்பலவாம் பூண்டுவரு மியற்கை யாலே”
 நேராக மானுடர்தம் பிறரைக் கொல்ல
 நினையாமல் வாழ்ந்திட்டா லுமுதல் வேண்டா;
 காரான நிலத்தைப்போய்த் திருத்த வேண்டா;
 கால்வாய்கள் பாய்ச்சுவதிற் கலகம் வேண்டா;
 சீரான மழைபெய்யும்; தெய்வ முண்டு
 சிவன்செத்தா லன்றிமண்மேற் செழுமை யுண்டு .61

“ஆதலால் மானிடர்கள் களவை விட்டால்;
 அனைவருக்கு முழைப்பின்றி யுணவுண் டாகும்;
 பேதமிட்டுக் கலகமிட்டு வேலிகட்டிப்
 பின்னதற்குக் காவலென்று பேரு மிட்டு
 நீதமில்லாக் கள்வரெநறி யாயிற் றப்பா!
 நினைக்குங்கா விதுகொடிய நிகழ்ச்சி யன்றோ?
 பாதமலர் காட்டிநினை யன்னை காத்தாள்
 பாரினிலித் தருமநீ பகரு வாயே. .62

“ஒருமொழியே பலமொழிக்கு மிடங்கொடுக்கும்;
 ஒருமொழியே மலமொழிக்கு மொழிக்கு மென்ற
 ஒருமொழியைக் கருத்தினிலே நிறுத்தும் வண்ணம்
 ஒருமொழி “ஓம்நமச்சிவாய” வென்பார்
 “ஹரிஹரி” யென்றிடிலும்ஃதே, “ராம ராம”
 “சிவசிவ”, வென் றிட்டாலு மஃதே யாகும்;
 தெரிவுறவே “ஓம் சக்தி” யென்று மேலோர்
 ஜெபம்புரிவ தப்பொருளின் பெயரே யாகும் 63

“ஸாரமுள்ள பொருளினைநான் சொல்லி விட்டேன்
 சஞ்சலங்க ளினிவேண்டா, சரதந் தெய்வம்;
 ஈரமிலா நெஞ்சுடையார் சிவனைக் காணார்;
 எப்போது மருளைமனத் திசைத்துக் கொள்வாய்;
 வீரமிலா நெஞ்சுடையார் சிவனைக் காணார்,
 எப்போதும் வீரமிக்க வினைகள் செய்வாய்;

பேருயர்ந்த ஏஹோவா அல்லா நாமம்
பேணுமவர் பதமலரும் பேணல் வேண்டும்

64

பூமியிலே, கண்டமைந்து, மதங்கள் கோடி!
புத்தமதம், சமணமதம், பார்ஸி மார்க்கம்
சாமியென யேசுபதம் போற்று மார்க்கம்,
ஸநாதனமாம் ஹிந்துமதம், இஸ்லாம், யூதம்,
நாமமுயர் சீனத்துத் “தாவு” மார்க்கம்,
நல்ல ‘கண்பூசி’ மத முதலாப் பார்மேல்
யாமறிந்த மதங்கள்பல வளவா மன்றே
யாவினுக்கு முட்புதைந்த கருந்திங் கொன்றே

65

பூமியிலே வழங்கிவரு மதத்துக் கெல்லாம்
பொருளினைநா மிங்கெடுத்துப் புகலக் கேளாய்;
சாமிநீ; சாமிநீ;’ கடவுள் நீயே;
தத்வமஸி,. தத்வமஸி, நீயே யஃதாம்;
பூமியிலே நீகடவு ளில்லை யென்று
புகல்வதுநின் மனத்துள்ளே புகுந்த மாயை
சாமி நீ அம்மாயை தன்னை நீக்கி
ஸதாகாலம் ‘சிவோ ஹ’ மென்று ஸாதிப் பாயே...66

பிற்சேர்க்கை - 2

புதிய ஆத்திசூடி

காப்பு

பரம்பொருள் வாழ்த்து

ஆத்திசூடி யிளம்பிறை யணிந்து
மோனத் திருக்கு முழுவெண் மேனியான்
கருநிறங் கொண்டுபாற் கடல்மிசைக் கிடப்போன்
மகமது நபிக்கு மறையருள் புரிந்தோன்
ஏசுவின் தந்தை யெனப்பல மதத்தினர்
உருவகத் தாலே உணர்ந்துண ராது
பலவகை யாகப் பரவிடும் பரம்பொருள்
ஒன்றே; அதனியல் ஒளியுறு மறிவாம்;
அதனிலே கண்டார் அல்லலை அகற்றினார்;
அதனருள் வாழ்த்தி அமரவாழ் வெய்துவோம்.

நால்

1. அச்சந் தவிர்
2. ஆண்மை தவறேல்
3. இளைத்த லிகழ்ச்சி
4. ஈகை திறன்
5. உடலினை உறுதிசெய்
6. ஊண்மிக விரும்பு
7. எண்ணுவ துயர்வு
8. ஏறுபோல் நட
9. ஐம்பொறி ஆட்சிகொள்
10. ஒற்றுமை வலிமையாம்
11. ஓய்த லொழி
12. ஒளடதங் குறை
13. கற்ற தொழுகு
14. கால மழியேல்
15. கிளைபல தாங்கேல்
16. கீழோர்க் கஞ்சேல்
17. குன்றென நிமிர்ந்து நில்
18. கூடித் தொழில் செய்
19. கெடுப்பது சோர்வு
20. கேட்டிலுந் துணிந்து நில்
21. கைத்தொழில் போற்று

22. கொடுமையை யெதிர்த்து நில்
23. கோல்கைக் கொண்டு வாழ்
24. கௌவியதை விடேல்
25. சரித்திரத் தேர்ச்சி கொள்
26. சாவதற் கஞ்சேல்
27. சிதையா நெஞ்சுகொள்
28. சீறுவோர்ச் சீறு
29. சுமையினுக்கிளைத்திடேல்
30. சூரரைப் போற்று
31. செய்வது துணிந்து செய்
32. சேர்க்கை அழியேல்
33. சைகையிற் பொருளுணர்
34. சொல்வது தெளிந்து சொல்
35. சோதிடந் தணையிகழ்
36. செளரியந் தவறேல்
37. சூமலிபோல் வாழேல்
38. ஞாயிறு போற்று
39. ஞிமிறென இன்புறு
40. ஞெகிழ்வ தருளின்
41. ஞேயங் காத்தல்செய்
42. தன்மையிழவேல்
43. தழ்ந்து நடவேல்

44. திருவினை வென்று வாழ்
45. தீயோர்க்கஞ்சேல்
46. துன்ப மறந்திடு
47. தூற்றுத லொழி
48. தெய்வம் நீ யென்றுணர்
49. தேசத்தைக் காத்தல் செய்
50. தையலை உயர்வு செய்
51. தொன்மைக் கஞ்சேல்
52. தோல்வியற் கலங்கேல்
53. தவத்தினை நிதம் புரி
54. நன்று கருது
55. நாளொலாம் வினைசெய்
56. நினைப்பது முடியும்
57. நீதிநூல் பயில்
58. நுனியளவு செல்
59. நூலினைப் பகுத்துணர்
60. நெற்றி சுருக்கிடேல்
61. நேர்படப் பேசு
62. நையப்புடை
63. நொந்தது சாகும்
64. நோற்பது கைவிடேல்
65. பணத்தினைப் பெருக்கு

66. பாட்டினில் அன்புசெய்
67. பிணத்தினைப் போற்றேல்
68. பீழைக் கிடங்கொடேல்
69. புதியன விரும்பு
70. பூமி யிழந்திடேல்
71. பெரிதினும் பெரிதுகேள்
72. பேய்களுக் கஞ்சேல்
73. பொய்மை யிகழ்
74. போர்த்தொழில் பழகு
75. மந்திரம் வலிமை
76. மானம் போற்று
77. மிடிமையில் அழிந்திடேல்
78. மீளுமா றுணர்ந்து கொள்
79. முனையிலே முகத்துநில்
80. மூப்பினுக் கிடங்கொடேல்
81. மெல்லத் தெரிந்து சொல்
82. மேழி போற்று
83. மொய்ம்புறத் தவஞ்செய்
84. மோனம் போற்று
85. மொளட்டியந் தனைக்கொல்
86. யவனர்போல் முயற்சி கொள்
87. யாரையும் மதித்து வாழ்

88. யௌவனங் காத்தல் செய்
89. ரஸத்திலே தேர்ச்சி கொள்
90. ராஜஸம் பயில்
91. நீதி தவறேல்
92. ரூசிபல வென்றுணர்
93. ரூபஞ் செம்மைசெய்
94. ரேகையிற் கணிகொள்
95. ரோதனந் தவிர்
96. ரௌத்திரம் பழகு
97. லவம் பல வெள்ளமாம்
98. லாகவம் பயிற்சி செய்
99. லீலை யிவ் வுலகு
100. (உ) லத்துரை யிகழ்
101. (உ)லோக நூல் கற்றுணர்
102. லௌகிக மாற்று
103. வருவதை மகிழ்ந்துண்
104. வானநூற் பயிற்சி கொள்
105. விதையினைத் தெரிந்திடு
106. வீரியம் பெருக்கு
107. வெடிப்புறப் பேசு
108. வேதம் புதுமை செய்
109. வையத் தலைமைகொள்

110. வெளவுதல் நீக்கு

அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி

தயவு